XXVIII. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM. **Ára: 1,80 Ft** 1972. JÚLIUS 6.

Ludas Matyi

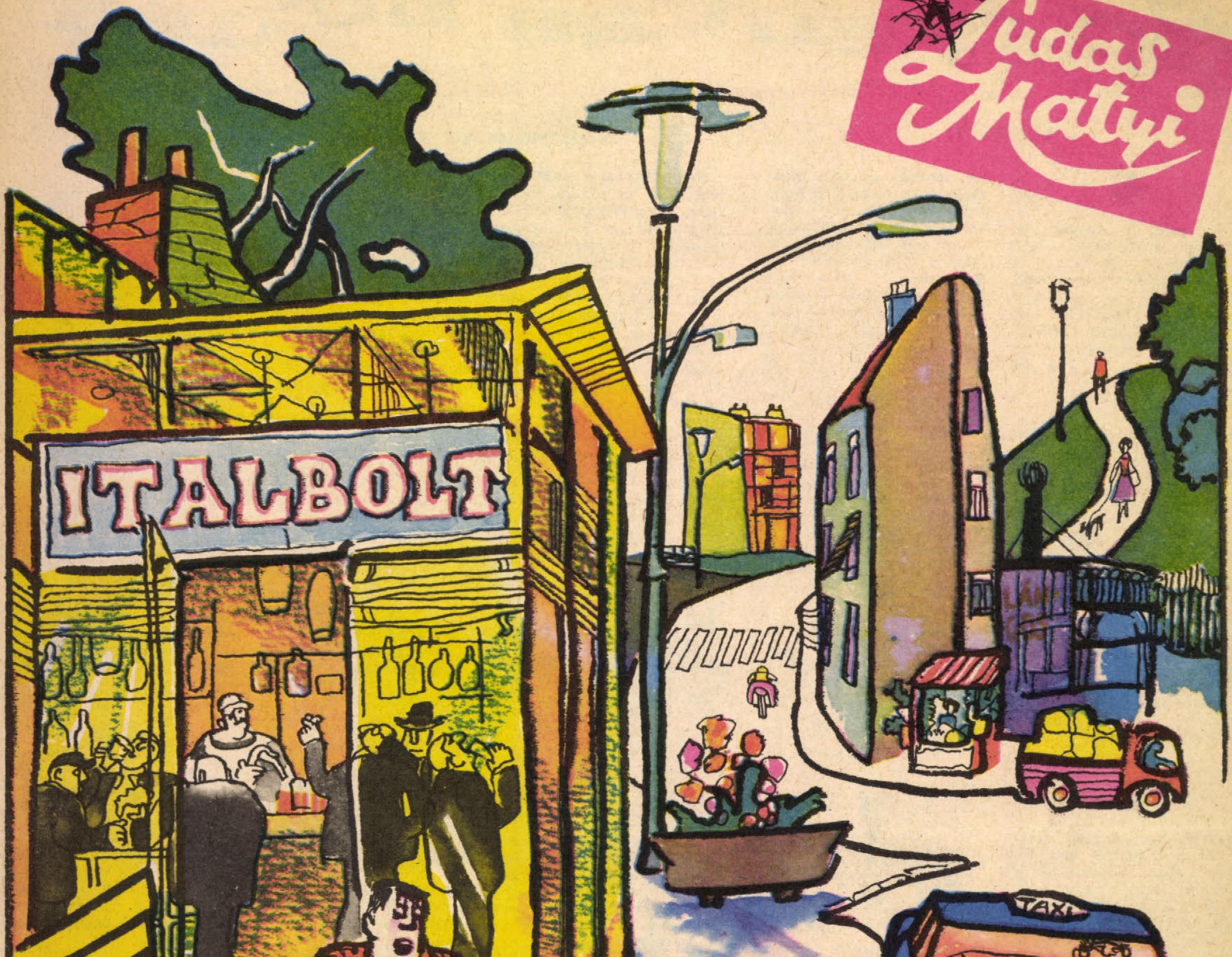
ITALBOLT
TAXI
TAXI
TAXI
Hihi

Hegedüs István rajza

AZ ÜZEMEK KÖZELÉBEN TILOS AZ ALKOHOLÁRUSÍTÁS

— *Most már taxin kell munkába járnom… Ezentúl még kevesebb jut a családomnak…*

KEDVES LUDAS!

LEVEGŐT!

①

Figyelem a lányokat az Uránia eszpresszóban: amíg a kávénkat főzik, maguk is majd megfőnek szegénykék. A kánikulai hőmérséklet a presszógép melegétől itt még magasabbra szökik, még elviselhetetlenebb. Van ugyan egy ventillátor a mennyezeten, de az tőlük távol esik és nem is lehet működtetni, mert nagyon erősen vágja a szelet a pénztárosnőkre, s azok nem bírják. A kávéfőzőnőknek be kell érni azzal, hogy mi, törzsvendégek csapjuk nekik a szelet, ez azonban elég gyenge vigasz.

②

Betértem a minap vásárolni a Mártírok útja 51. szám alatti édességboltba. Bár az ajtó nyitva volt, mégis fülledt, fojtottan meleg volt a bolt levegője. A kiszolgálónők pirosló arcán, gyöngyöző homlokán láttam, mennyire melegük van. A bolt szellőzése nagyon rossz, a raktáron volt hajdanában egy kis ablak, a legutóbbi tatarozáskor azonban azt is befalazták. Hetek óta könyörögnek már egy ventillátorért, de azt sem kapnak. Igaz, hogy az eladók nincsenek cukorból, de ebben a fülledt melegben mégis majd elolvadnak. Sürgősen kell oda egy-két ventillátor!

*

Ez csak két kiragadott példa, említhettem volna száz más pesti presszót, vagy sok-sok más pesti boltot, hiszen csaknem valamennyiben hasonló a helyzet. Nincs például egy légkondicionált áruházunk, ahová így nyáridőn is be lehetne térni kellemes körülmények között vásárolni. Mert a vevők is sokat szenvednek a rosszul szellőző, áporodott levegőjű boltokban, hát még azok a szegény eladók, akiknek nem csak egy fél órát kell ott eltölteni, hanem egy egész napot.

Mikor lesz már olyan kondícióban kereskedelmi vállalataink költségvetése, hogy az üzleteik légkondicionálására is többet tudjanak áldozni belőle? De legalább ventillátorokra!

③

A Landler Jenő utca fölé is elkelne egy nagy-nagy ventillátor. Oda, ahol a Compack Vállalat kávépörköldéje ontja a környékre a túlpörkölt kávé kesernyés illatát, s a kazán füstöt, kormot böffent a levegőbe. A környező házakban ilyenkor sürgősen becsukják az ablakokat. Ennek csak annyi a haszna, hogy a szobában elviselhetetlenül fojtott lesz a levegő, mert az apró koromszemcsék így is megtalálják azokat a parányi részeket, ahol be lehet bújni a lakásba.

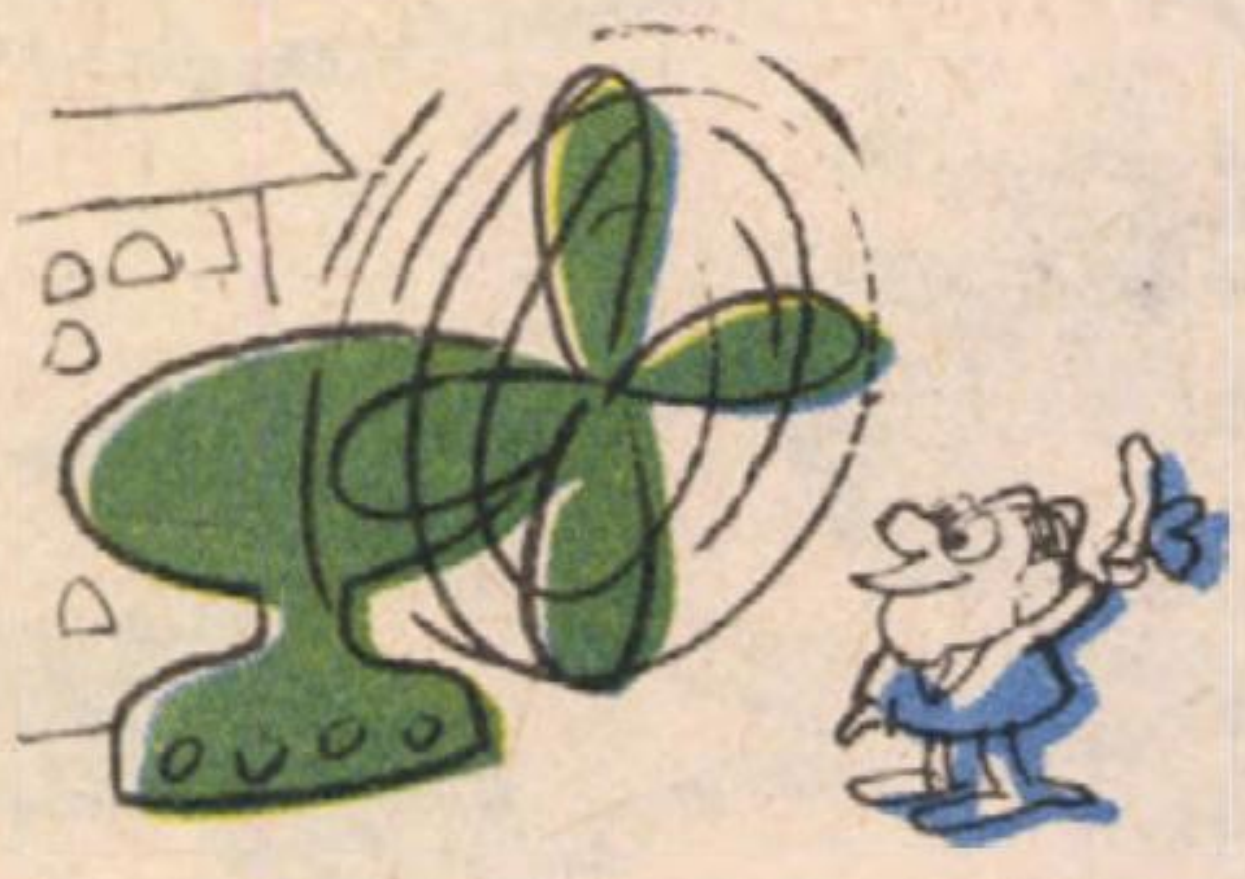

Nem főnyeremény egy ilyen üzem egy sűrűn lakott városrészben. Az üzem és a környező utcák lakói között évek óta állóháború folyik, minden panaszügyi fórum foglalkozott már velük, számtalan vizsgálat volt, határozatok születtek, lényeges változás azonban nem történt. Az elkeseredett környékbeliek már azon gondolkoznak, hogy egy hatalmas kalapba minden érintett család bedob egy tízest, vagy egy húszast, s felajánlják a vállalatnak, hogy ebből vegyék meg az elszívó berendezést.

Az az érzésem, hogy a Compack, ha nagyon akarna, enélkül is tudna segíteni a bajon!

(r. b.)

RÁKOSCSABAI PANASZ

Rákoscsabán, a Lajosház utca lakói — ősi szokás szerint — a hét pénteki napjára várják a Köztisztasági Hivatal jellegzetes gépkocsiját. Sajnos, nagyon gyakran hiába várják. Az utca lakói jogosan háborognak emiatt. A harcosabbak talicskát ragadnak és a vasútállomást a Lajosház utcával összekötő átjáróközbe borítják a felgyülemlett hulladékot.

Ez egészségügyi szempontból erősen kifogásolható.

A szemétgyűjtők errefelé szigorú emberek, igényesek, válogatósak. A szemetet nem hajlandók elvinni, csak a hamut! Különös felfogás, de a banánhéjat, a sárgarépa zöldjét, a feleslegessé vált üvegeket egyszerűen hátrahagyják.

Ha valaki szól emiatt, úgy megmorogják, hogy elmegy a kedve a másodszori reklamálástól.

A Fővárosi Köztisztasági Hivatal figyelmébe ajánljuk: sűrűbben ellenőrizze Rákoscsabán a szemétszállítást!

(f. i.)

VESZÉLYES ÁTJÁRÓ!

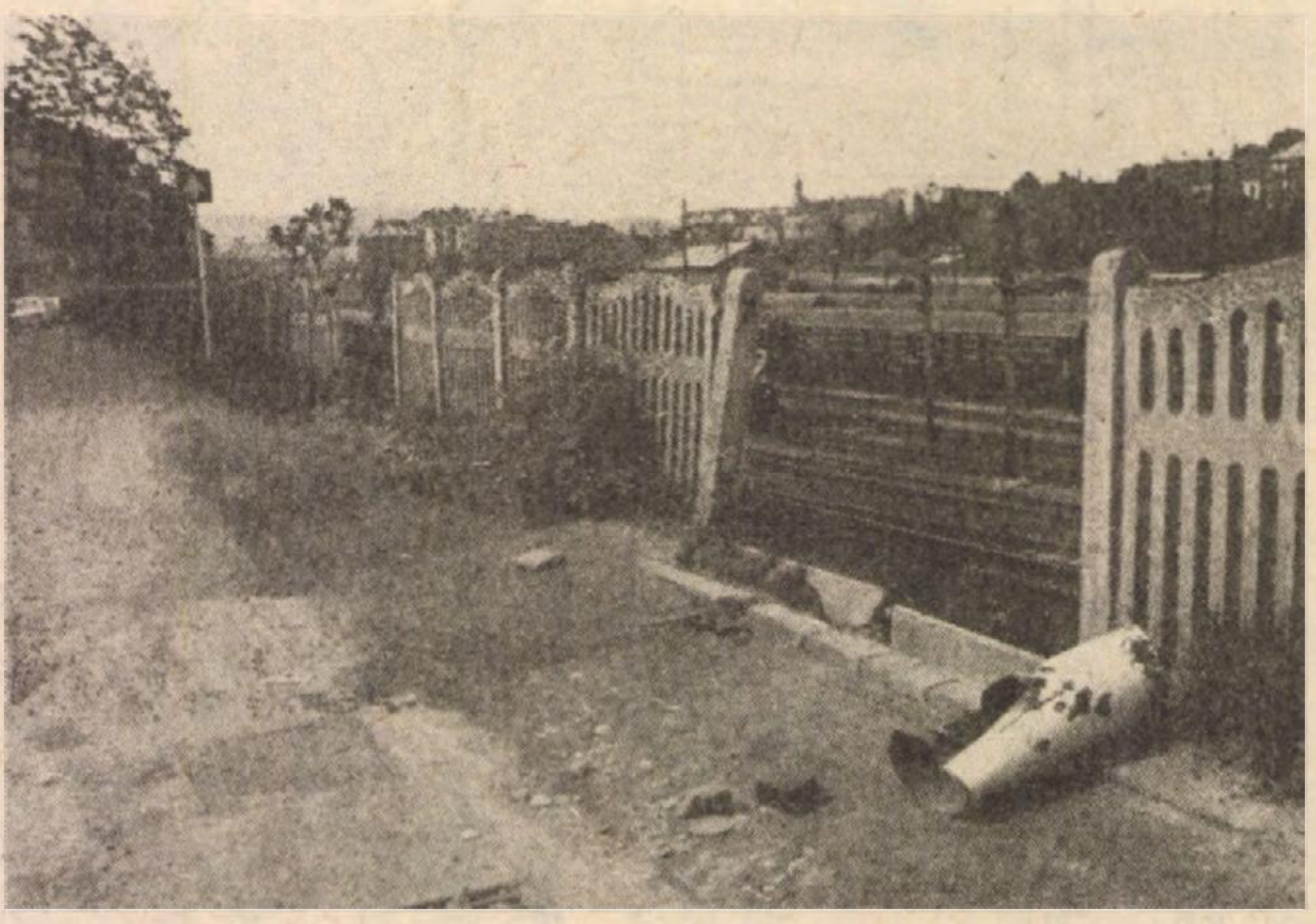

Ilyen foghíjas a MÁV betonkerítése az Avar utcánál. Ezeken a foghíjakon ki-bejárkálnak a felelőtlen emberek, s így igen nagy a balesetveszély. Sürgősen be kellene „foltoztatni" ezeket a nagy lyukakat!

Megyer Tibor, Budapest

ROSSZ A KÚTUNK

Van itt Barcson, a Klapka utca sarkán egy szivattyús kút, ami már több mint egy éve rossz. Hajdan egy kerekes kút volt itt, korszerűtlen volt, az igaz, de legalább mindig lehetett belőle vizet vinni. Amióta szivattyúsra átszerelték, azóta mindig rossz. A javítást folyton ígérgetik, de mindig múlik-marad az ígéret beváltása, így aztán járhatunk a távoli kutakra, ha megszomjaztunk!

Pomozi Lászlóné
Barcs

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyiban „Aranykéz utcai rossz napok" címmel megjelent közleménnyel kapcsolatban folytatott vizsgálatunk során megállapítottuk, hogy a bérlők által panaszolt beázást a tetőszerkezet hibája okozta. Intézkedtünk, hogy a szükséges tetőjavítás mielőbb megtörténjék.

A lakóház felvonójának teljes felújítása indokolt. A munka kb. 1 millió forintos költségű, így arra csak az épület teljes felújításával egyidőben kerülhet sor.

Becski István
igazgató
Fővárosi V. ker.
Ingatlankezelő Vállalat

GARANCIA 22 NAPRA?

Ezt a nagyon rövid garanciát nem valami gyorsan romló élelmiszerre kaptam, hanem egy gyermekkocsira.

A kocsit június 8-án vásároltam a Lenin körút 116. szám alatti játékboltban. Mellékelték hozzá a gyártó cég, a Miskolci Vasipari és Gyermekkocsigyártó Vállalat szavatossági jegyét is. Ebben a miskolci cég határozottan kijelenti: „Jótállásunk legfeljebb az üzemből való kiszállástól számított 9 hónapig tart." Rá is ütötték a keletbélyegzőt, miszerint a sport-gyermekkocsi 1971. szeptember 30-án hagyta el az üzemet. Ezek szerint a garancia csak június 30-ig szól, a megvásárlástól számítva tehát alig három hétig.

Ezt nem értem. Hiszen más, hasonló árucikkek garanciális ideje attól a naptól szokott számítani, amikor a vevő megvásárolja és használatba veszi. Vagy úgy érzik a miskolciak, hogy a kocsi már a boltban való állástól is tönkre megy? Akkor hogyan merjem használni?

Martin Traján Imre
Bp. III., Táborhegyi 1. 8.

MIÉRT NYÁRON KELL JAVÍTANI A STRANDOT PÉCSETT?

Még az 1930-as években épült a Balokányi strandfürdő. Azóta is üzemel. Persze most már kicsi is, mert azóta a városban kétszer annyi ember lakik. S ami a legbosszantóbb: már március óta dolgoznak a strandon és most, hogy megjött a nagy hőség, Pécsett csak egy strand üzemel. Mikor készül el a Balokányi strand: kérdik a pécsiek. Talán majd a télre?

H. B., Pécs

ANANÁSZ

Vettem egy doboz konzervet, amelynek rikító sárga, magyar nyelvű címkéje azt állította, hogy a dobozban darabolt ananászbefőtt van. Gondoltam, megéri azt a 18 forintot, hogy egy ilyen kis ebéd utáni csemegével meglepjem a befőttet nagyon szerető családomat. A meglepetés túlságosan is jól sikerült, amikor felbontottuk a dobozt, akkor derült ki, hogy ananászlé van benne. Azután kezdtem csak tüzetesebben tanulmányozni az eredeti, angol nyelvű feliratot, amelyikből jó előre megtudhattam volna, hogy juice van benne, ha egy kicsit figyelmesebb vagyok a vásárlásnál. Bár azt hiszem, hogy nem a vevőnek kellene erre elsősorban figyelni, hanem a forgalomba hozó Délker Vállalatnak.

Szendrő Béláné
Sopron, Május 1. tér 65.

OKINAWA-SZIGETÉN

Endrődi István rajza

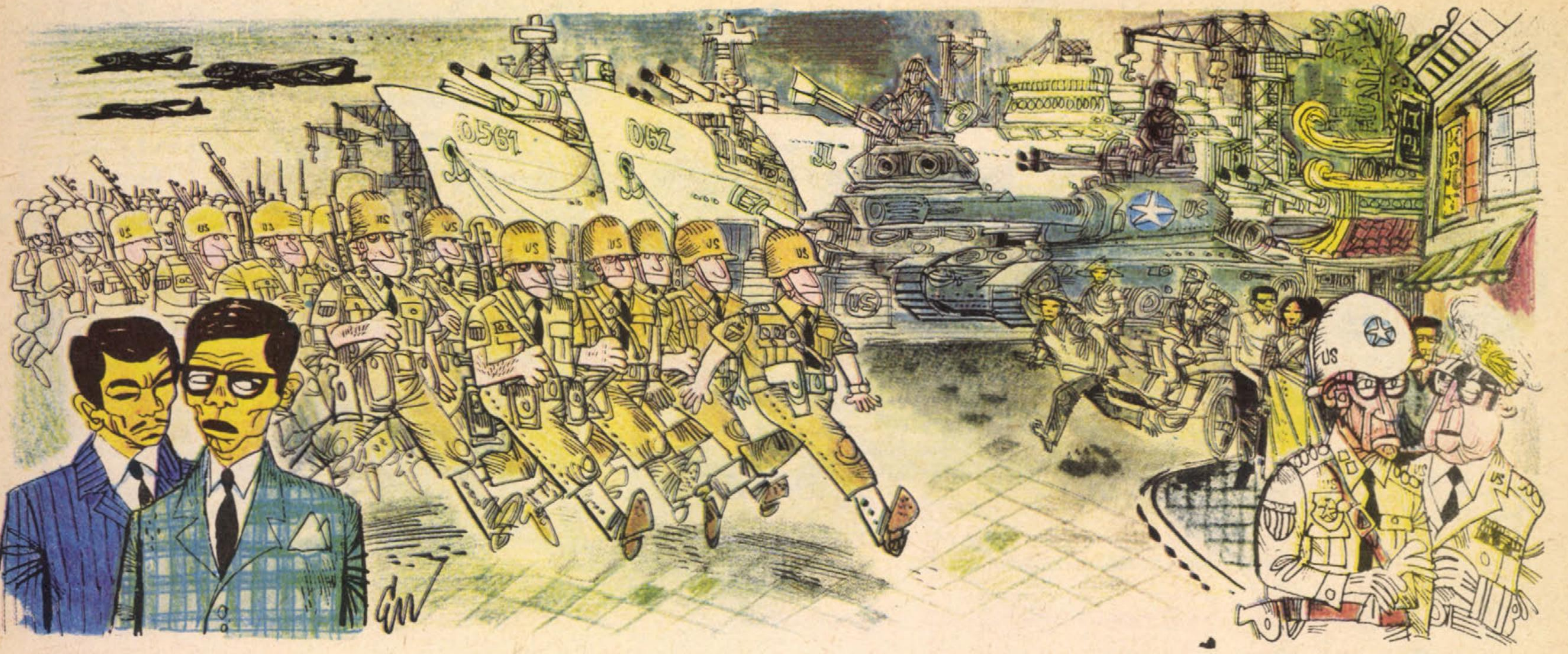

– Látom, kivonultak az amerikaiak . . .

a zongora

Nem is tudom, hányadszor hallom már a „Ki mit tud" műsorában: valami baj van a zongorával. Csúnyán szól. A zsüri muzsikus szakemberei a fejüket csóválják és azt kérdik: nem találtak jobb zongorát?

A zongorával baj van. Valamit kellene csinálni. Hogy mit? Nem tudom. Lehet, hogy csak fel kellene hangolni, vagy ki kellene cserélni egy jobb zongorára. De nem történik semmi. A zongora továbbra is vacakul szól és a zsüri ismételten felhívja erre az illetékesek figyelmét. Nem először és nem utoljára.

De hiába.

Megértem a zsüri felháborodását. Jómagam is sokszor szóva tettem, hogy valami nem stimmel a zongorával. Az én esetemben persze sohasem zongoráról volt szó, hanem építkezésekről, ügyintézésről, emberekről, jelenségekről. Az illetékesek meghallgattak, igazat adtak, de a legtöbb esetben minden maradt a régiben: a zongora továbbra is csúnyán szólt. Egyesek azt mondták: nem kell túlzásba vinni a dolgot, csak a szakemberek veszik észre, hogy baj van a zongorával. A fontos az, hogy szól.

Szólhatna persze szebben is. Tisztábban. Zengőbben. Teltebben. De úgy látszik, ez túlságosan komplikált feladat lenne. Talán kevés a zongorahangoló. Talán kedvetlenül végzik a dolgukat, mert kevés a fizetésük. Ki tudja?

Az mindenesetre nagyon imponál nekem, hogy a zsüri újra és újra szóvá teszi az ügyet. Ez azt bizonyítja, hogy még nem adták fel a harcot. Nem is szabad. En huszonkét éve írok szatírákat, humoreszkeket a rossz zongorák ellen és még mindig bizakodó vagyok. Nagyon fontos ugyanis, hogy a zongora — minden zongora! — tökéletesen szóljon. Mert hiába a szép dallam, a tehetség, a szorgalom, az akarat, a produkció csak akkor lesz tökéletes, ha kifogástalan a zongora.

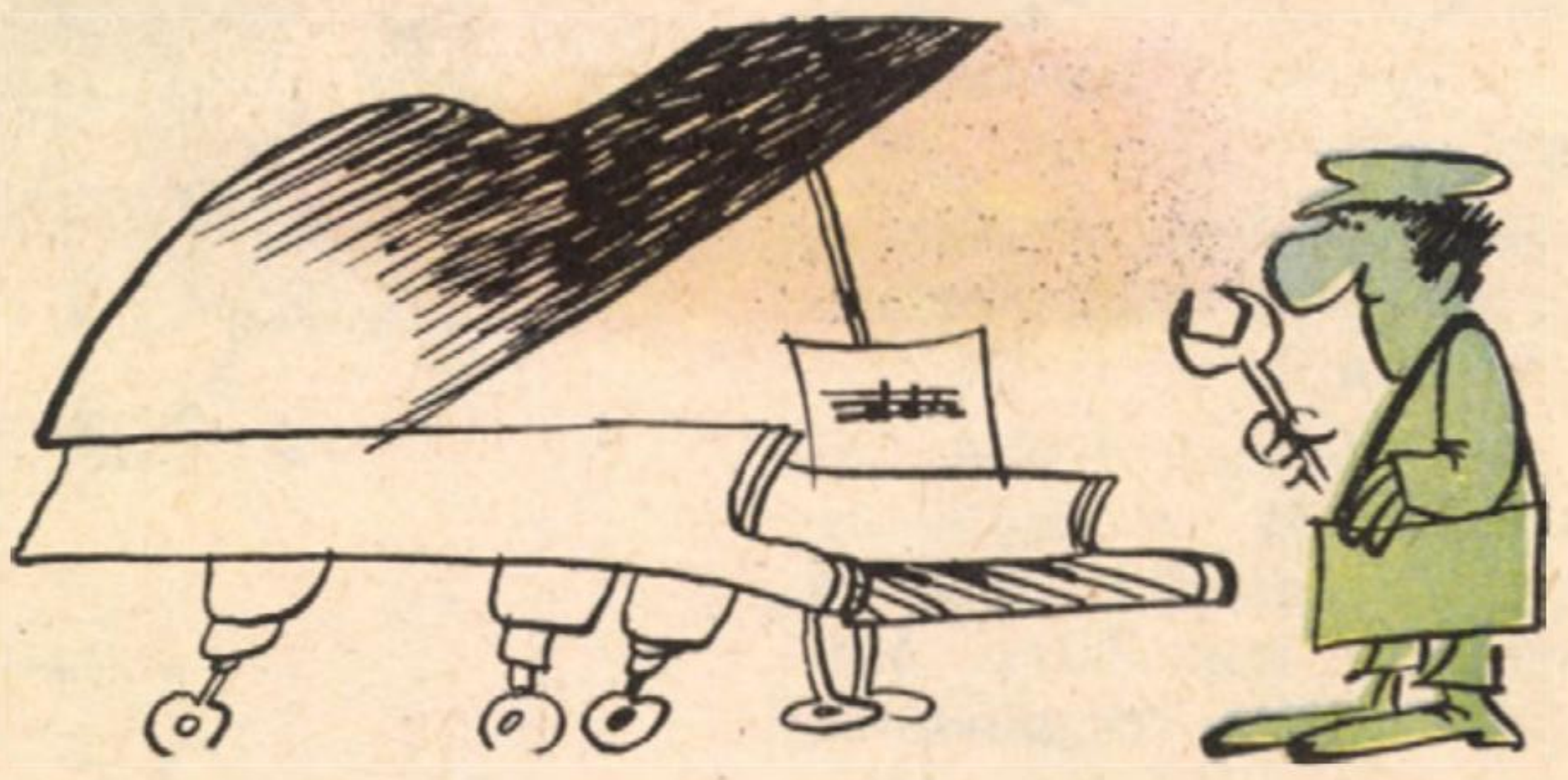

Mit lehetne itt tenni?

Nem tudom. Illetve mégis tudom. Petrovich Emil, a kitűnő zeneszerző, írhatna például panaszos leveleket a fővárosi napilapoknak, vagy megpróbálkozhatna humoreszkek, glosszák, szatírák írásával is. Néhány kroki-cím javaslatom: „Én zongorázni tudom a különbséget!", vagy: „Mi lesz a zengi, zungi, zongorával?!" Jó cím az is, hogy: „Zongoráznak az idegeim".

Lehet, hogy e dolgozatokkal nem érne el semmi eredményt, de — idővel — kötetben is kiadhatná őket. Bizonyára napok alatt elkapkodnák a könyvet.

Csak nem feladni a küzdelmet!

— Lassan már hagyománnyá válik, hogy a „Ki mit tud"-on baj van a zongorával — mondta rezignáltan Petrovich Emil, de én hiszek abban, hogy van a tévében kifogástalan zongora is, hogy egyszer mindenféle zongora gyönyörűen fog szólni: a laikusok és a szakemberek nagy örömére.

Mikes György

IZGATOTT APA

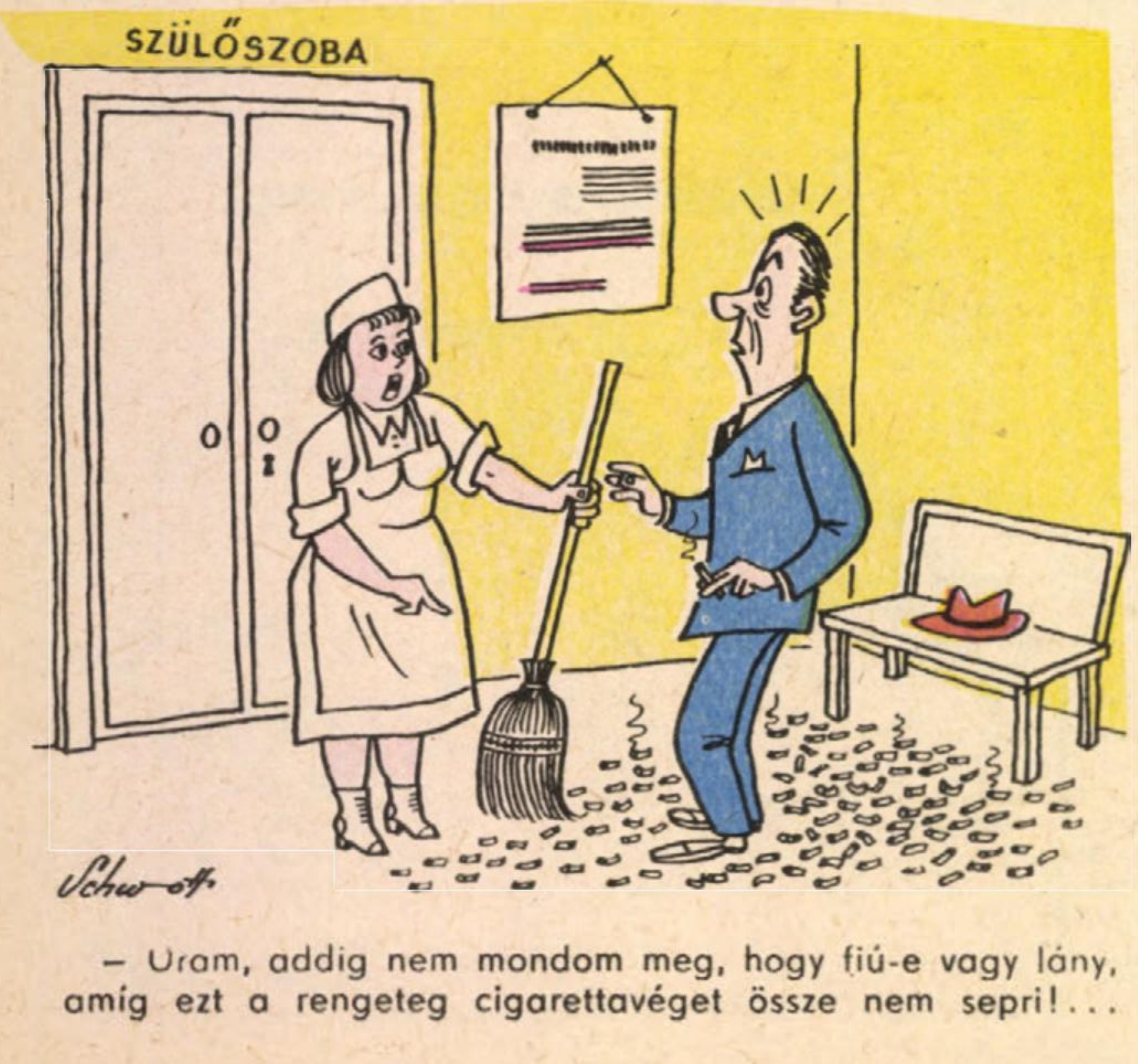

– Uram, addig nem mondom meg, hogy fiú-e vagy lány, amíg ezt a rengeteg cigarettavéget össze nem sepri! . . .

VÍZIÓ

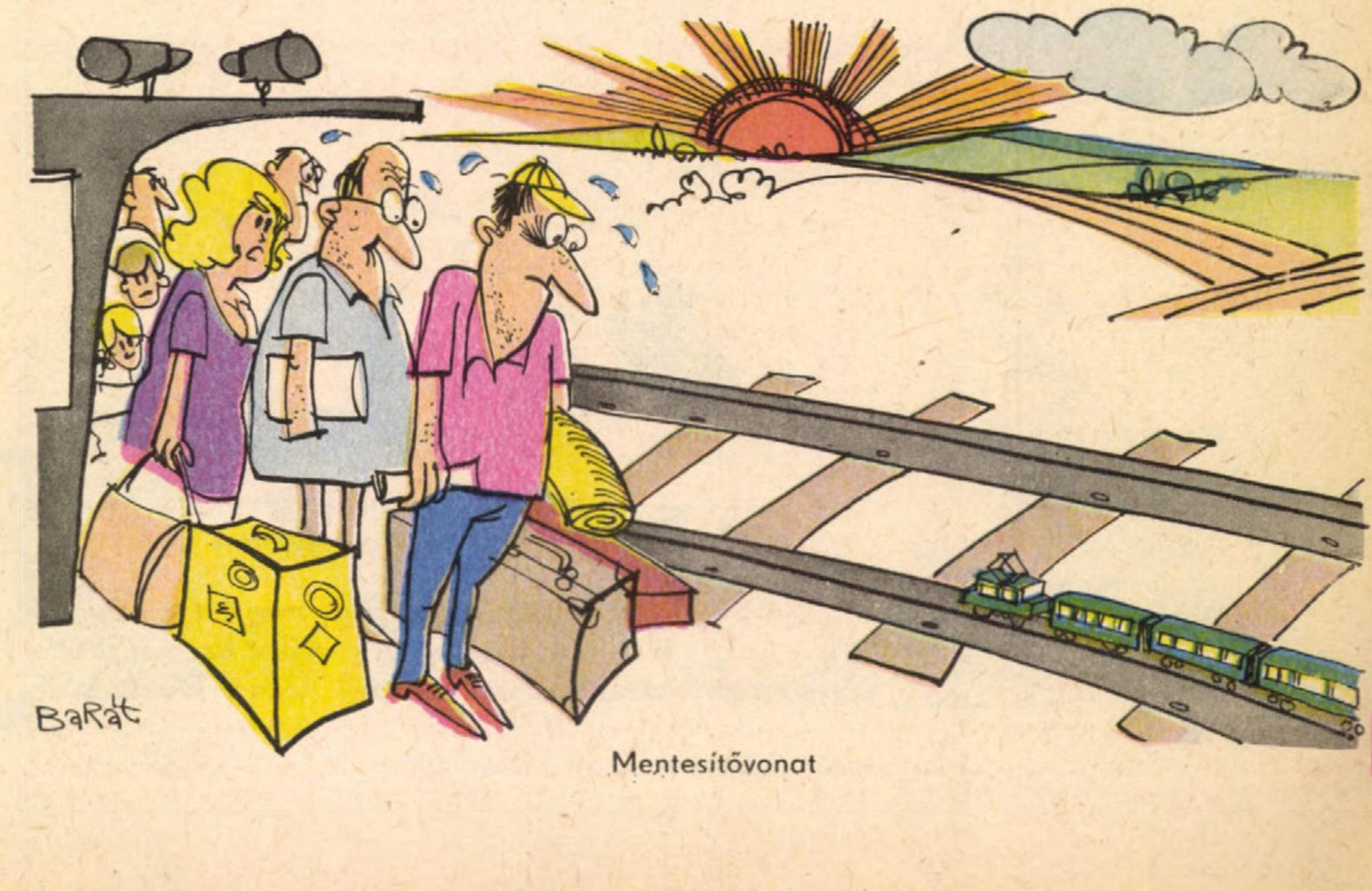

Mentesítővonat

REPÜLŐGÉPRABLÁSOK KORA

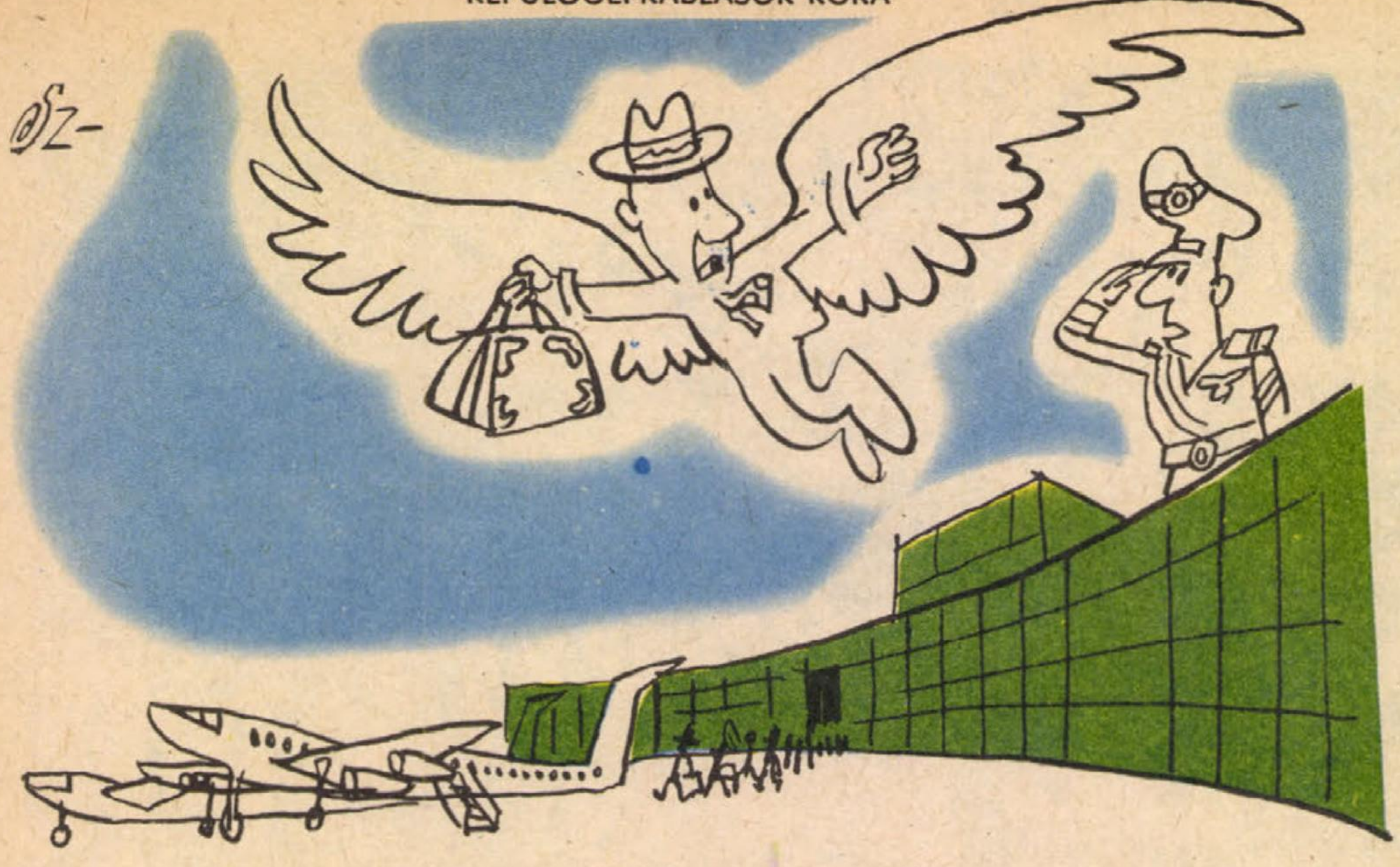

– Nem bízom senkiben, magam repülök!

NYŰGÖS VENDÉG

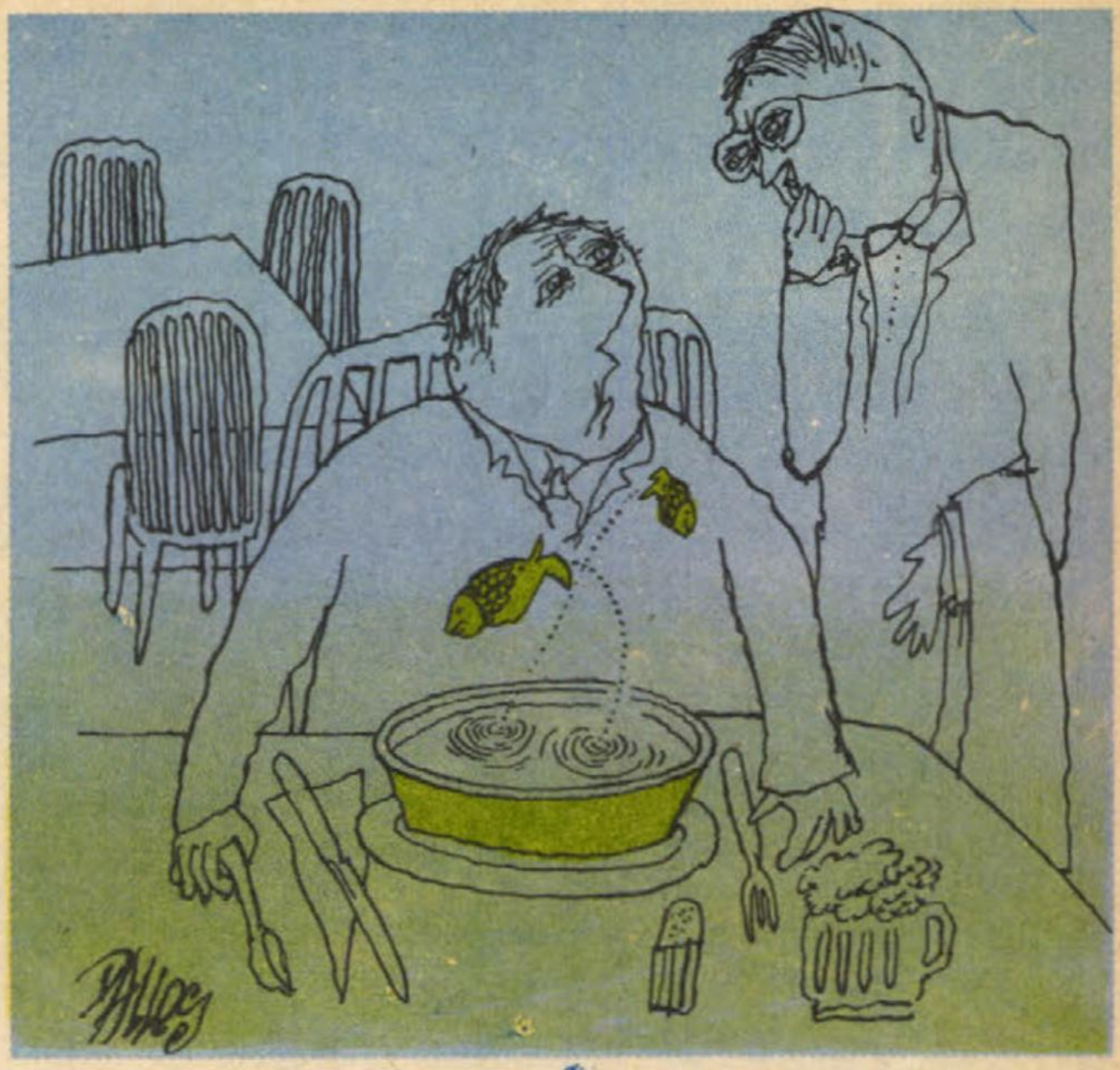

– Biztos, hogy megfőzték ezt a halászlét?

FÉM TIZES

A pénztárosnő blokkolt és a műanyag kosarat továbbtolta a kolléganőjének. „Harminckettő ötven". A vevő négy darab új, fémből készült tízforintost helyezett az asztalkára. A pénztárosnő dühös szemekkel meredt rá: „Éppen nálam akar megszabadulni a tízforintosaitól?" — kérdezte és egy gyors mozdulattal a fiókjába söpörte a pénzt. Visszaadott hét forint ötvenet.

Hogy ne zavarjam a forgalmat, oldalra álltam, mígnem alkalom adódott a beszélgetésre.

— Úgy láttam, bosszankodott a tízforintosok miatt — jegyeztem meg, attól félve, hogy az üzlet belügyeibe avatkozom.

— Egy pillanatig valóban dühös voltam — ismerte el —, még nem szoktuk meg az új, fém tízforintosokat. Hogy őszinte legyek, nem is szeretjük. Az utas is igyekszik megszabadulni tőle az autóbuszon, amikor a jegyét megváltja. Olykor én is utas vagyok. A jegyárus-kalauz, ha véletlenül ötvenessel fizetek, négy darab tízforintost nyom a markomba.

— A fém tízforintos is tíz forintot ér.

— Ezt nem vitatom, de nehezebb kezelni, mint a papírpénzt. A vevő szabadulni akar tőle, mert lehúzza a zsebét, nekünk rollnizni kell és esténként tíz-kilószám cipelhetjük a postára, ha nem vigyázunk.

— Hogyan lehet erre vigyázni?

— Úgy, hogy napközben gondosan továbbpasszoljuk a vevőknek.

— Okosabb lenne, ha megszoknák a rollnizást. Ez kötelességük! Sok országban nagyalakú fémpénz van forgalomban: Svájcban például a miénknél jóval nagyobb; az angolok körülbelül azonos súlyú pennyket cipeltek évtizedeken vagy talán évszázadokon át; és a Szovjetunióban most az új egyrubeles fémpénz sem kisebb súlyú, mint a mi tízforintosunk.

— Nahát, akkor! Cipelje a fémtízest nálunk is a vevő.

— Cipeli, de nem szereti, ha kibabrálnak vele.

Ilyenkor, hétfőn délfelé, alig volt forgalom az üzletben, hosszú ideig zavartalanul beszélgethettünk, de semmiképpen sem tudtunk közös nevezőre jutni a fém tízesek dolgában. Ő váltig a rollnizás ellen ágált. Megkérdeztem, mi a véleménye a papír tízforintosokról? Azokkal bizonyára kevesebb gondja van

— Ne tessék hinni — mondta —, gyűröttek, szakadtak, alig tudom kisimítani őket. A férfiak különösen rongálják a papírpénzt, összegyűrve vágják zsebre, aztán mi bajlódhatunk vele, amíg glédába rakjuk.

— Ez nálunk dzsentroid örökség.

— Az micsoda?

— Régebben az urak és a nemurak is azért tartották a nadrágzsebükben a papírbankót, hogy mulatozás közben egyetlen ügyes mozdulattal oda lehessen ragasztani a cigányprímás homlokára.

— És azért vezették be most nálunk a fém tízforintosokat a papír tízes helyett, hogy ne lehessen a prímás homlokára ragasztani?

— Nem helyette, hanem mellette. Arányosan megmaradnak a papír tízforintosok is. Egyébként ma már nem divat a ragasztás és nem tízest ragasztanának, ha ragasztanának. Arról van szó, hogy a gróf Csekonics eleganciájával zsebregyűrt papír tízesek egy éven belül elkopnak, tönkremennek és be kell vonni őket. A fémtízesek pedig gyakorlatilag örökké tartanak. Az volna jó, ha a fém tízforintosok miatt nem mérgelődne sem a pénztáros, sem a kalauz, sem a vevő, sem az utas, sem más.

— Ez bizony jó volna! — helyeselt a pénztárosnő. — Használjuk ezt is, azt is, vegyesen!

— Ez a lényege az ügynek — mondtam jó népnevelő módjára, búcsúzásra készen, mert most már egyre több vevő érkezett. A pénztár mellett elhelyezett kézi állványról levettem egy csomag töltött mogyorót. Az első pénztáros szabályosan leblokkolta, majd a jegyzéket átadta a kolléganőjének, akivel az imént meghitten beszélgettem.

— Négy ötven — mondta a szokásos hivatalos hangon.

Nem volt apróm, százassal fizettem. A pénztárosnő leszámolt elém, az üvegtányérra öt forint ötvenet apróban és kilenc darab fém tízforintost.

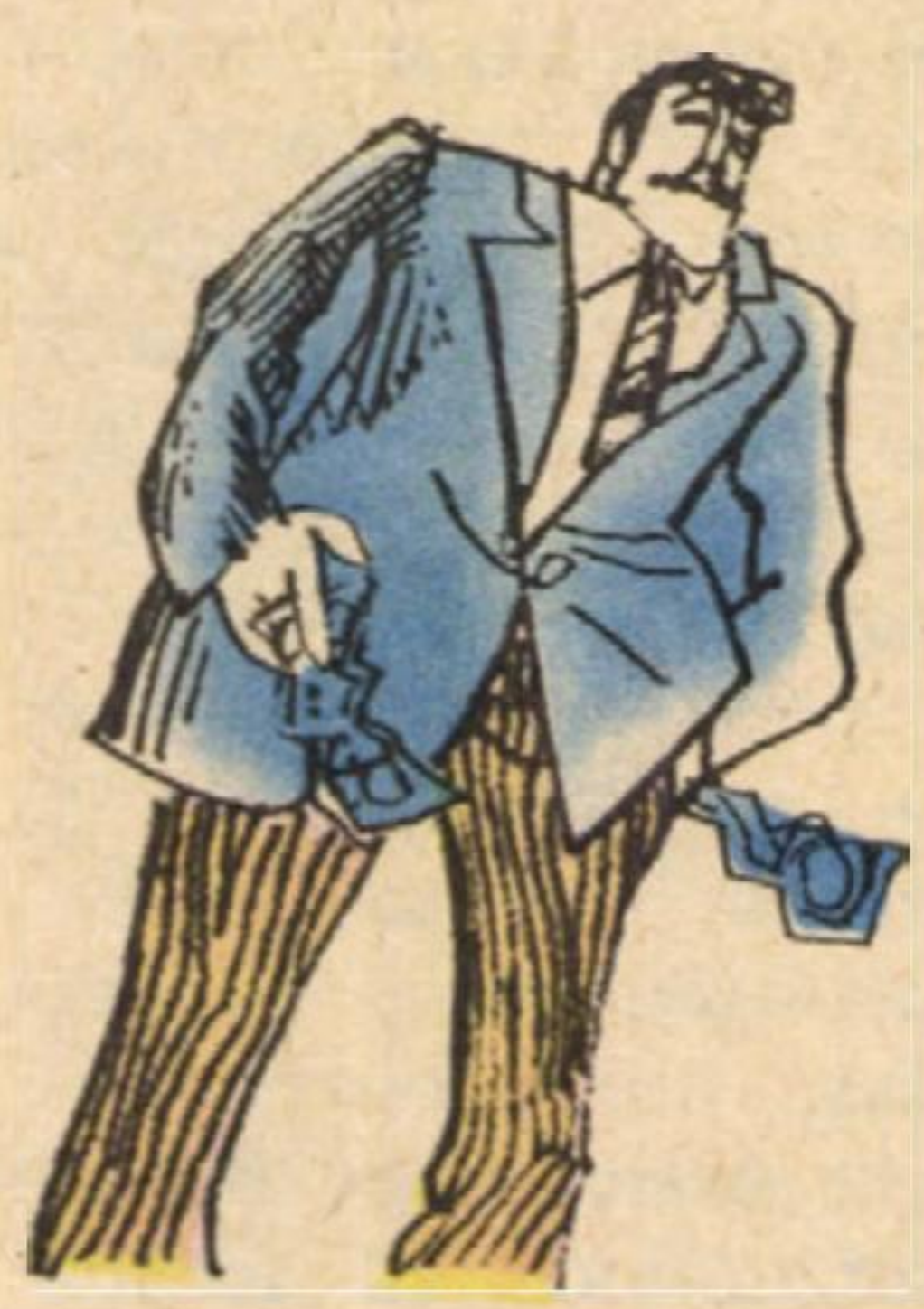

Földes György

LÓHIÁNY

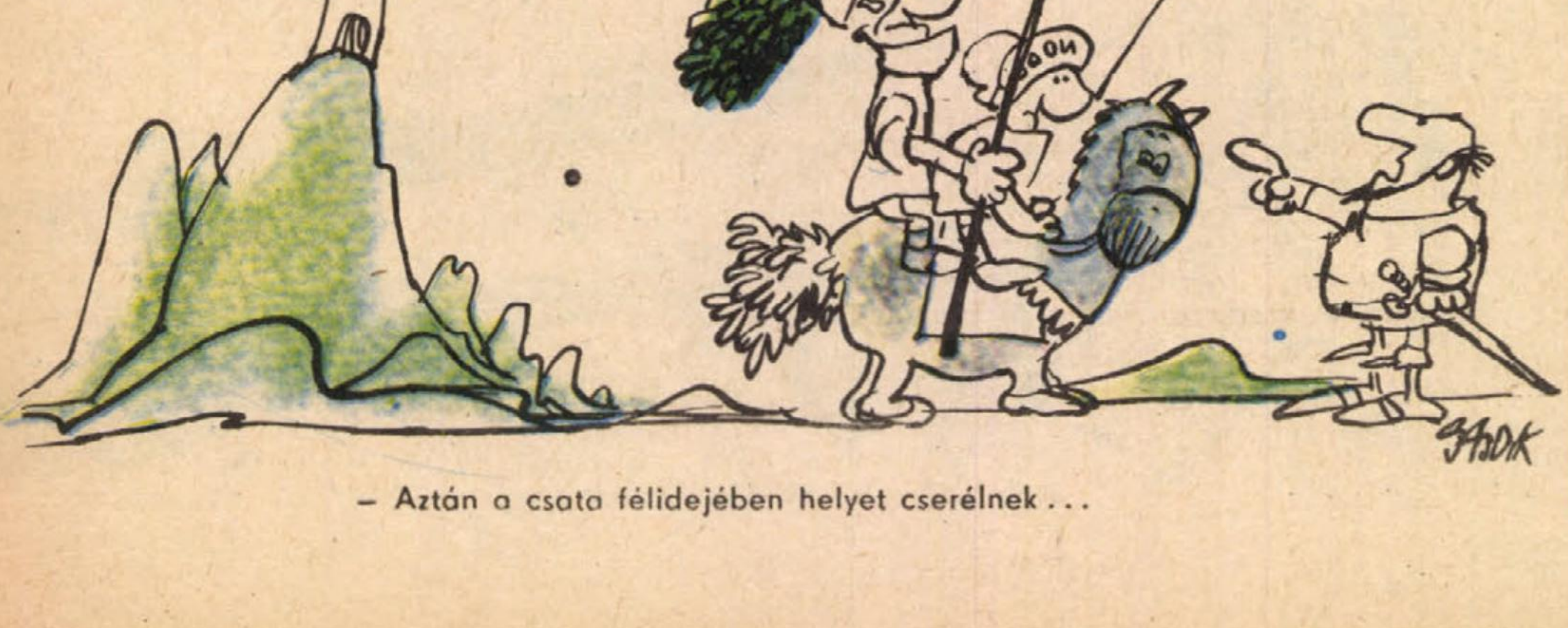

– Aztán a csata félidejében helyet cserélnek ...

RAGASZKODÁS A POZÍCIÓKHOZ

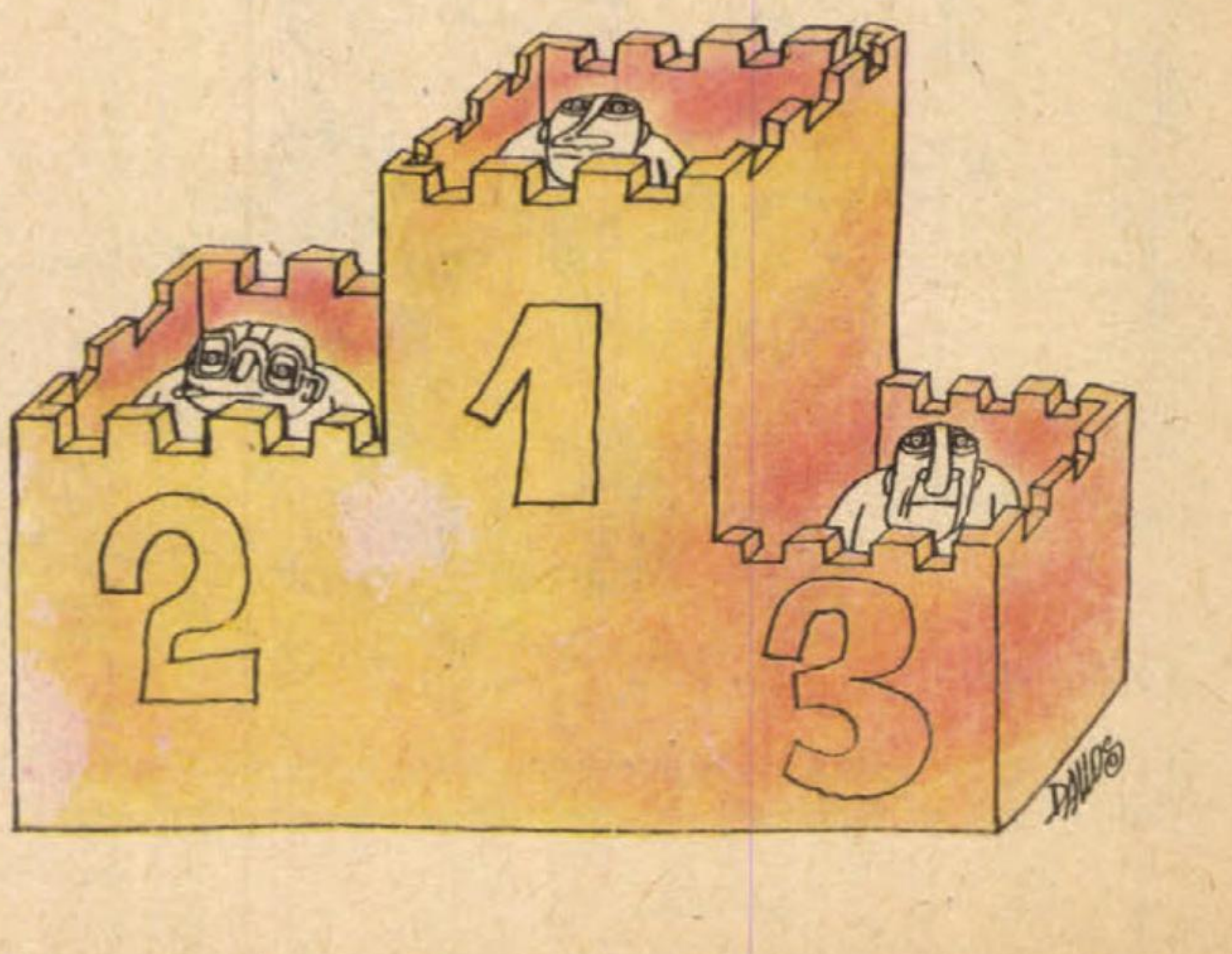

A SZALMAÖZVEGY KALANDJA

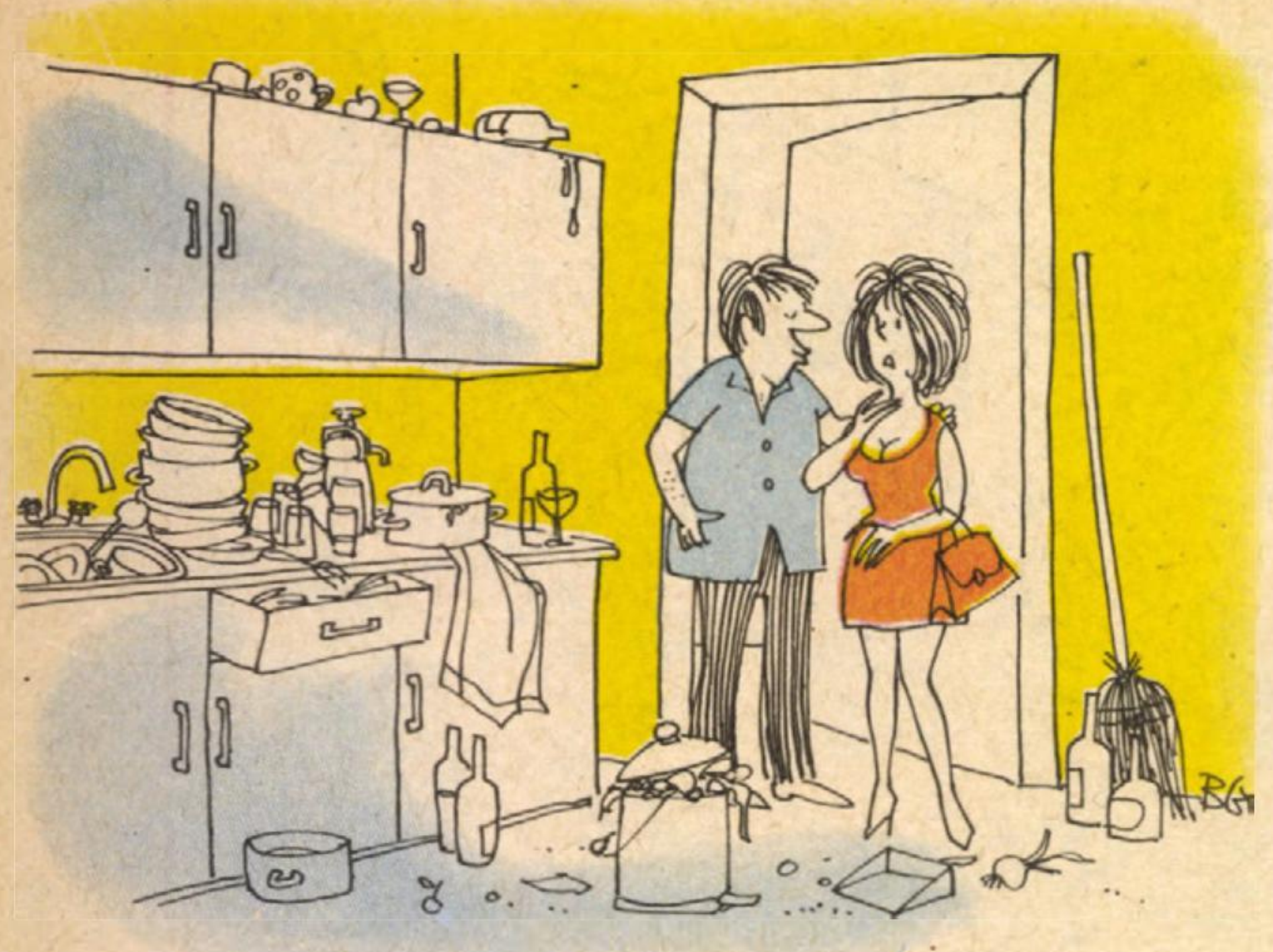

– Először itt kellene egy kis rendet csinálni.

NEHÉZ HELYZETBEN

Erdei Sándor rajza

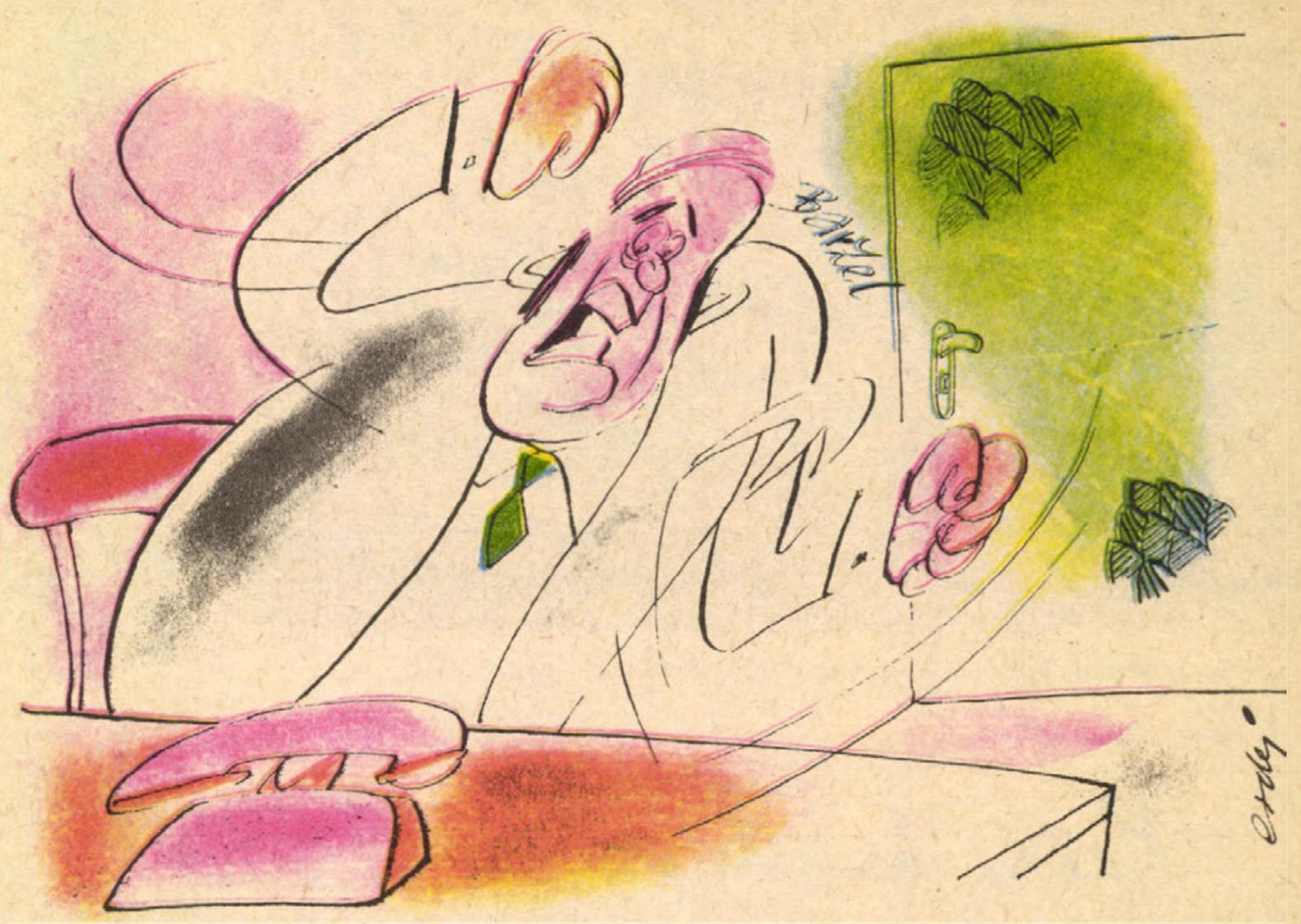

– Hol egy szerződés, hadd ellenezzem ...

ÉTTEREMBEN

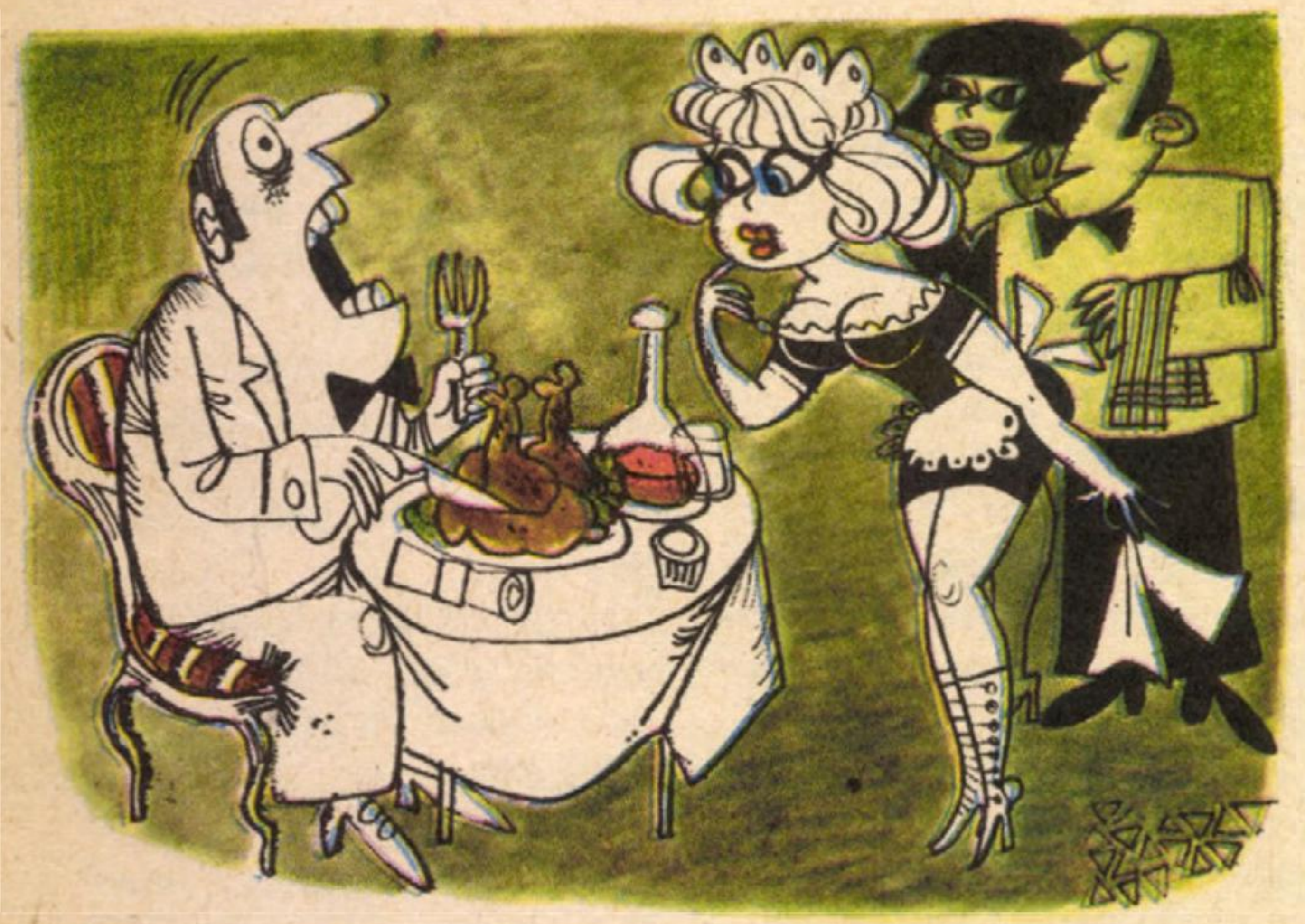

– Ennél a rántott csirkénél nem ártott volna szex-vizsgálat. Ez ugyanis egy öreg kakas.

HÉTVÉGI KIKAPCSOLÓDÁS

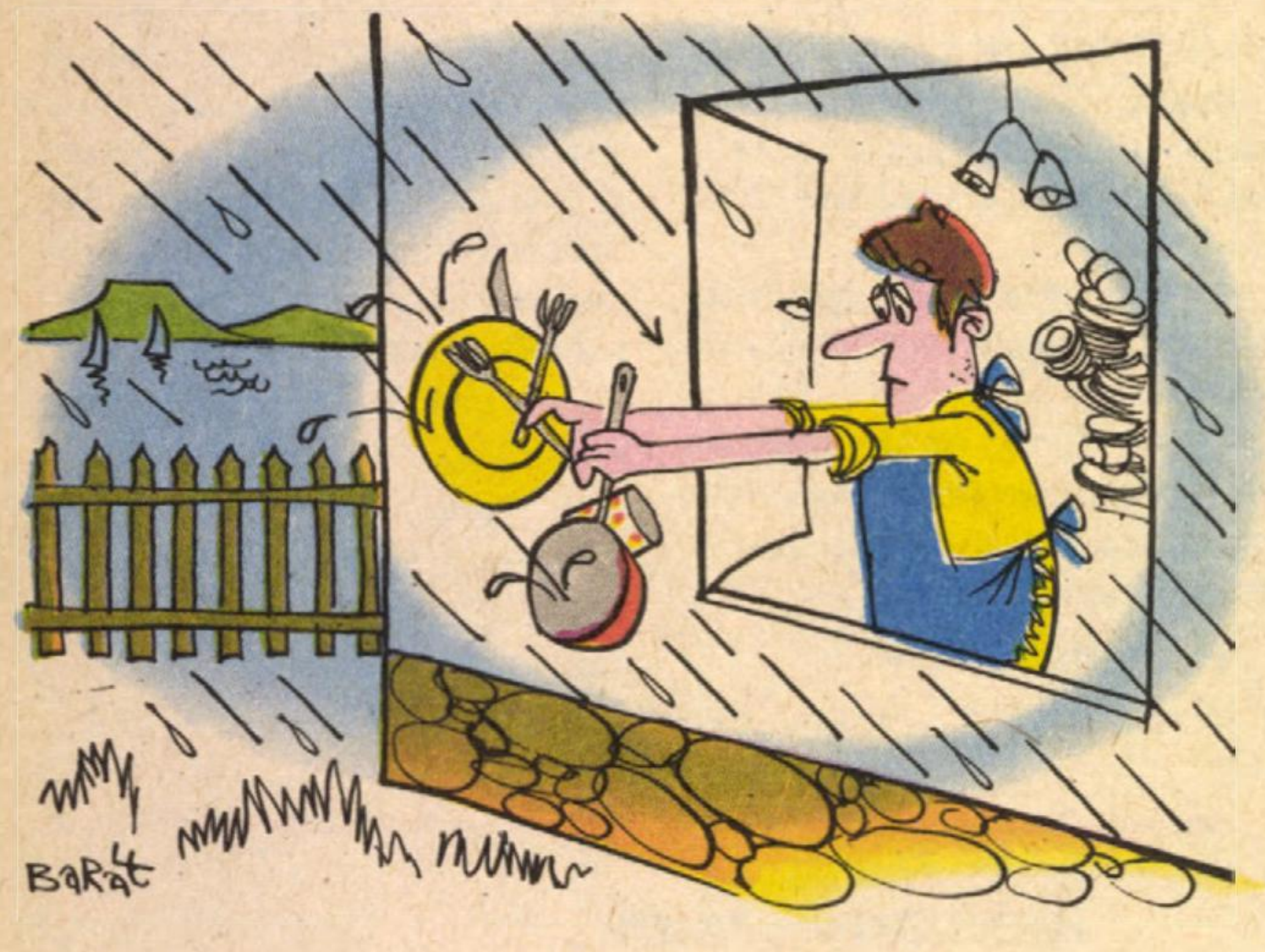

ÉBREDÉS A KEMPINGBEN

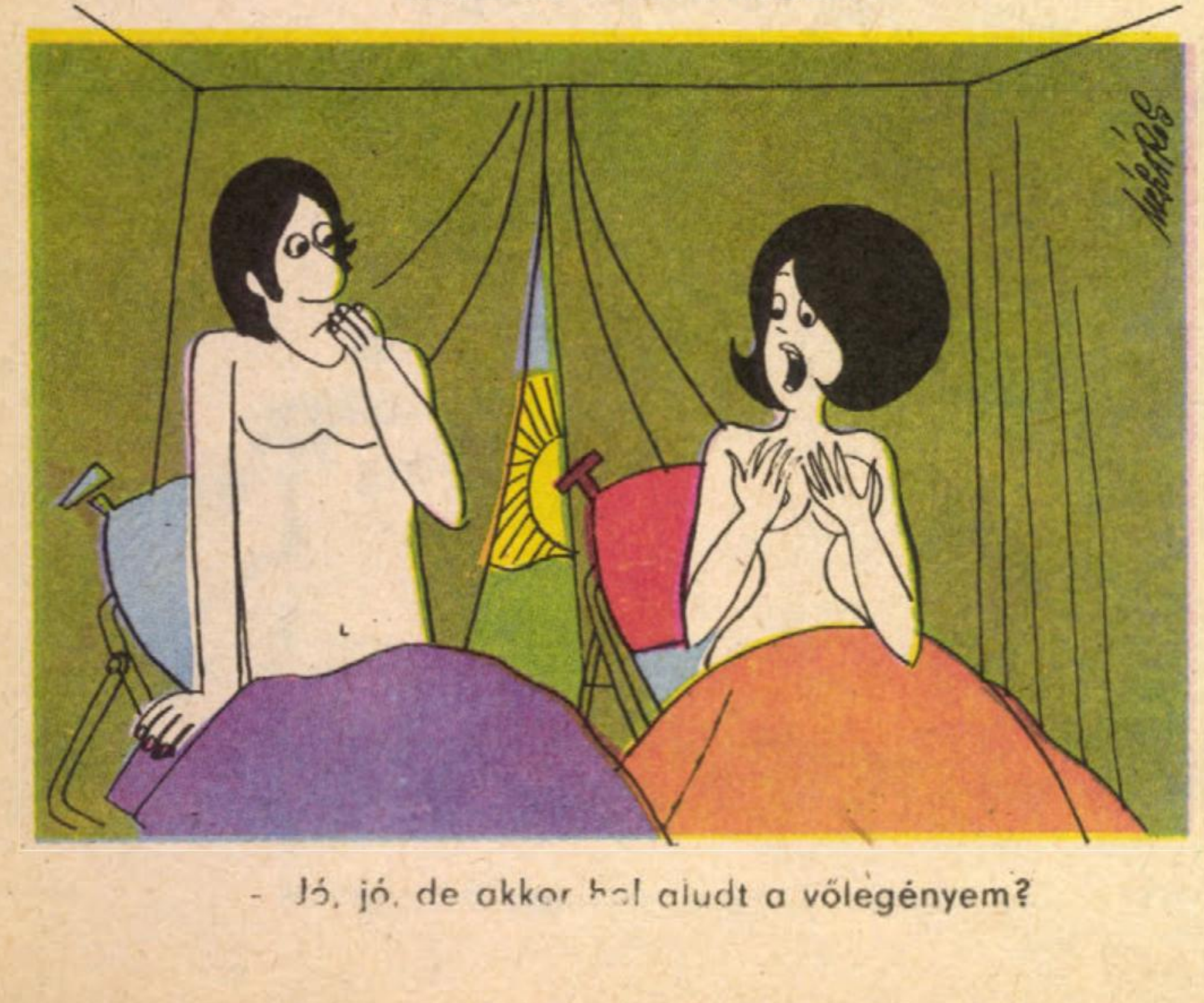

– Jó, jó, de akkor hol aludt a vőlegényem?

GYÓGYSZER NÉLKÜL

Új életet kezdek! Már az is új, hogy nem újévkor kezdek új életet, mégcsak nem is hétfőn. Egyszerű, mezítlábas hétköznap ez a mai, amidőn ünnepélyesen fogadom, hogy akkor veszek gyógyszert a számba, amikor tüzes parazsat. Rajtam nem fog meggazdagodni a gyógyszeripar!

Mert, hogyan éltem eddig?

Reggel zörgött a vekker és a feleségem, de hasztalan, mert egész éjjel nem sikerült annyi erőt összegyűjtenem, hogy felvonjam a szemhéjamat. Két kávé után végre felhúztam a szememen a redőnyt, majd egy coffein, vagy egyéb élénkítő tabletta segítségével elszakadtam az ágy tömegvonzásától. Munkahelyemen újabb kávé és serkentő, ezektől némileg feldobódtam, de a főnökkel való találkozás előtt kénytelen voltam bevenni egy idegcsillapítót, amitől nyugi lettem és álmos. Természetesen ebédelni már nem volt kedvem, ezért étvágygerjesztő tablettákat vettem magamhoz, majd az ebéd utáni álmosság ellen megint coffeint ettem. Ha a sok serkentőtől ideges, izgága lettem, idegcsillapítóval fékeztem magam, ha az idegcsillapítók hatására állva elaludtam és a hatos villamos közönsége sem tudott kimozdítani mindenmindegy állapotomból, újabb doppingszerrel próbálkoztam. Este természetesen kávé, coffein, hogy nyitva tartsam a szemeim vacsoráig, majd altató, hogy le tudjam hunyni a szemem...

És ez így megy évek óta... Nem beszélve a fejfájás csillapítókról, hízlaló- és fogyasztó pasztillákról... De ennek vége! Ezek a gyógyszerek könnyűszerrel pótolhatók, sokkal hatásosabb eszközökkel.

Reggel nem kell coffein, hogy kinyíljon a szemem! Elég ha a feleségem bekapcsolja a rádió híreit, rögtön kimegy az álom a szememből. Ha megkérdezem, mennyi maradt az egész hónapra kiszabott kosztpénzből, a válasz után úgy pattanok ki az agyból, mintha egy marék doppingszert kapkodtam volna be. Ha renyhe agyamat ez sem serkentette volna, ha eluralkodott rajtam a teljes közöny csak eszembe idézem, azt a szót, hogy „tizenegyes” és máris ideges leszek.

A főnökömmel való találkozáshoz sem kell idegnyugtató, mert arra gondolok, hogy mielőtt ő hivatott, a titkárnőjétől két seduxent kért, nehogy elragadtassa magát. Nálunk a dolgozóval szépen kell beszélni, mert megsértődik és aztán a főnök megnézheti magát.

Ha étvágytalan vagyok, elolvasok az újságban egy nyilatkozatot, hogy miként javítják az üzemi koszt színvonalát, súlyosabb esetben hozatok magamnak egy étlapot az Astoria étteremből. Ha fogynom kell, akkor nincs szükség étvágycsökkentőre sem, elég, ha lesétálok az üzemi konyhára és megnézem, mit esznek.

A délutáni álmosságot a kávénál sokkal jobban elűzi Zsuzsika, a bérelszámolásból, akin összesen nincs annyi textília, amennyiből egy divatos nyakkendő kitelne. És ha ettől túlzottan felélénkülnék, elég ha felhívom a feleségem, ő majd lehűt, mert közli, hogy mit vigyek haza estére a Közértből, mit intézzek el hazafelé menet és mit csináljak meg otthon, mire hazaér. A feladatok teljesítése közben persze zaklatott és ingerült leszek, a közértben már alig tudom türtőztetni magam, de nem nyúlok a zsebembe idegcsillapítóért. Hazaszaladok, megnézek egy tévé-krimit és megszűnik bennem az izgalom, derűsen nézek a világba, csak a tévéhíradót kell átvészelnem. Altatóra sincs szükségem, mert erre is a televíziót használom, szünnapokon pedig modern regényeket olvasok, melyek harmadik oldala után már kiesik a kezemből a könyv, a fejemből pedig a mű tartalma.

Fájdalomcsillapítókra sincs szükségem, mert amióta az OTP kitalálta a személyi hitelt, a fejem sem fáj és ha fáj, veszek két kezest és az OTP máris elűzi a fejfájást. Persze felvetődik, hogy a kölcsönt vissza kell fizetni és erre megintcsak megfájdul a fejem. De ilyenkor egy vezércikkel megnyugtatom magam és nem fizetek. Ekkor már a kezeseknek fájhat a fejük, ők meg vegyenek be néhány pasztillát!

Ősz Ferenc

MAI CSIPKERÓZSIKA

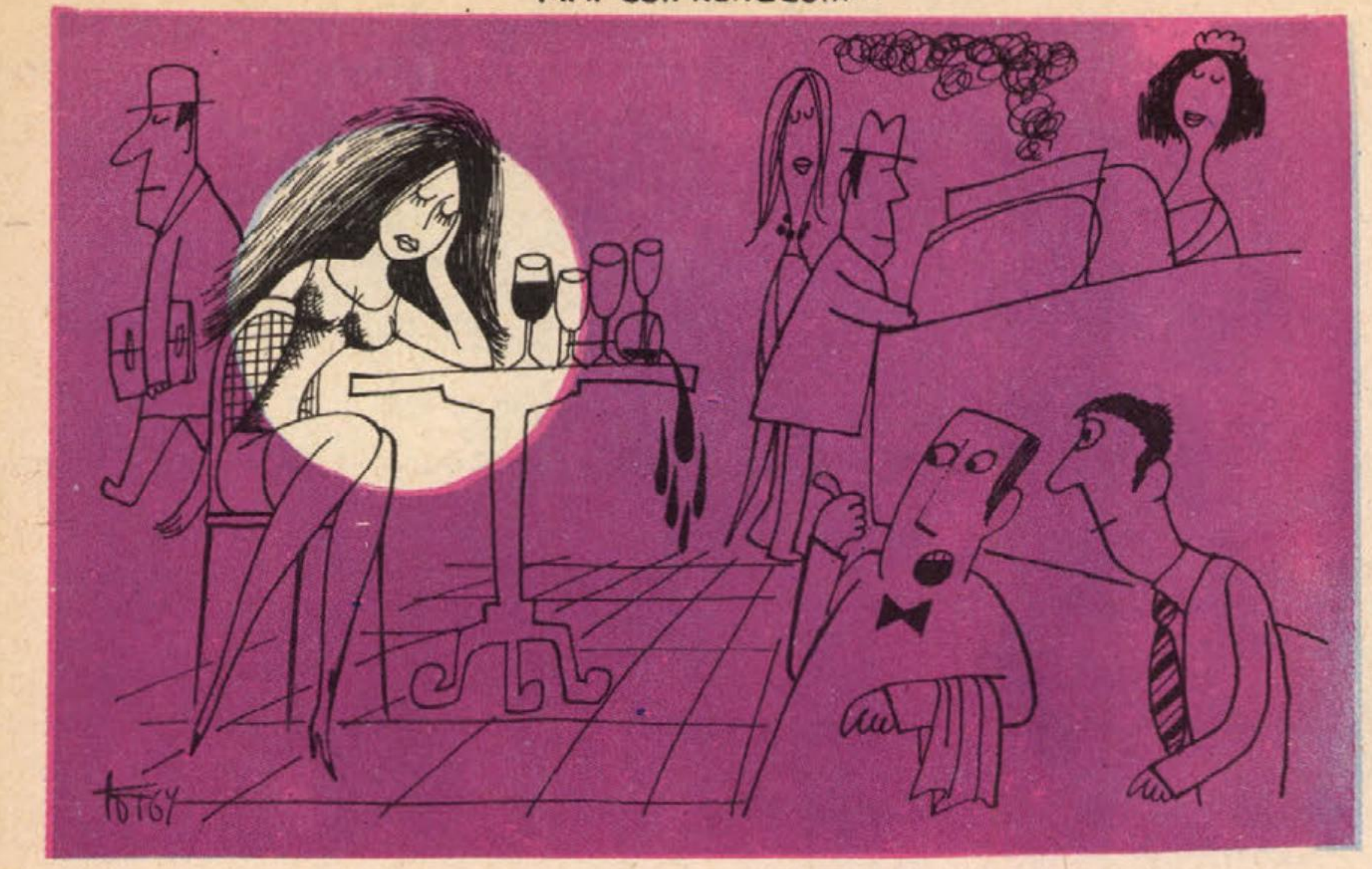

– Zárórakor valamelyik vendég mindig felébreszti egy csókkal . . .

CSALÁDI ÉPÍTŐTÁBOR

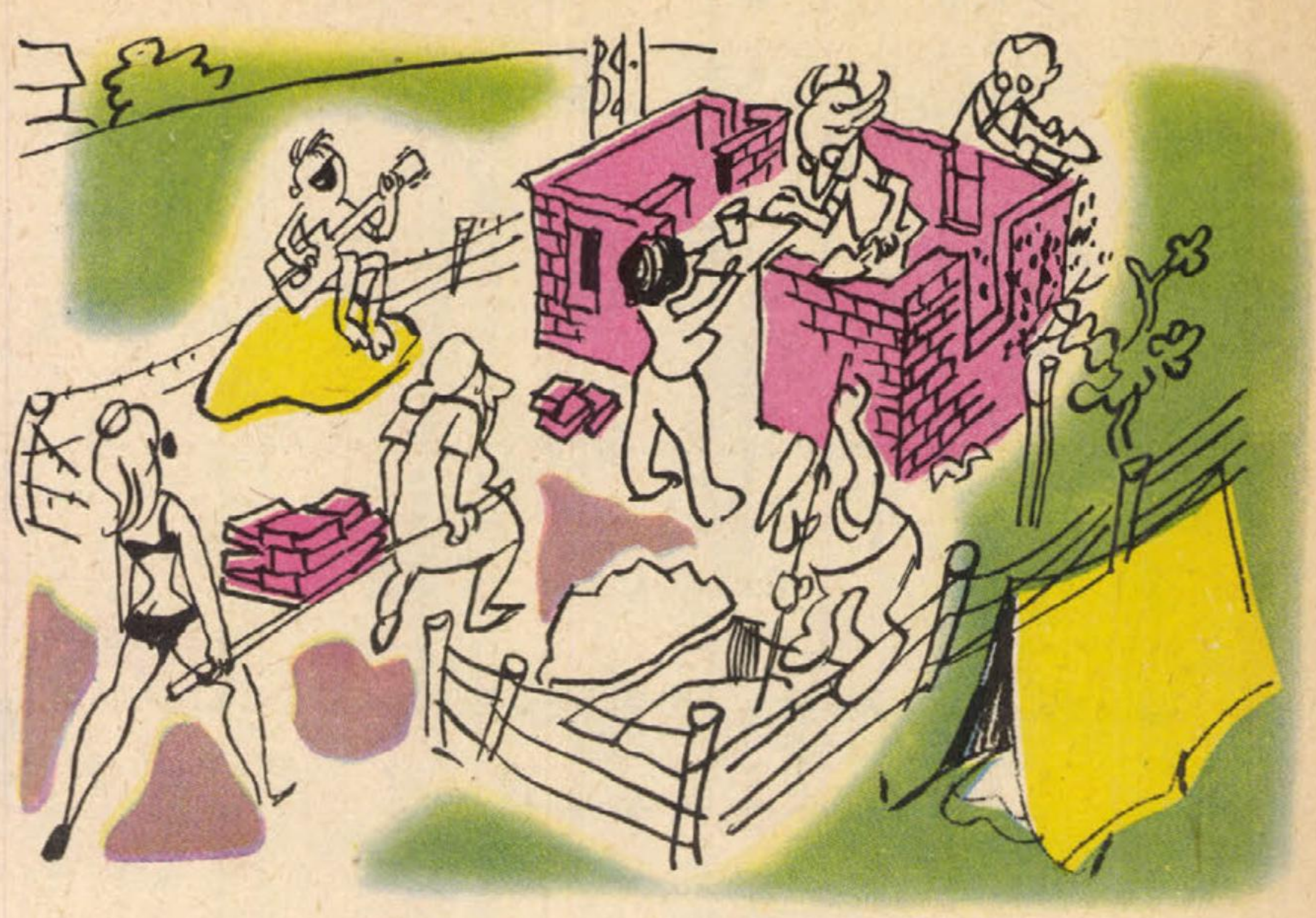

Ketten beszélünk

— Bűnösnek érzi magát?

— Nem.

— Hogyan történt a dolog? Halljuk!

— Hajnalban négykor keltem, mint rendesen. Ugyanis . . .

— Várjon kérem. Ne ilyen részletesen. Tisztázott ügy, hogy bement a garázsba, megkapta a munkalapját, átöltözött, átvizsgálta a járművet, a GA 88-95-ös autóbuszt és 5 óra után tíz perccel elindult, minthogy a kocsit műszaki szempontból teljesen rendben találta.

— Igenis kérem, pontosan így történt.

— Most ugorjunk át néhány órát és mondja el, hogy mi történt délután 17 óra 35 perckor.

— Amikor az autóbusz a levegőbe emelkedett?

— Igen.

— A Madách tér torkolatában jártam akkor, helyesebben nem jártam, hanem álltam, mert előttem vagy száz különféle jármű akadályozta a továbbhaladást. Úgynevezett forgalmi dugóról volt szó.

— És akkor a levegőbe emelkedett az autóbusz.

— Igenis kérem. És a levegőben haladni kezdett, átrepülte az egész dugót és leszállt a soron következő megállóhelyen.

— Igen. Ezt a szemtanúk százai bizonyítják.

— Mást én sem tudok mondani, kérem.

— Maga szerint az autóbusz, amit vezetett, alkalmos volt a repülésre?

— Semmiesetre sem, kérem. Én lepődtem meg a legjobban, amikor egyszerre csak repülni kezdtünk.

— És mitől szállt le a kocsi?

— Ráléptem a fékre. Mert már a megálló előtt voltunk.

— Akkor a leszállók leszálltak, a felszállók felszálltak és az autóbusz újra a levegőbe emelkedett. És maga így jutott el egészen a végállomásig, a menetidőnél húsz perccel rövidebb idő alatt. Így volt?

— Így kérem.

— Istenhivő maga?

— Kérem szépen, én ezen sohasem gondolkoztam. Azt hiszem, nem vagyok az.

— Maga tehát nem fohászkodott csodáért, mielőtt az autóbusz a levegőbe emelkedett volna, ugye?

— Nem. Én kérem azt sem tudom, hogyan kell fohászkodni.

— Nem fohászkodott. Hanem? Mire gondolt? Mi járt a fejében?

— Borzasztóan sajnáltam az utasaimat, hogy olyan keservesen jutnak el a céljukhoz. Tele volt a kocsi, izzadtak és bosszankodtak a nagy melegben szegények, én meg nem mehettem tovább a dugó miatt.

— Erre gondolt.

— Igen. Meg arra, hogy milyen nyomorúságos a nagyvárosi közlekedés, meg . . .

— Meg? Meg? Szóval még gondolt valamire?

— Igen, kérem. Hogy milyen jó volna, ha ilyenkor az autóbusz repülni tudna.

— Aha.

— Dehát kérem, attól még, hogy én ilyesmit gondoltam, attól még nem történhetett ez az izé . . . ez a dolog. Hiszen annyi mindent gondol az ember, amiből sohasem lesz semmi . . . Én kérem emiatt nem érezhetem magamat bűnösnek.

— Amikor repülni kezdett, nem döbbent meg? Nem esett kétségbe? Nem jött zavarba?

— Nem. Valahogyan olyan jóleső érzés volt, hogy a szegeny utasok a napi munkájuk után hamarébb hazakerülhetnek.

— Az autóbusz körülbelül három méter magasan repült. Nem gondolt arra, hogyha lezuhannak, mi történhet?

— Nem, erre nem gondoltam. Nem is gondolhattam, mert ha egyszer felrepültünk, mért estünk volna le?

— És arra sem gondolt, hogy az utasok között pánik törhet ki?

— De igen, ez az eszembe jutott és hátra is néztem, mi történik a kocsi belsejében . . .

— És mit látott?

— Az utasok nagyon vidámak voltak, sokan tapsoltak örömükben, mindegyikük nagyon elégedettnek látszott. Erre aztán én is megnyugodtam.

— De ezt maga előre nem tudhatta s ezért mégiscsak gondatlanul veszélyeztette az utazóközönséget.

— Lehet kérem, de nem tehetek róla. Mit tehettem volna, ha a kocsim már repülni kezdett?

— A menetidőt mindenképpen betarthatta volna. A végállomás felett, a Nagyvárad téren húsz percet köröznie kellett volna a levegőben, leszállás előtt.

— Ezt elismerem, kérem.

— Nos, maga közfeltűnést keltett, akarva, nem akarva veszélyeztette az utasok testi épségét és nem tartotta be a menetidőt. Ezért a kocsivezetéstől három évi időtartamra eltiltjuk. Tudomásul veszi a fegyelmi bizottság ítéletét?

— Igen, kérem. És három év múlva? Vezethetek újra?

— Igen. De előbb majd meg kell ígérnie, hogy nem törődik vele, mikor érnek haza az utasok.

(t.)

KUTYAKÓRHÁZBAN

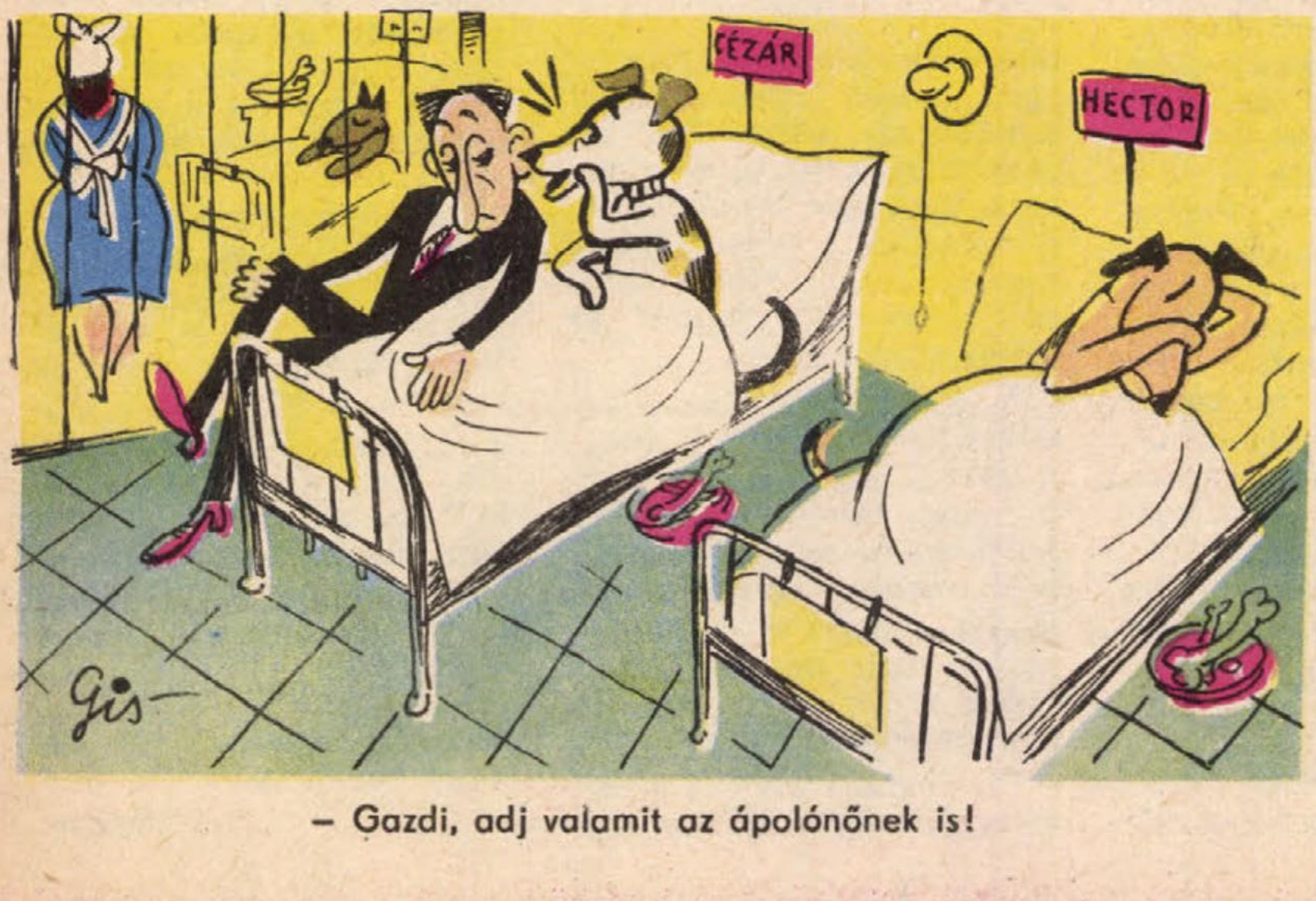

– Gazdi, adj valamit az ápolónőnek is!

ELÉGEDETLEN KIRÁLYFI

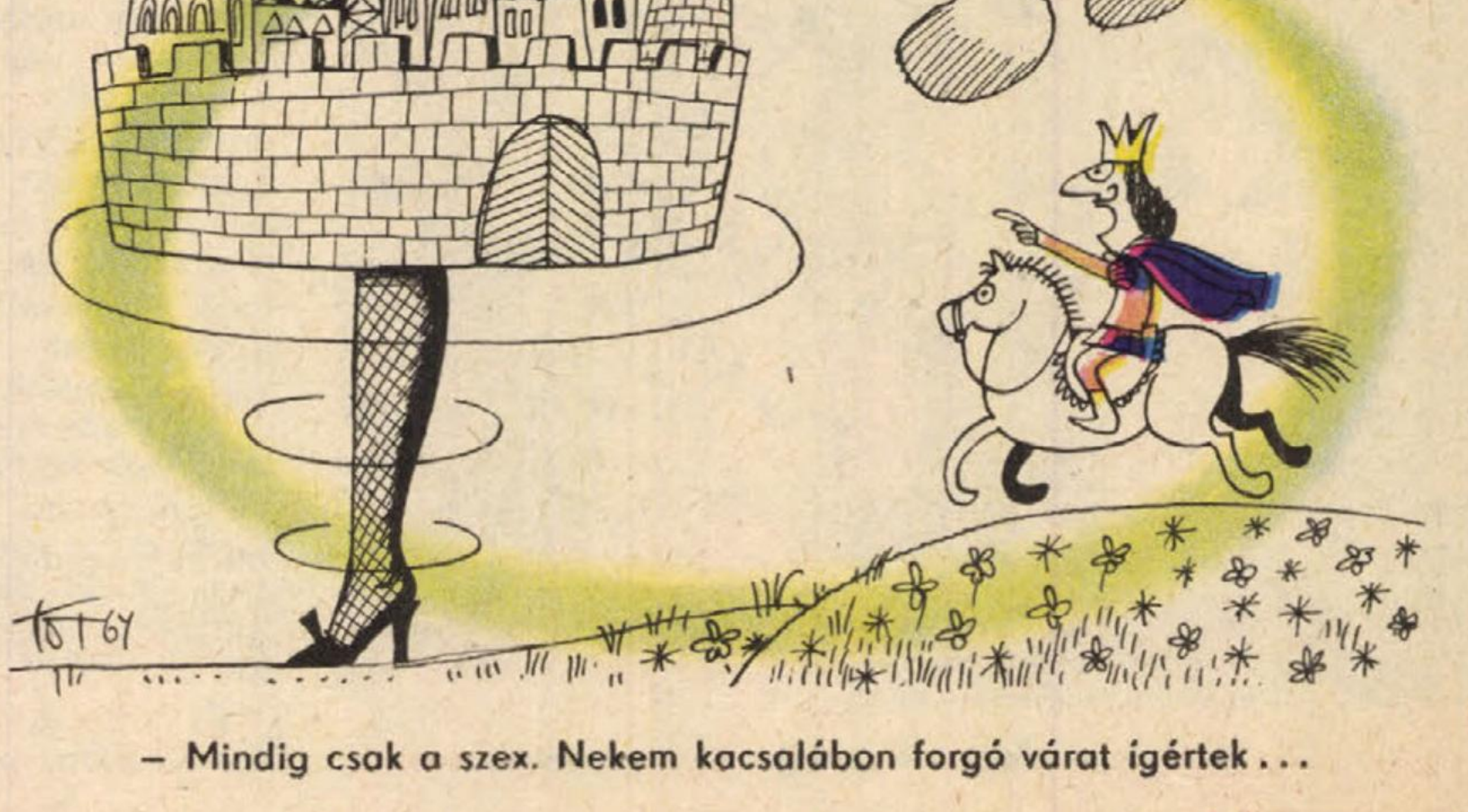

– Mindig csak a szex. Nekem kacsalábon forgó várat ígértek . . .

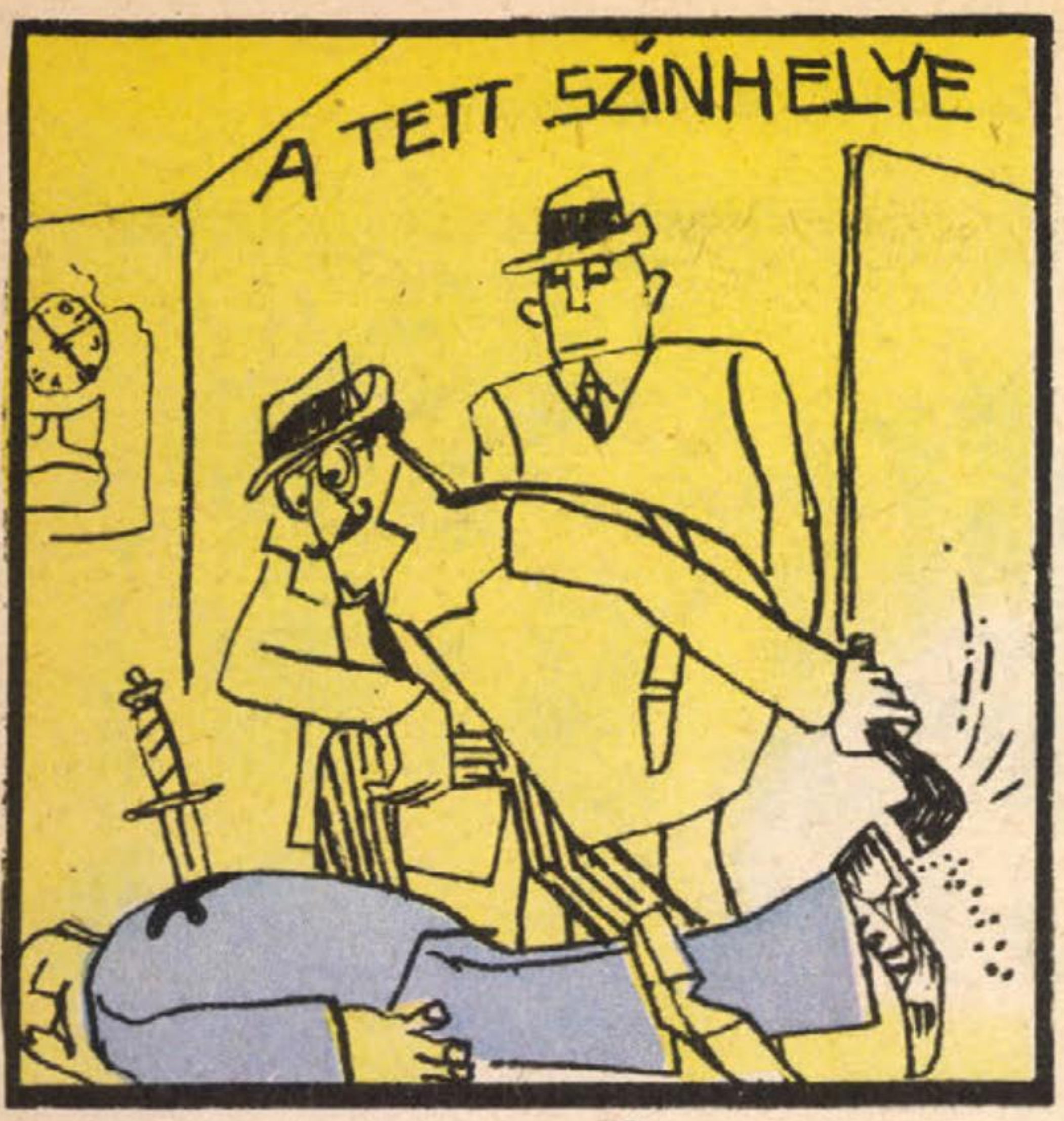

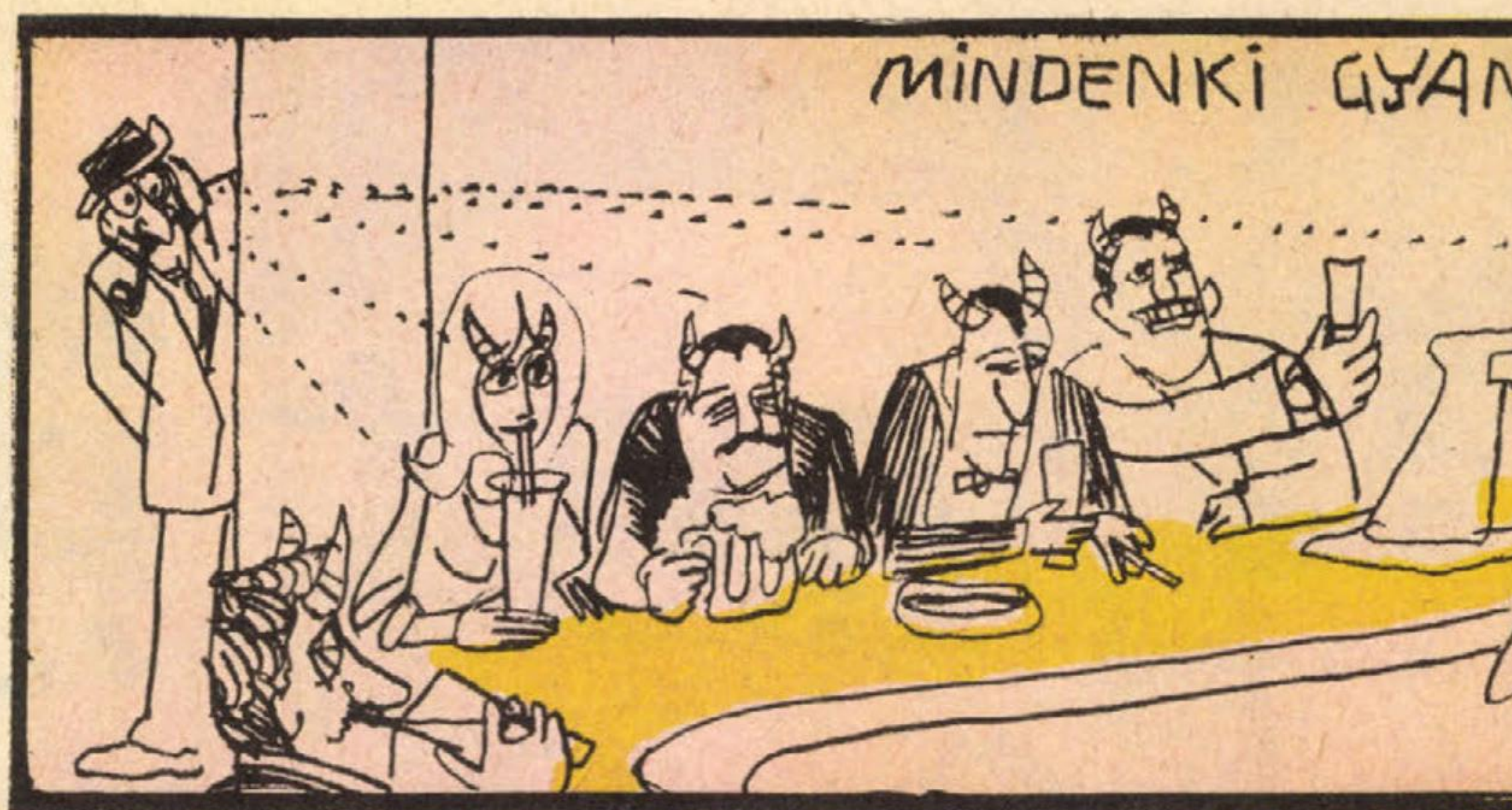

KRIMINOLÓGIA

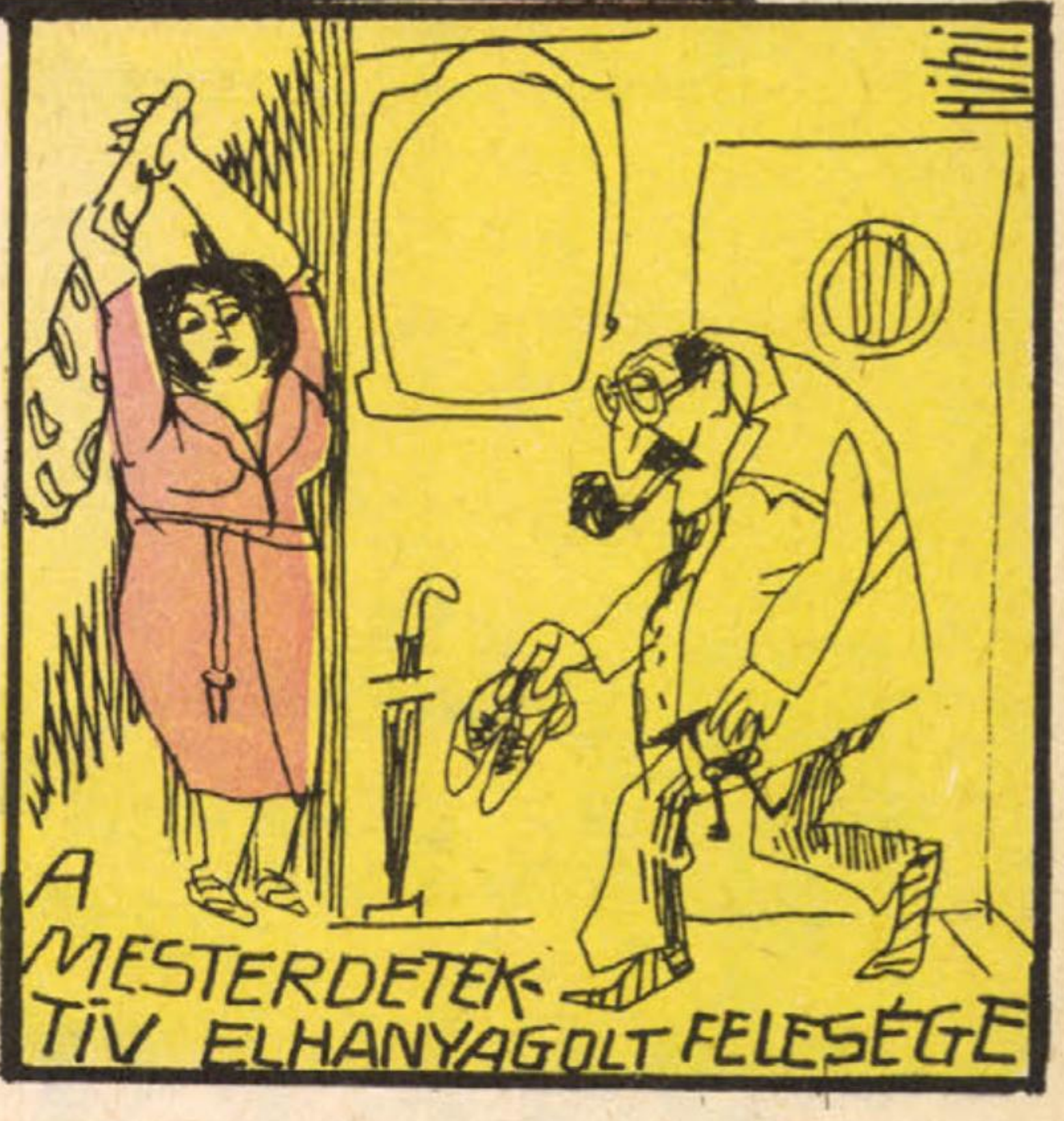

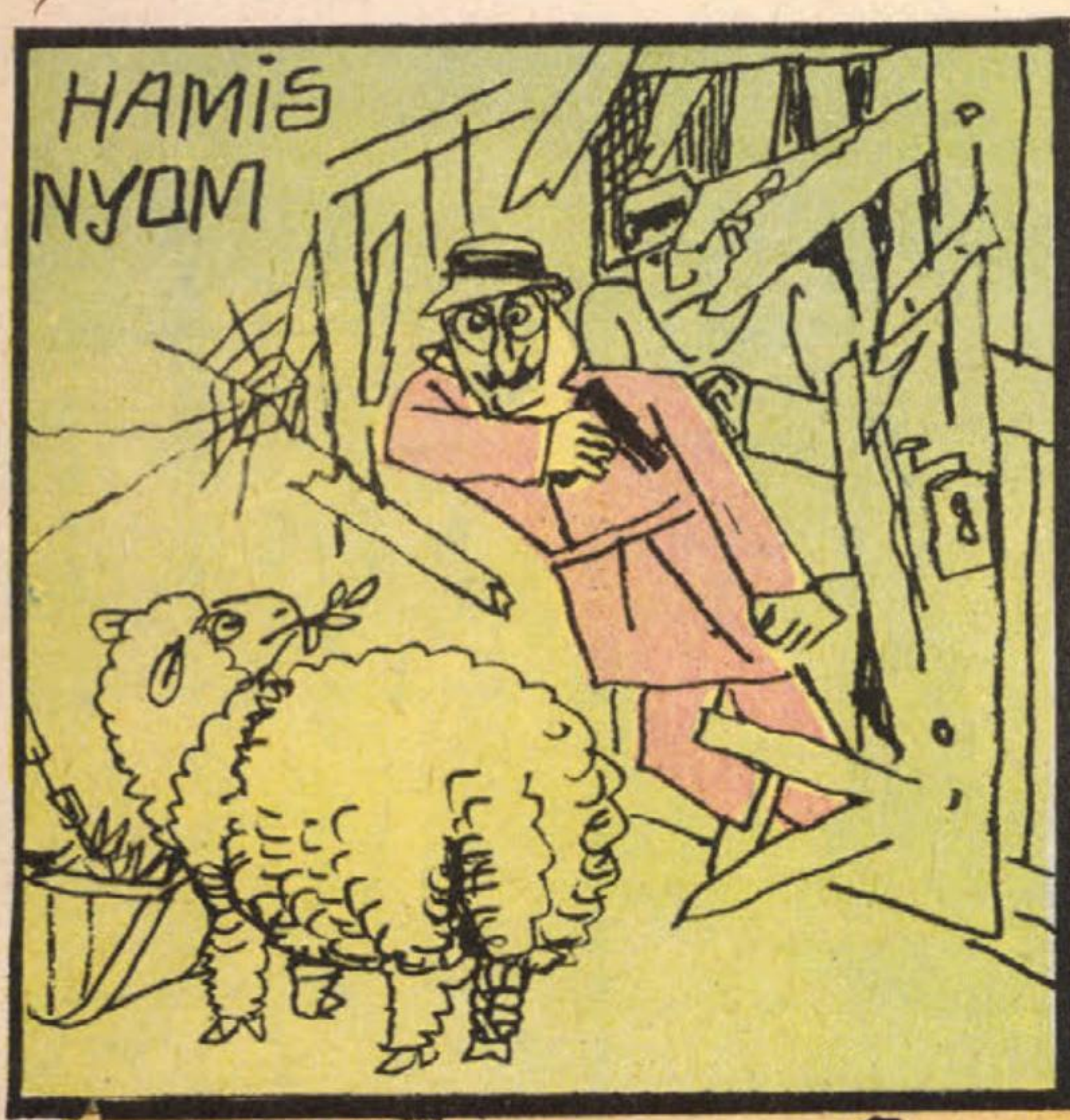

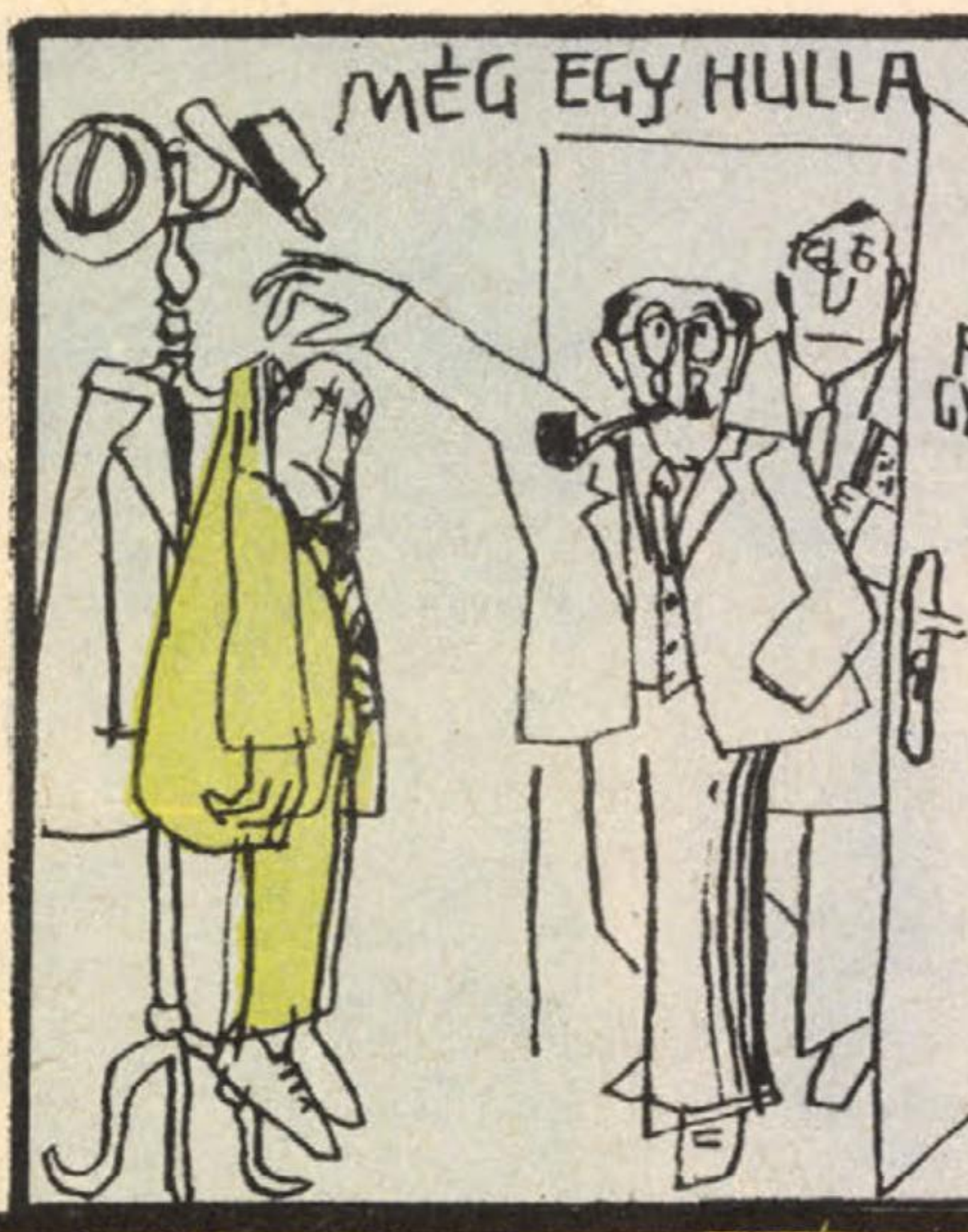

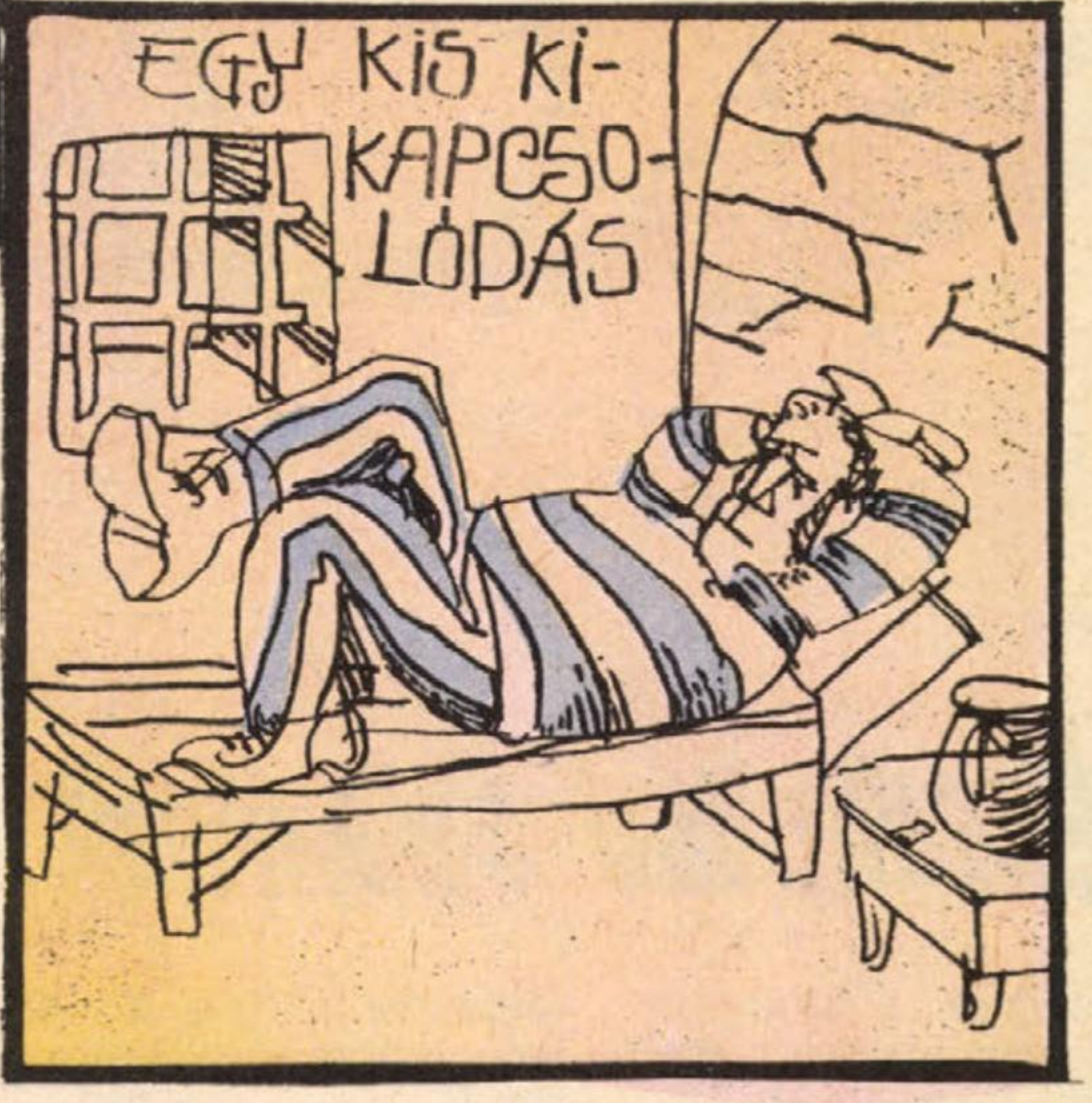

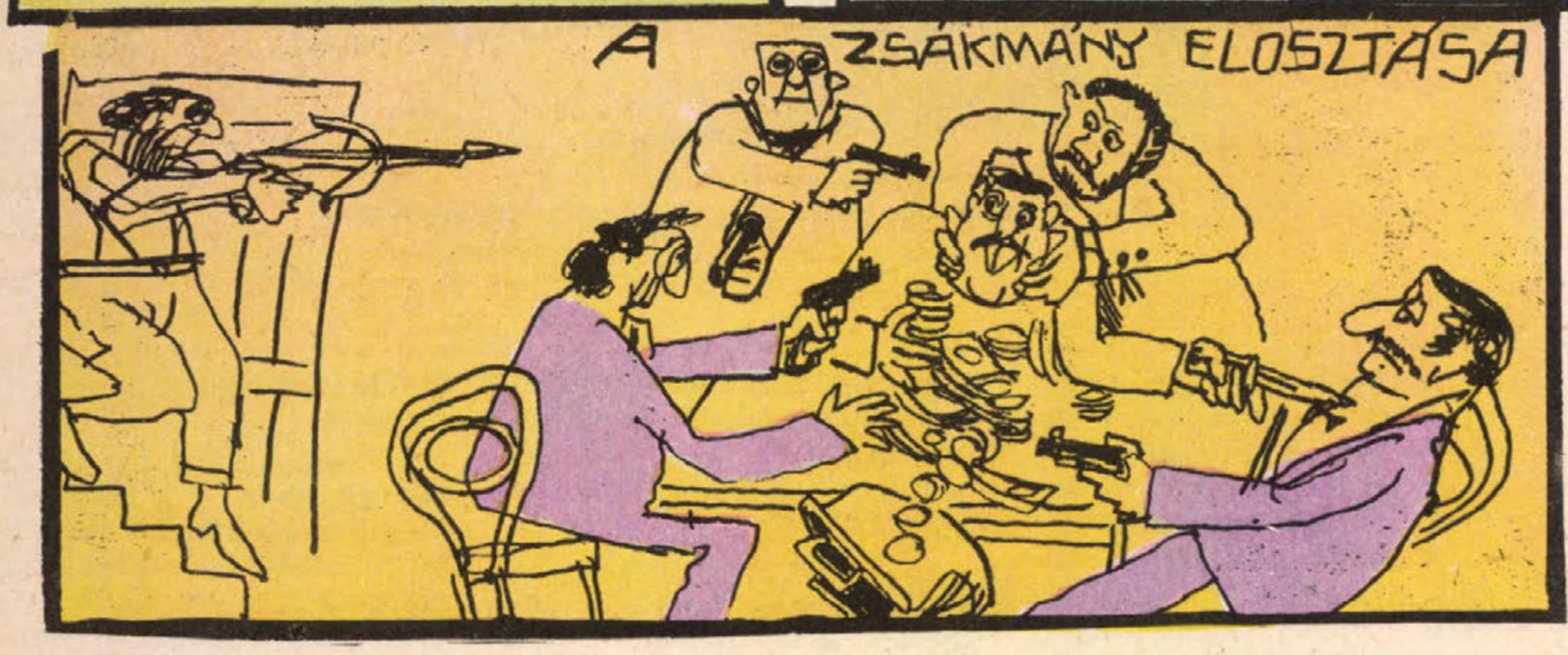

HEGEDŰS
ISTVÁN
RAJZAI

A TREVI-KÚT ORVHALÁSZAI

Az élelmes ember mindenen keres, még a kákán is: ha mást nem, csomót. Persze előfordul, hogy csomót sem talál, vagy legalább is nem akkorát, amekkorát remélt.

Így jártam jómagam is legutóbb, amikor az egyik újságban egy színes tudósítást olvastam a római Trevi-kútról, melyben a Rómát-járt szerző leírja, hogy „... legjobban azokon a kis fekete hajú csibészeken szórakoztam, akik a kút káváján ülve, horgászbotjuk zsinegjére mágnespatkót kötve, azon nyomban ki is halászták (a pénzérméket), amit a derék turisták a kútba dobtak..." (visszatérésük előmozdítása érdekében).

— Álljon meg a menet! — mondtam én — micsoda tücsök és bogár! Úgy tanultam az iskolában, hogy a mágnespatkó csak a vasat rántja magához; a kis csibészek tehát egy vasat sem kereshetnek az ügyleten, azaz éppenséggel csak vasat, ha egyáltalán vernének vasból pénzt valahol.

Máris írógépet ragadtam, hogy jól odapörköljek a szerzőnek a félrevezető írásért.

De álljunk meg egy percre.

Ha kötözködő természetű vagyok is, azért nem szeretek fejjel a falnak rontani. Legyünk előbb egészen bizonyosak a dologban!

Minden jobb háznál van mágnespatkó, — kísérletezzünk először. Vizsgáljuk meg, hogy a hazai és a külföldi utazások során emlékül eltett pénzdarabok miképpen reagálnak a cikkben foglaltakra?

Az első meglepetés akkor ért, amikor — jó magyar hazafihoz illően — a mi pénzeinkkel kezdtem. Hát bizony, — a 10 és az 5 forintos érméket úgy rántotta magához a mágnespatkó, mint a barna legény a szőke szeretőjét, akit évek óta nem látott. (A fiam, aki jobban ért ezekhez a dolgokhoz, megmagyarázta, hogy a jelenség oka a nikkel, ami az ötvözetben van. Sajátságos. Ezt nem tételeztem volna föl a nikkelről!)

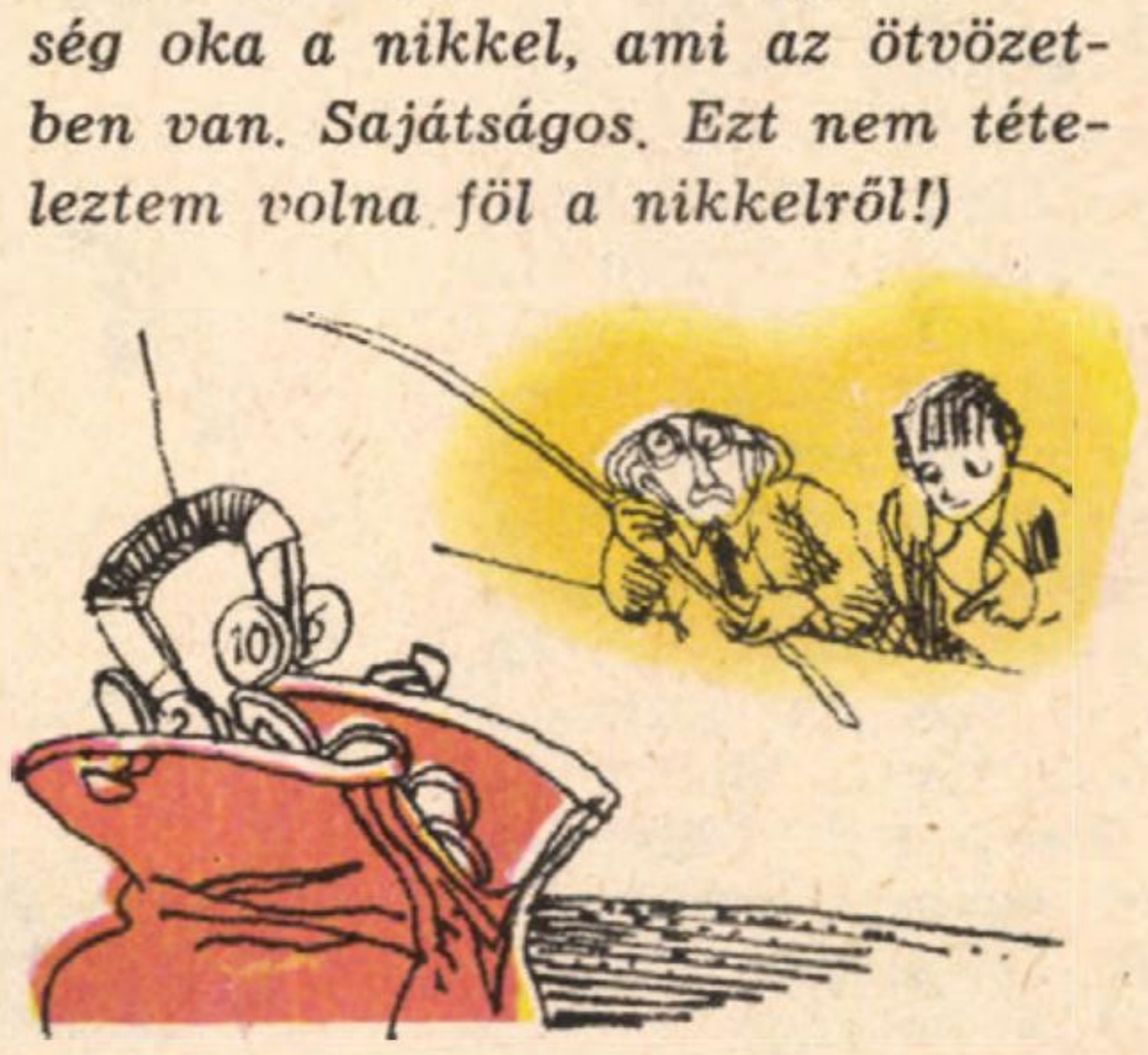

Azután elővettem a külföldi pézérméket, és további meglepő felfedezéseket tettem. Az olasz 100 lírás, a kanadai 10 és 5 centes, az NSZK 5 és 1 pfenniges, sőt még a román 5 banis is vonzónak találta a mágnespatkót, tehát a római kis csibészek nem is olyan ostobák és tájékozatlanok! Pedig az 5 pfenniges sárgaréznek, az 1 pfenniges pedig vörösréznek álcázta magát. Úgy látszik, vasból volt a lelkük!

A jelenleg érvényes valutaárfolyamok alapján számításokat végeztem, hogy hát mennyit is kereshetnek a római gyerekek, ha például a fent felsorolt pénzérmékből egy munkanapjukon csak egy-egy darabot mágneseznek ki a Trevi-kút medencéjéből? 510 líra jött ki, ami körülbelül 25 forintnak felel meg. Persze, csak abban az esetben, ha a magyar turisták 10 és 5 forintosokat dobálnak a kútba, az előírásos mozdulatokkal, visszatérésük reményében.

Minhogy ez egészen valószínűtlen, a kis csibészek keresete jóval szerényebb lehet.

Bár, ami azt illeti, odakint a nadrággombnak is jó ára van.

Zsiray Károly

ILYEN NAGY SZERELEM!

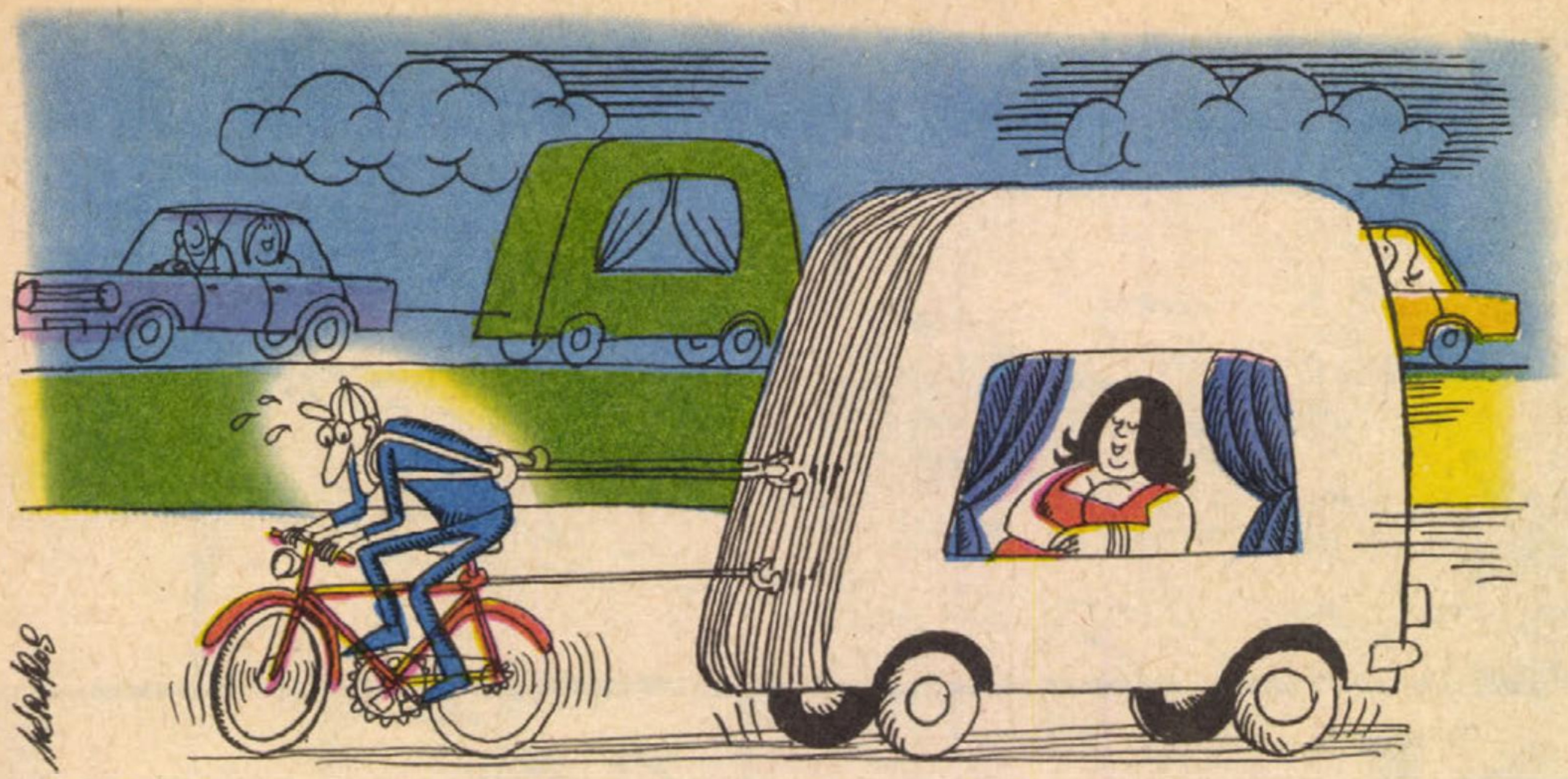

PSZICHIKAI RÁHATÁS

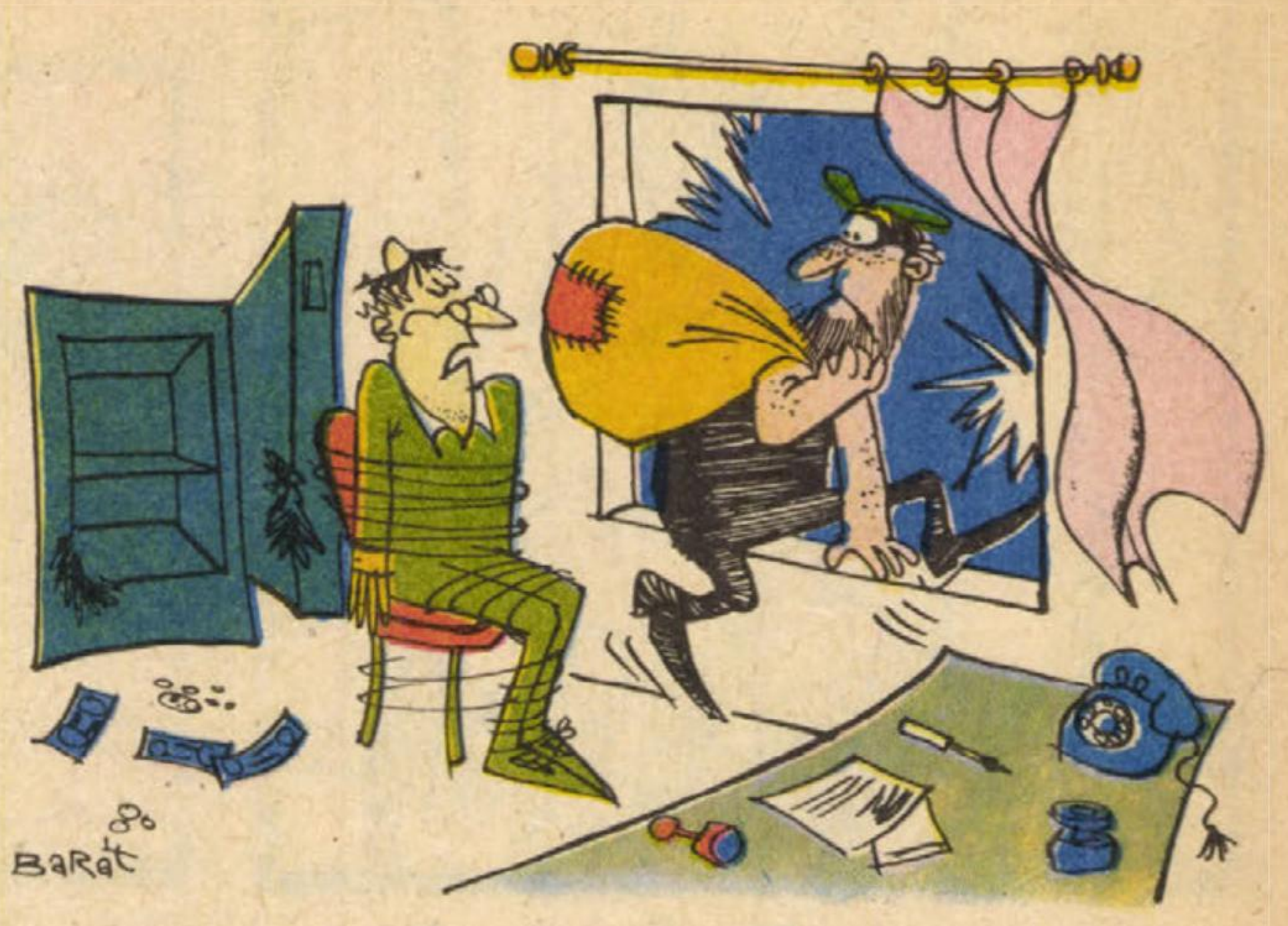

– Mondja, jóember, megér magának ez egy nyilvános tévészereplést? . . .

KÉP A JÖVŐBŐL

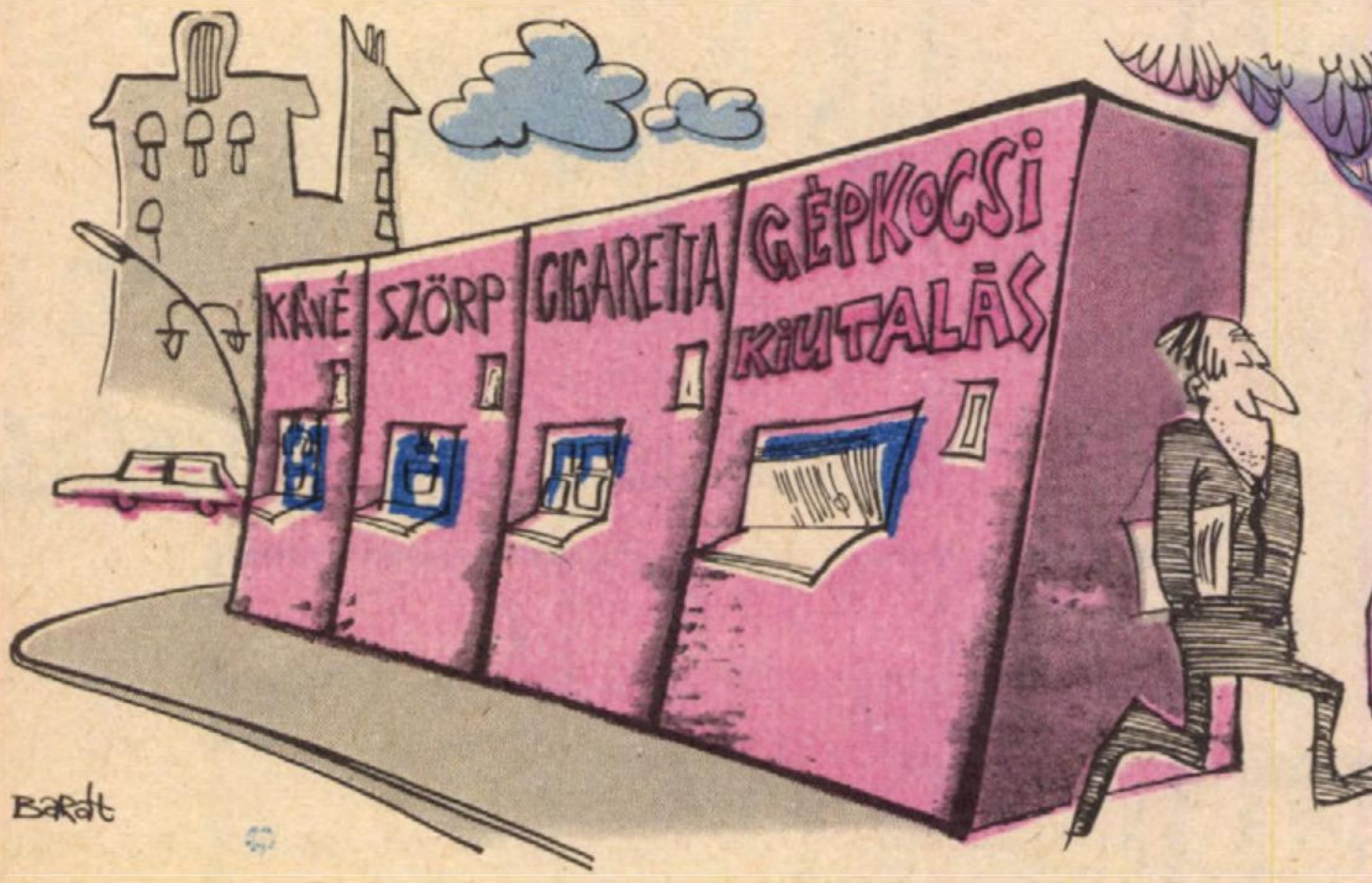

KEZDŐ AKTMODELL

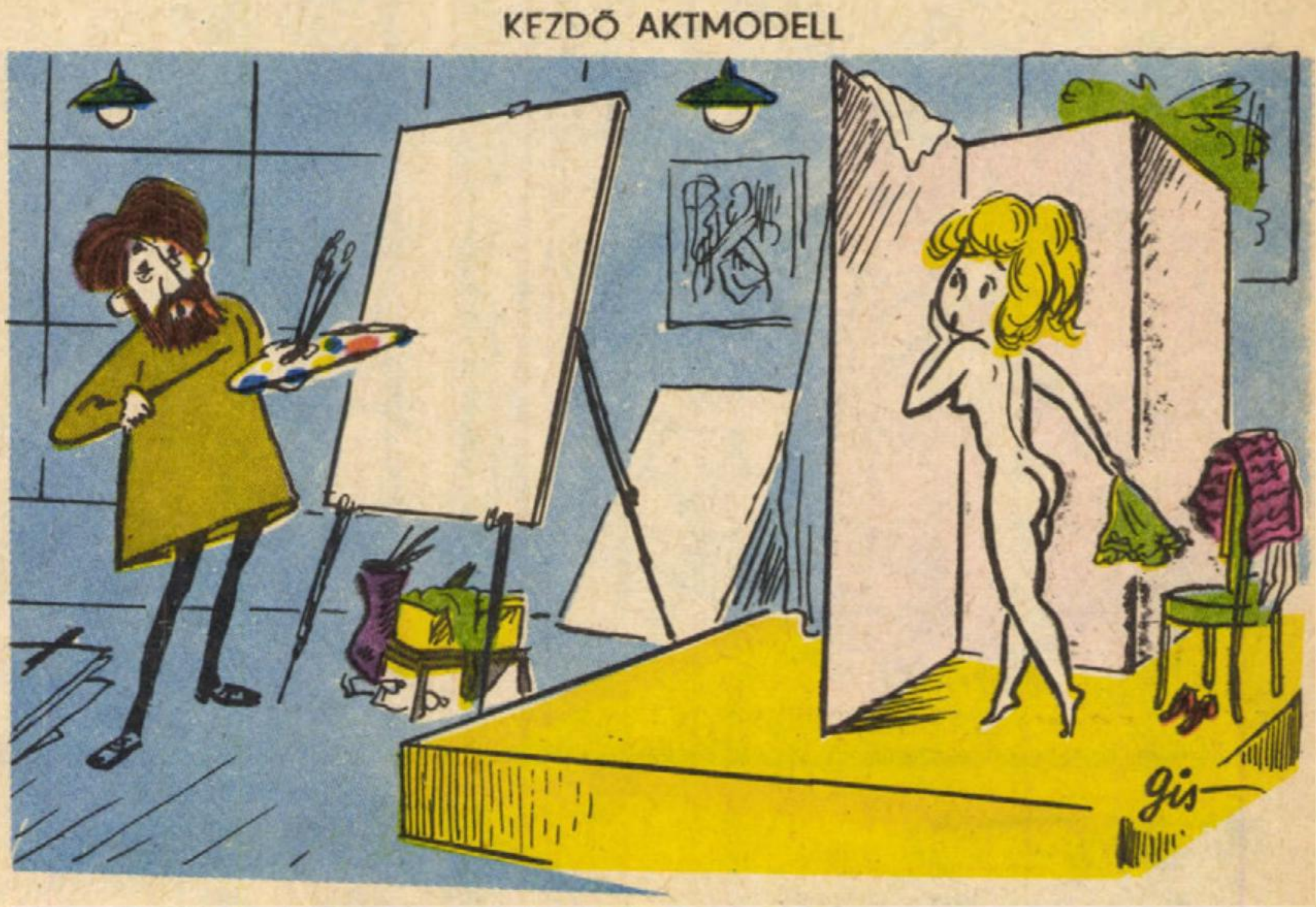

– Miért nem jön már, kislány?
– Megyek, de ígérje meg, hogy nem fog idenézni . . .

ELSÖRENDŰ SZEMPONT

Jómagam, akárcsak sokan mások, egy új lakótelepen lakom, büszke is vagyok rá cudarul. Hát persze, hogy szívügyem a lakótelep. Ezért siettem fel a minap a kerületi tanács lakótelepvezetőjéhez.

— Közérdekű bejelentést kívánok tenni — mondtam.

— Tegye — szólt az előadó.

— A mi házunkban, a harmadik emelet négyben, a nemrégiben odaköltözött új lakó, Mőglich Menyuárd, rontja a városképet.

— Köszönöm a bejelentést — bólintott a telepvezető és elevenebb lett. — Nemde védőrácsot szereltetett fel az illető?

— Nem, kérem — feleltem a kérdésére —, nem szereltetett fel semmit, sem az ablakokra, sem a loggiára.

— Akkor hát mivel rontja a városképet? — Tudakolta az illetékes.

— Avval, hogy ott ül a loggia előtt, a nyitott ajtóban egész nap. A mi szép, új lakótelepünk artisztikus látványát maga Mőglich Menyuárd rontja. A személyével. Ottan ül, egyetlen klottnadrágban, szőrösen és görögdinnyét eszik.

Az előadónak leesett az álla:

— Ilyesmire még nem volt példa — dadogta. — El sem tudom képzelni . . .

— Mert ön nem ismeri Mőglich Menyuárdot — feleltem magabiztosan. — Tessék kijönni velem a lakótelepre és személyesen meggyőződni róla, hogy nem rondább-e Mőglich a loggián, mint akármilyen védőrács! Én kérem megfigyeltem az emberek arcát, amint az utcán büszkén mutogatják egymásnak az új lakótelepet. Aztán, mikor a szemük ahhoz a loggiához téved, ahol Mőglich Menyuárd helyezkedett el, egyszerre elszomorodnak. Tessék velem kifáradni a helyszínre, akár most azonnal. Ilyenkor, a délelőtti órákban a legcsúnyább, mikor odasüt a nap.

A tanács felelős tisztviselője nyugtalanul követett a lakótelepre.

— Én nem szólok semmit — mondtam neki, mikor odaérkeztünk —, tessék körülnézni és megállapítani, hogy a valóságnak megfelel-e a bejelentésem.

Amikor a házunk elé értünk, társam hirtelen megtorpant. Meghökkenve nézett a harmadik emeleten eléje táruló látványra, majd a tekintete elborult, sarkon fordult, és alig tudtam lépést tartani vele.

— Azonnal intézkedem! — lihegte. — Felszólítom a bérlőt, hogy negyvennyolc óráN belül távolítsa el a loggiáról Mőglich Menyuárdot! Hallatlan! És ha nincs kifogása ellene — fordult hozzám —, akkor önt beidézném tanúnak.

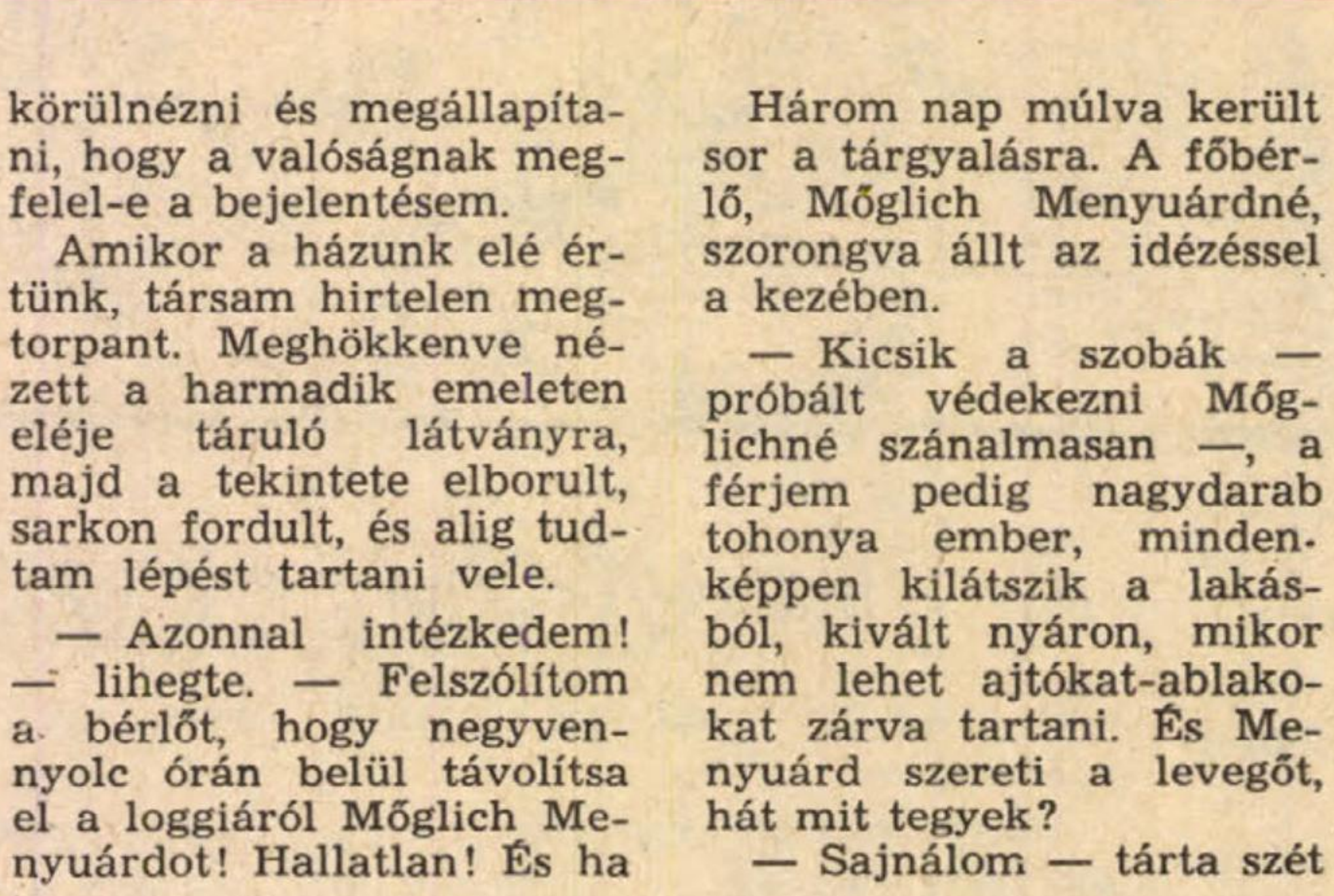

— Természetesen — bólintottam készséggel. — A lakótelepünk esztétikuma mindannyiunk szívügye.

Három nap múlva került sor a tárgyalásra. A főbérlő, Mőglich Menyuárdné, szorongva állt az idézéssel a kezében.

— Kicsik a szobák — próbált védekezni Mőglichné szánalmasan —, a férjem pedig nagydarab tohonya ember, mindenképpen kilátszik a lakásból, kivált nyáron, mikor nem lehet ajtókat-ablakokat zárva tartani. És Menyuárd szereti a levegőt, hát mit tegyek?

— Sajnálom — tárta szét karjait a tanács képviselője —, nem tehetek kivételt.

— Tessék legalább azt megengedni — mondta kérlelően a főbérlő —, hogy a férjem profilban ülhessen a loggián. Legfeljebb befelé csorgatja majd a dinnyét.

Láttam, amint az előadó képzeletében felmerült Mőglich Menyuárd profilja klottnadrágban, mert összerázkódott és határozottan nemet intett.

Mőglichné lesújtva távozott. És annál könnyebb szívvel.

Ennek már csaknem két hete.

Ma reggel pedig valami iszonyatos dolog történt.

Kilépve otthonomból, szemem, mint mindig, gyönyörködve siklott végig lakónegyedünkön. És valamennyi loggián egy-egy iszonyatos Mőglich üldögélt, dinnyézett és a borostás állát vakarta. Mint hogyha ötszáz Mőglich nőtt volna ki a telepünkön.

Azonnal a tanácshoz rohantam. Az előadó tudott a dologról, és sajnálkozva nézett rám.

— Nem tehetek semmit — mondta —, minden szabályos. Ugyanis az érvényben levő rendelet szerint — közölte sajnálkozva —, amennyiben a loggiákat egységesen alakítják ki, nem történik sérelem a városkép szempontjából. A viszontlátásra!

Somogyi Pál

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

MI AZ ABSZOLÚT NÉPSZERŰSÉG?

Tót Gyula:

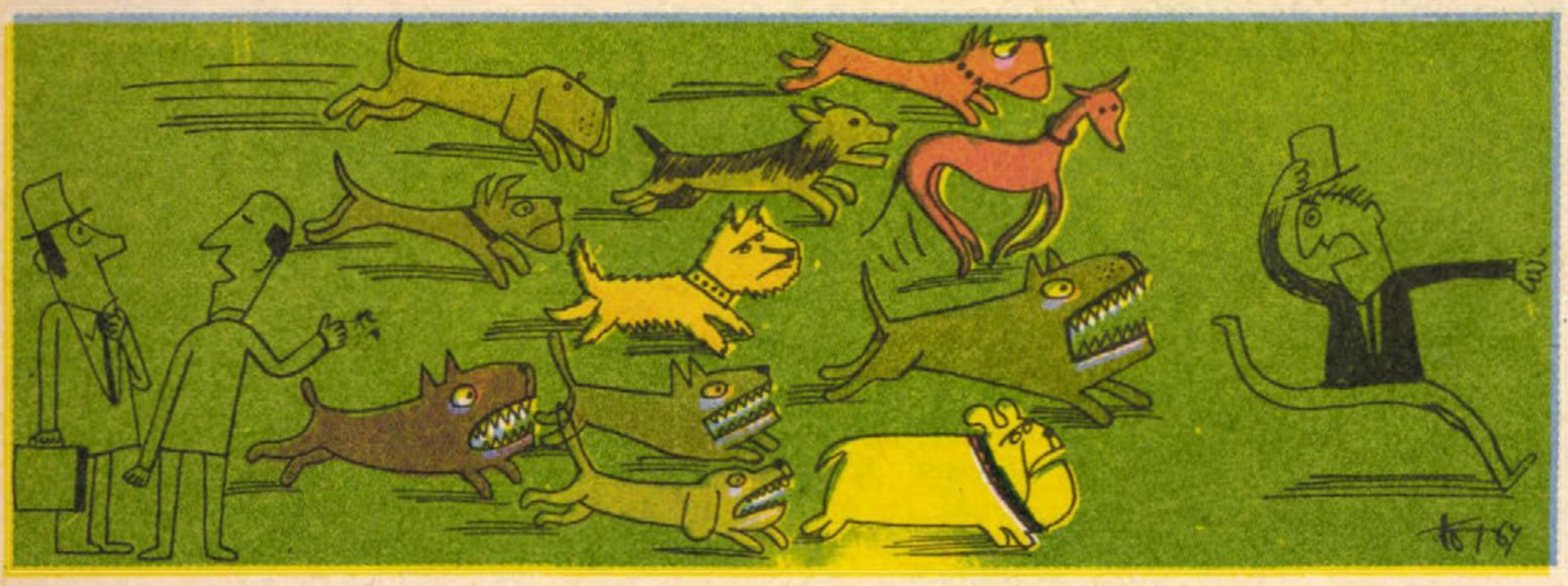

– Tudod, ő utánozza a macskanyávogást a rádiójátékokban …

Barát József:

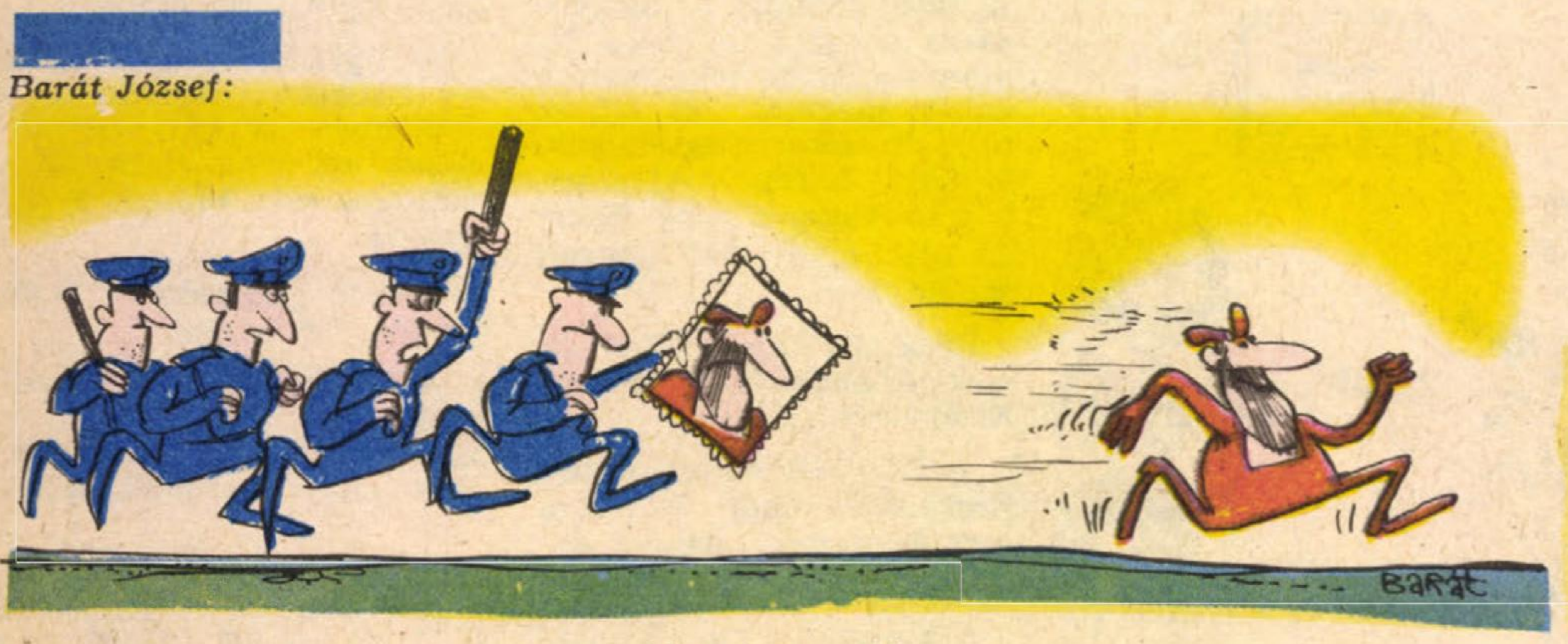

– Ha felismernek!

Erdei Sándor:

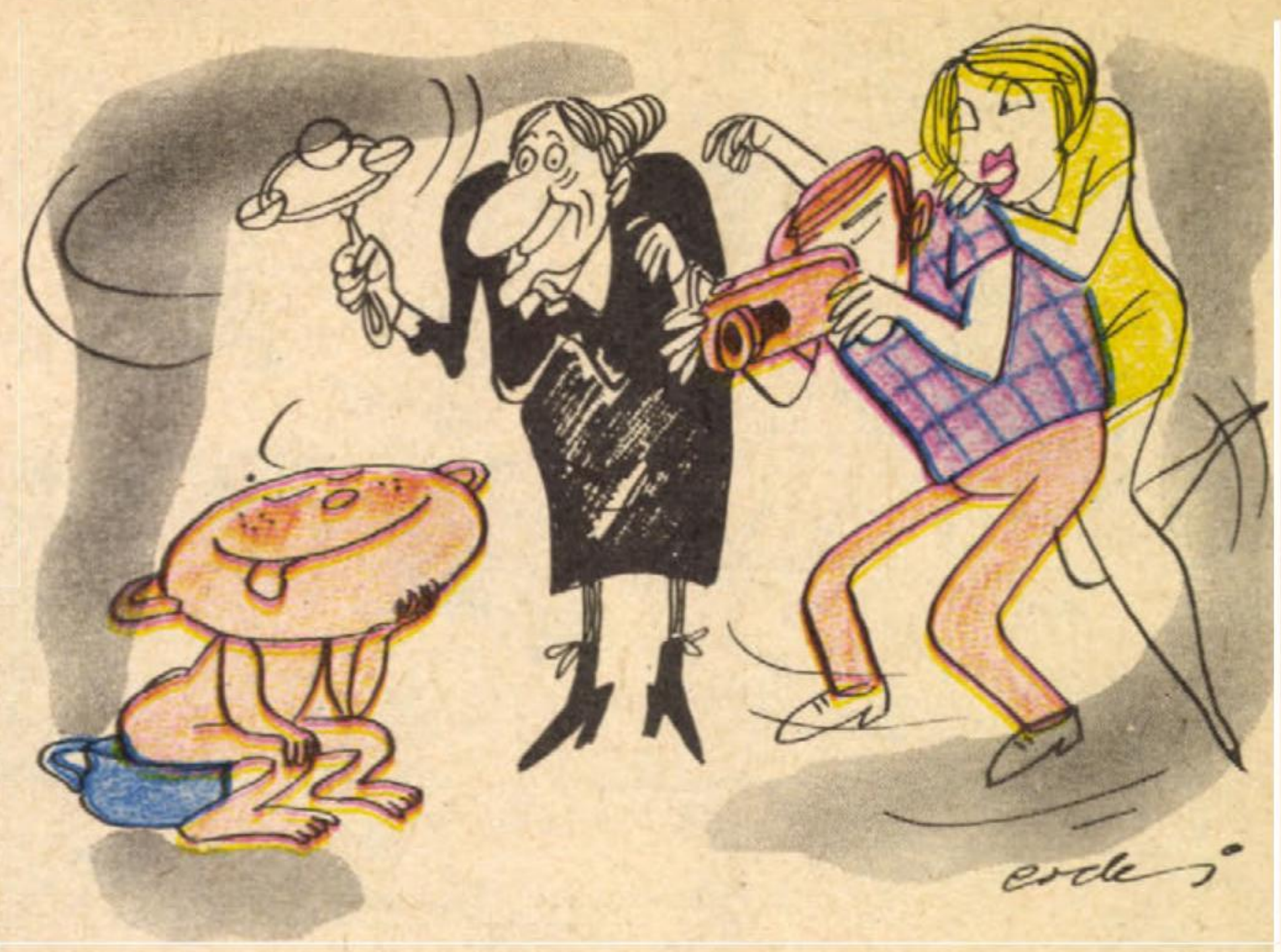

– Ez!

Fülöp György:

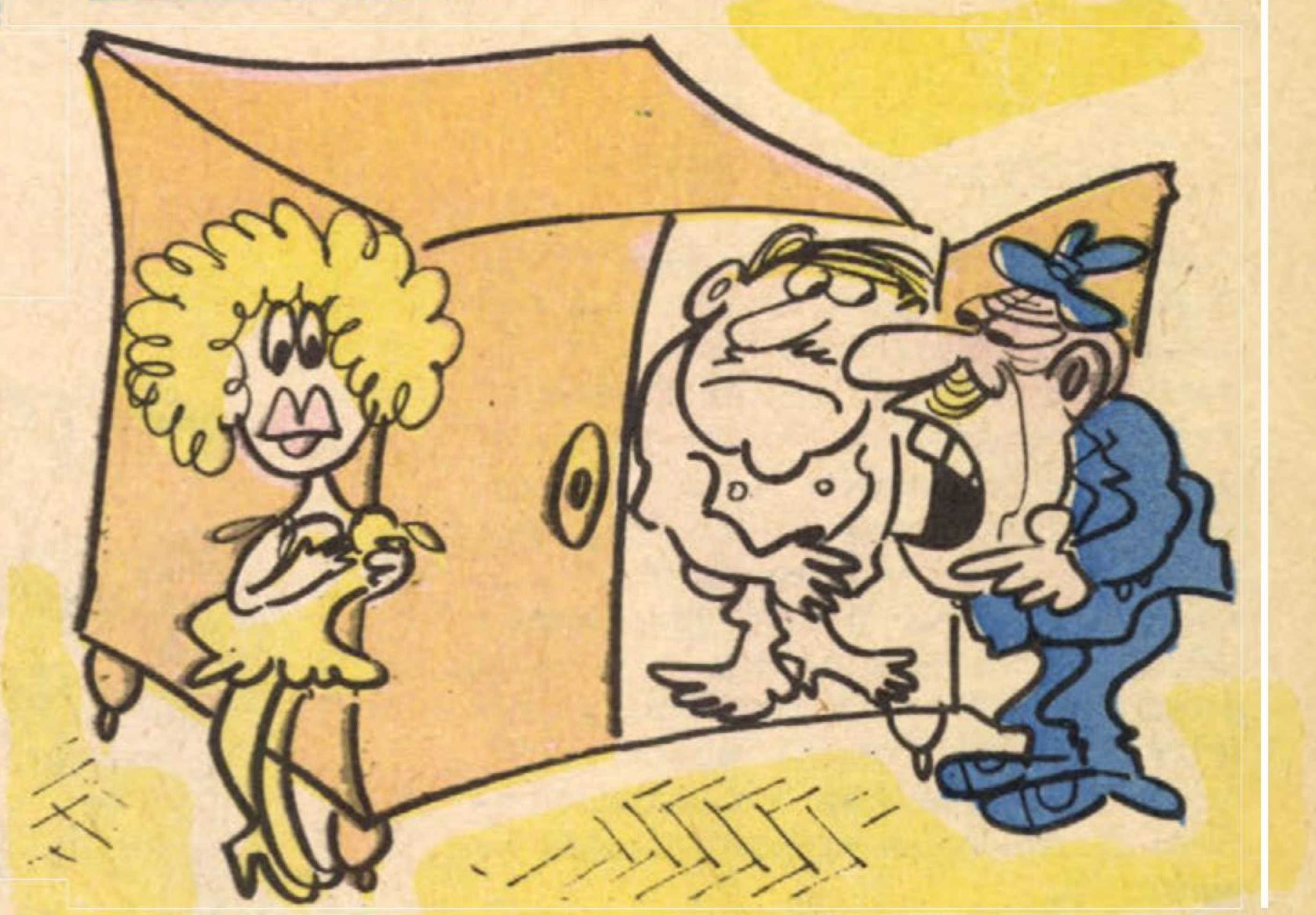

– Gazember, maga a feleségemmel foglalkozik, amikor holnap lesz a kupadöntő?

Hegedűs István:

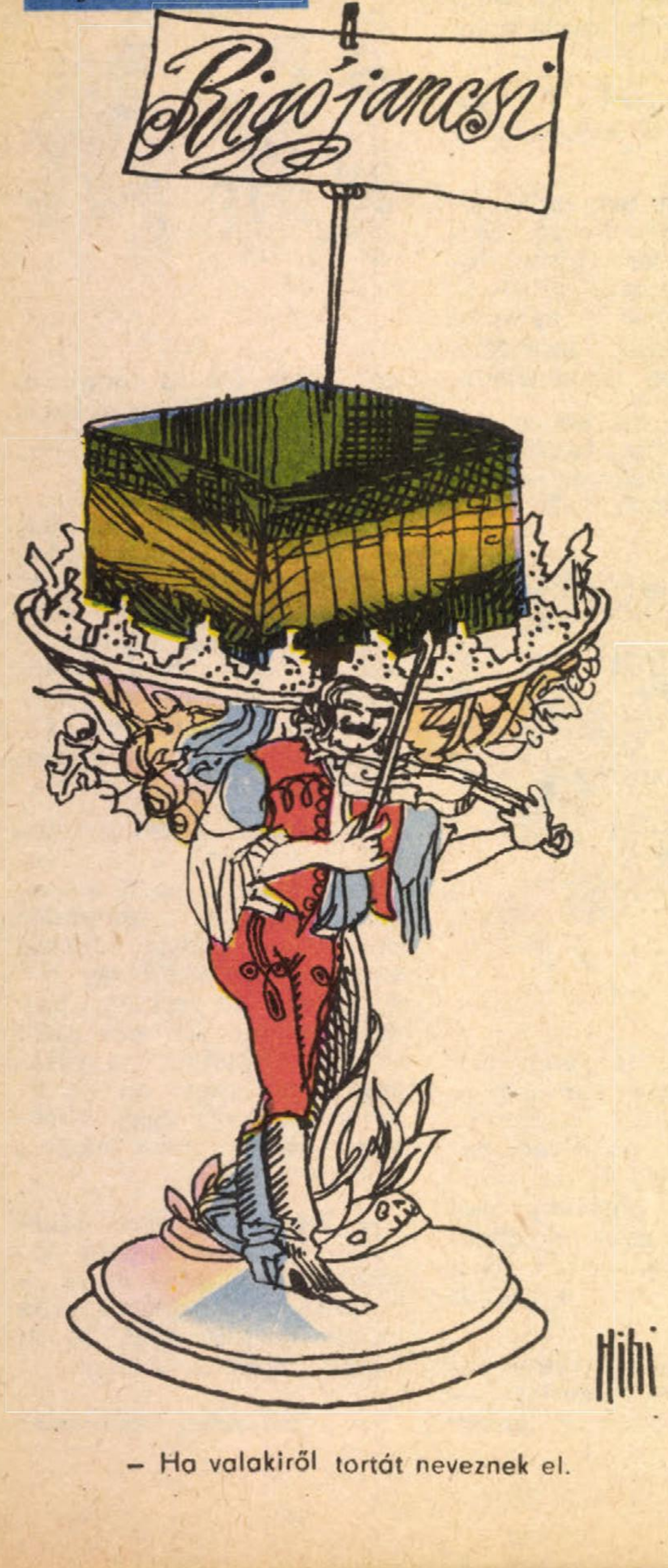
Rigójancsi
Hihi

– Ha valakiről tortát neveznek el.

Mészáros András:

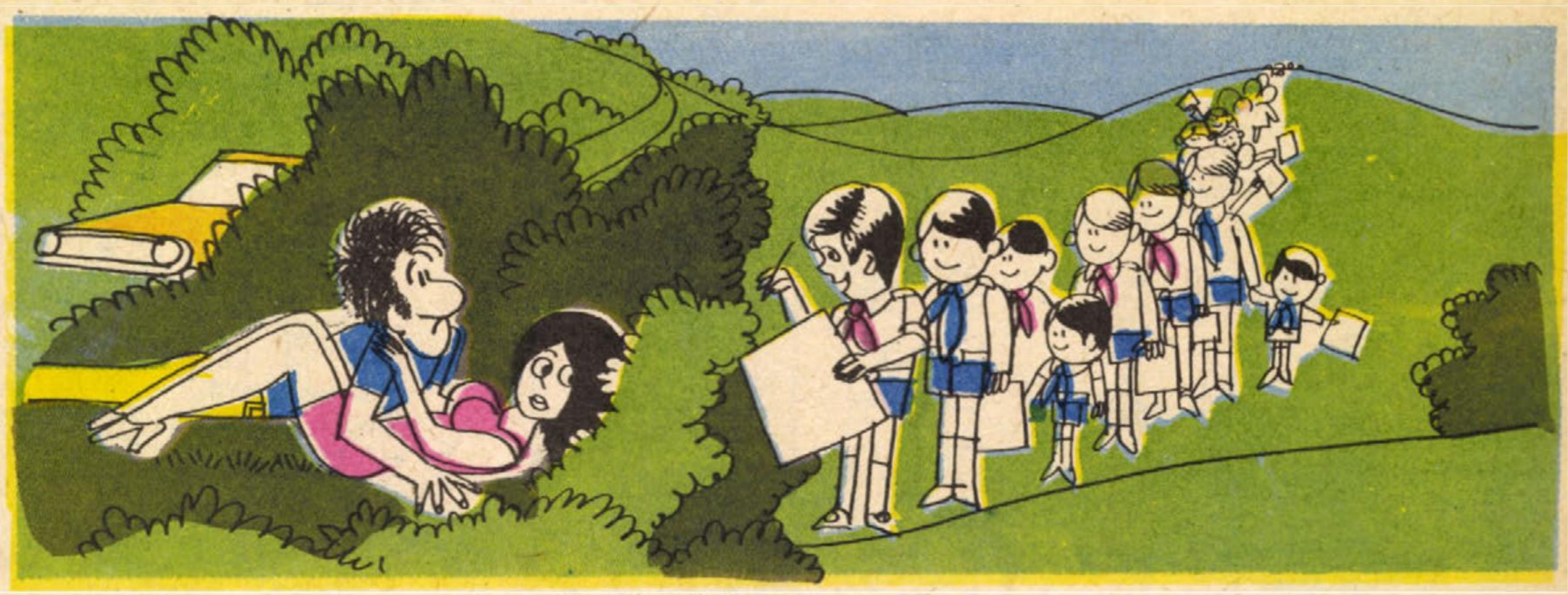

– Tessék adni egy autogramot!

Szűr-Szabó József:

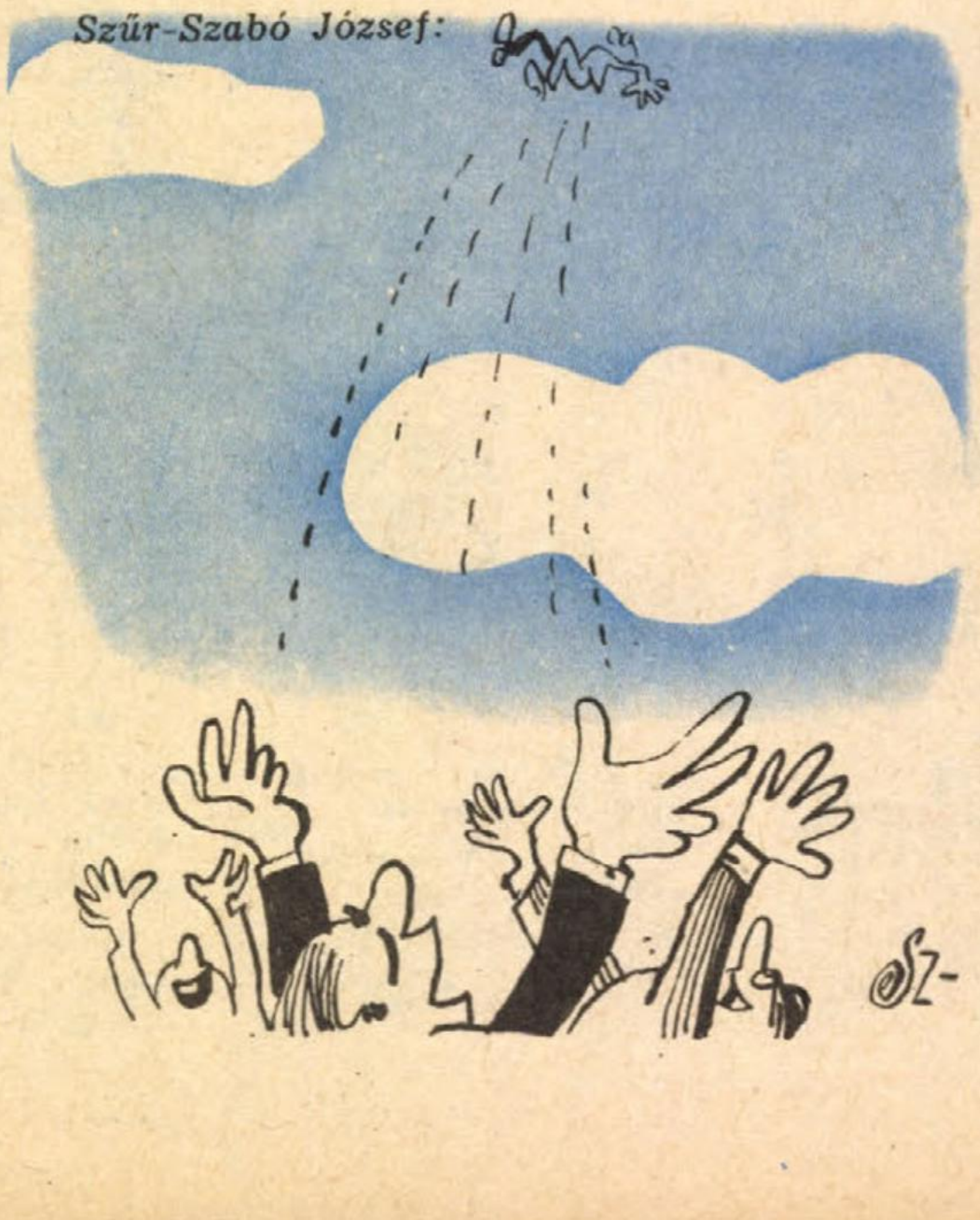

Endrődi István:

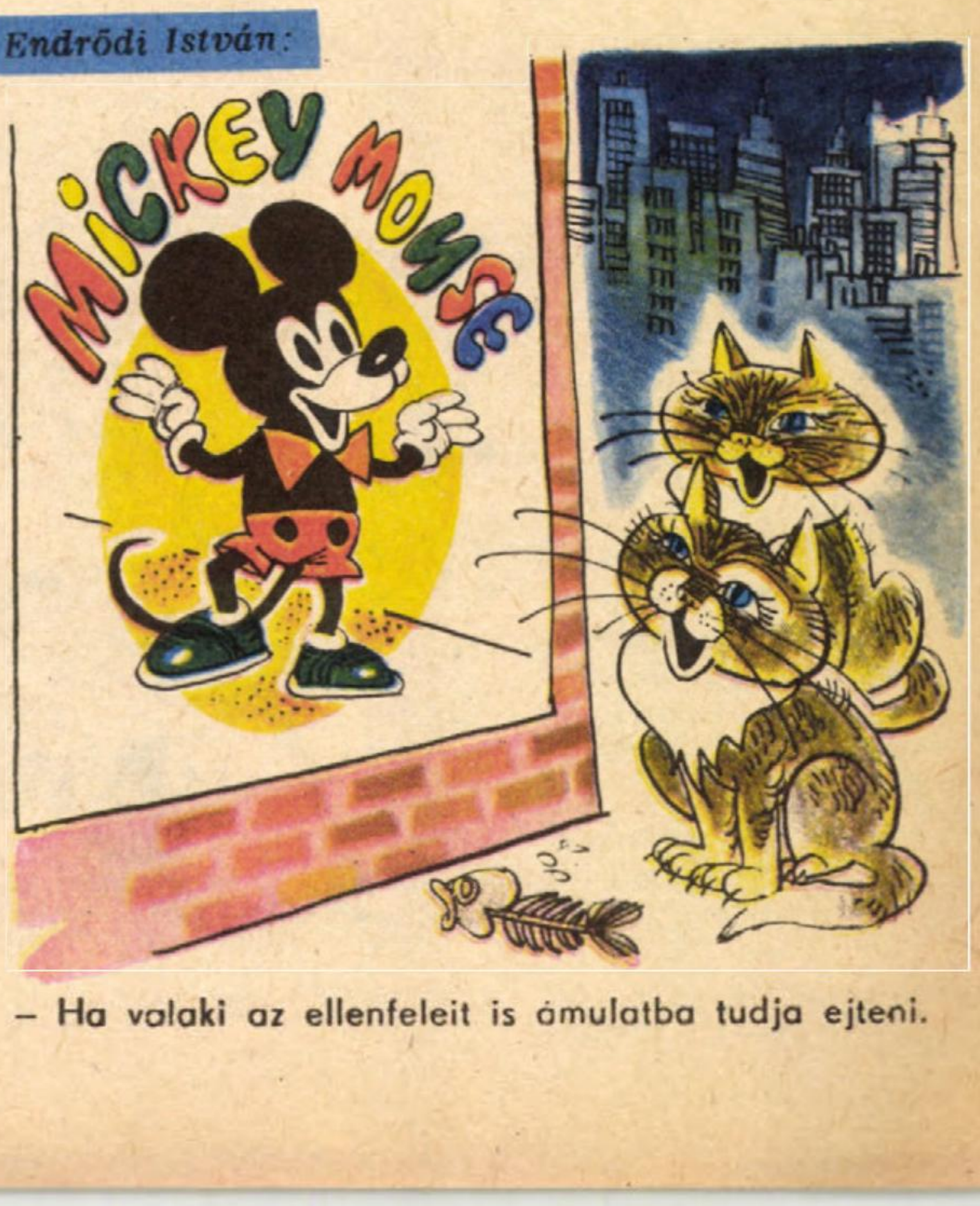
MICKEY MOUSE

– Ha valaki az ellenfeleit is ámulatba tudja ejteni.

EGY KICSIT ELHÚZÓDOTT A MŰSOR

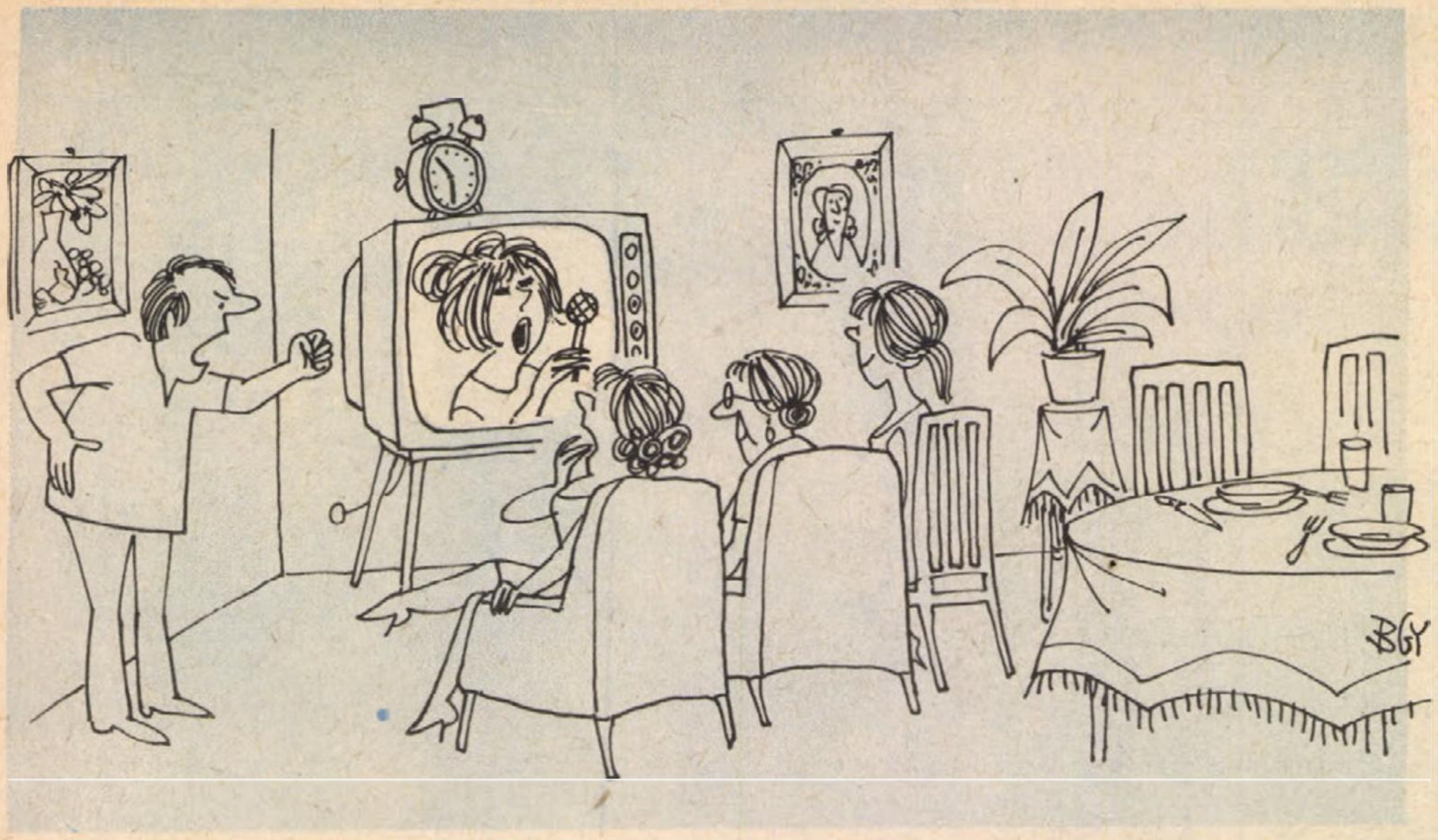

– Vegyétek tudomásul, nem érdekel, hogy ki mit tud! Én csak azt tudom, hogy éhes vagyok!

KUTYAUGATÁS ELLEN

Napjainkban mindent feltalálnak. A füstnélküli cigarettát, a néma (tehát senkit sem zavaró) rádiót, s ehhez hasonlókat. Most — az Associated Press hírügynökség Tucson-i (Arizona) jelentése szerint — az ugatásmentes kutya van soron. Egy Tucson-i vállalat villanyárammal működő nyakörvet hozott forgalomba (29 dollár 95 cent az ára — nem is drága). A ravasz berendezés jóvoltából a kutya, amint ugatni kezd, enyhe áramütést kap, s a vállalat vezetői szerint ilyen módon leszokik az ugatásról.

A találmány állatbarátok körében felháborodást, betörők körében megnyugvást keltett.

PRECÍZ ASSZONYKA

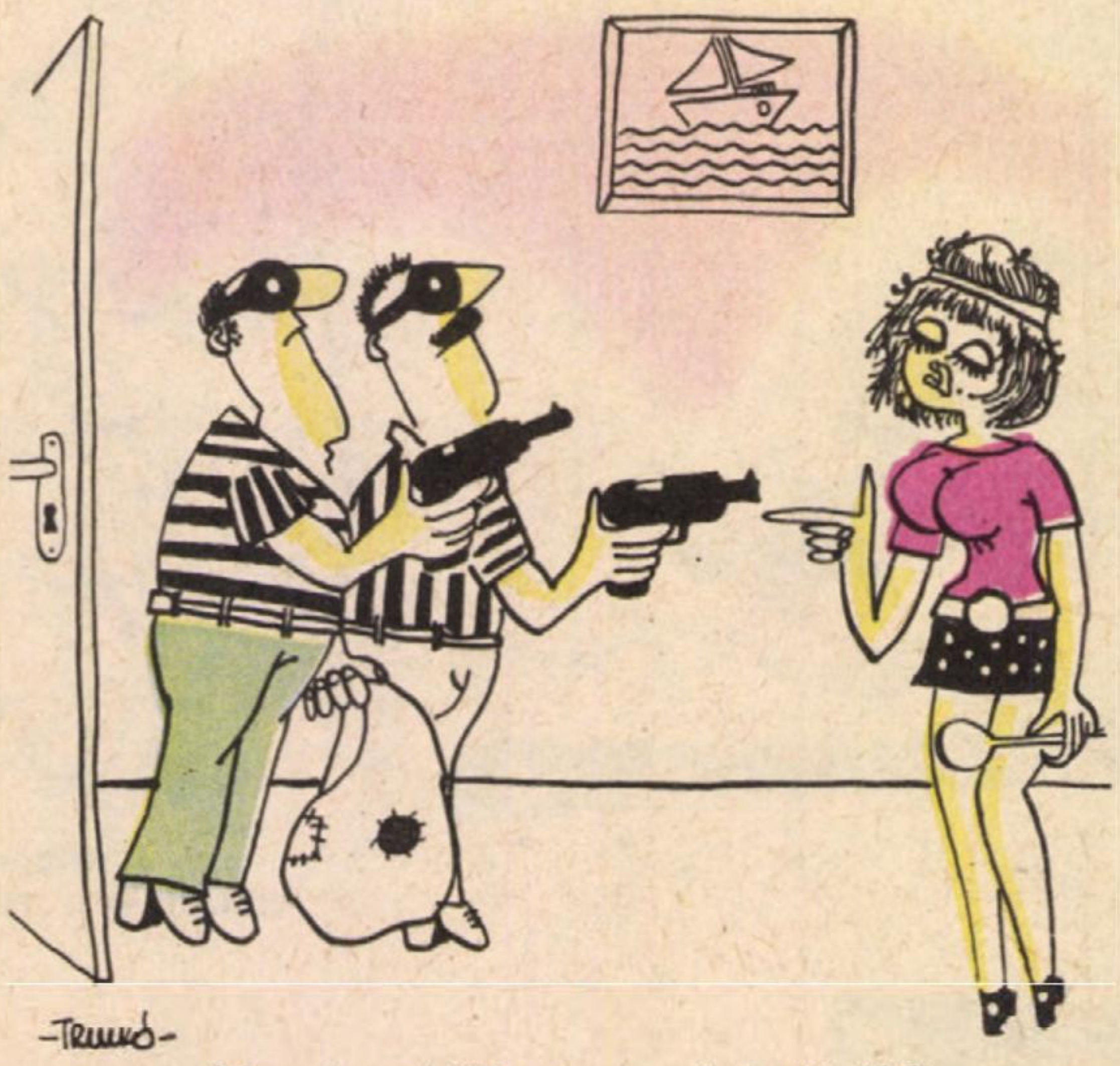

– Maguk rablók vagy szögbelövők?

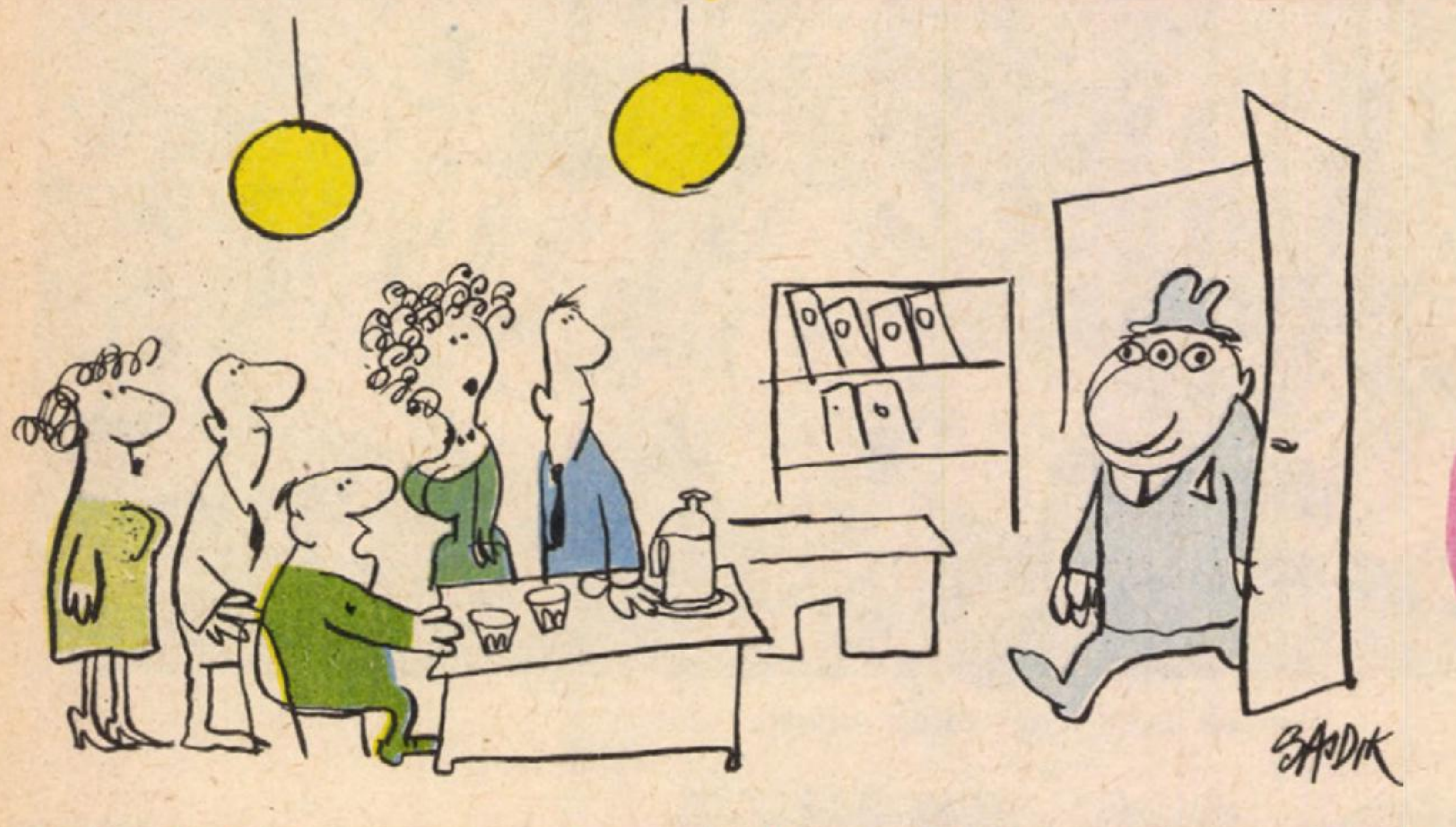

PECH

– Na, vége a lógásnak, emberek, ő lesz az új osztályvezetőnk.

SZÁZÉVES ASSZONY

– Persze, sokat köszönhetek a Kovácséknak is, akikkel negyven évvel ezelőtt eltartási szerződést kötöttem . . .

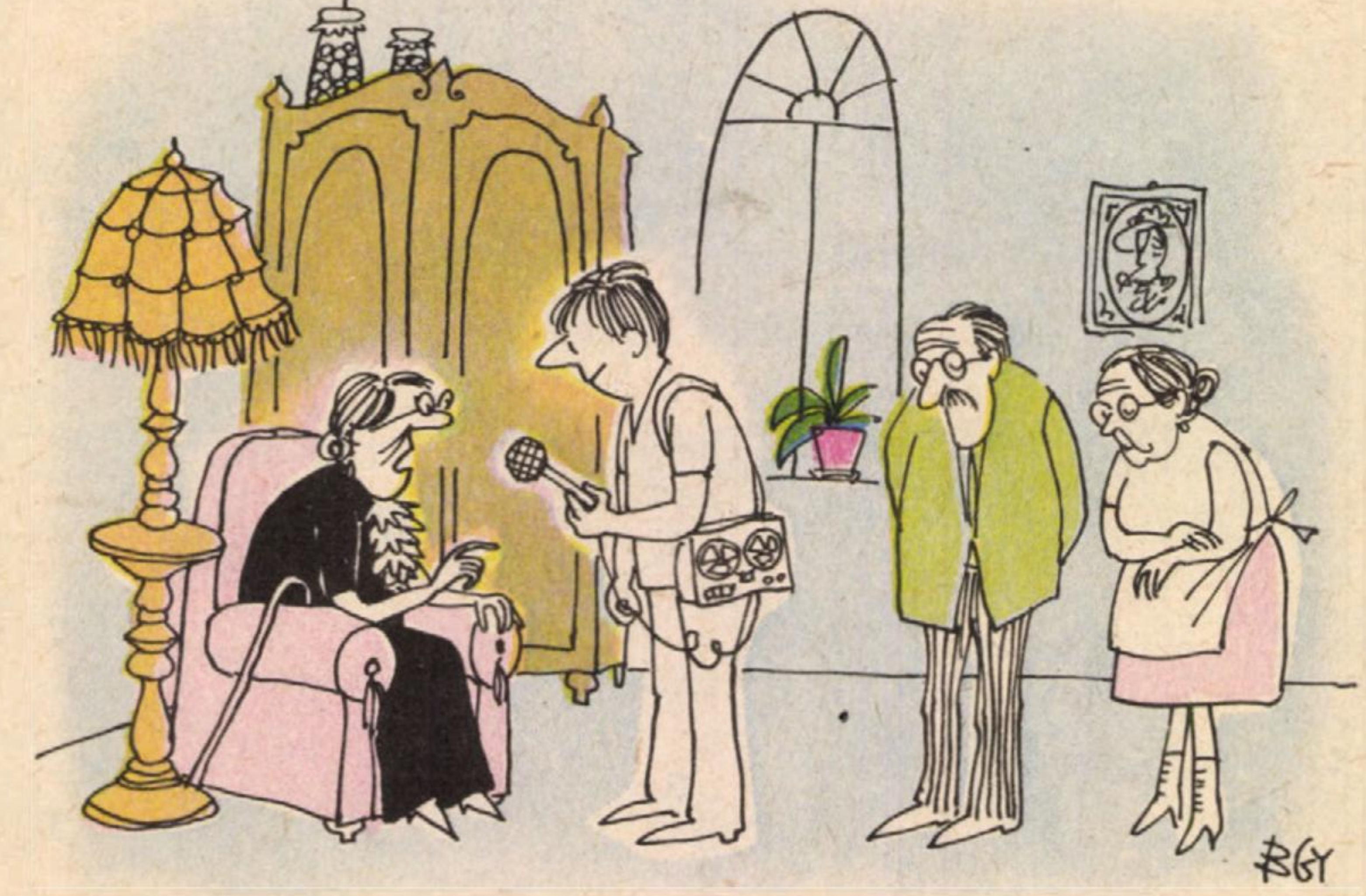

REX

Ülök a parkban. Levegőzöm és újságot olvasok. A zöldség-kiskereskedelmi árak alakulásánál tartok, amikor forró lihegést érzek és egy hatalmas piros nyelv végigszalad a bal orcámon. Rémülten feltekintek: borjú nagyságú kutya ül mellettem a padon. Gazdája ősz hajú, joviális férfi megnyugtatóan mosolyog:

— Ne féljen, uram. A kutya csak barátkozik. Rex, adjál szépen pacsit a bácsinak!

Az eb felemeli hatalmas pracliját és ráteszi a kezemre. Közben a fülembe ugat, s ez az ugatás úgy hangzik, mint a mennydörgés.

— Most bemutatkozott. A nevét mondta — magyarázza a gazdi. — Az a fő, hogy ne féljen tőle, mert a kutya megérzi, ha félnek tőle, és akkor megsértődik, esetleg harap. Ajánlom, bátran vakarja meg Rexet az álla alatt. Azt nagyon szereti.

Reszkető kézzel közelítek Rex állához. Rex morog. Elsápadok.

— Fül kell ehhez, uram. Érezhetné, hogy a kutya nem haragosan, hanem barátságosan morog. Vakarja!

Alázatosan engedelmeskedem és reszketve bár, de vakarom Rexet. Az állat most az ölembe rakja a fejét.

— Vakarhatná holnapután. Az is kevés lenne neki.

Az ujjaim már zsibbadnak, a könyökömben görcsöt érzek. Nem bírom tovább! Befejezem a vakarást. Rex most a kezemet böködi orrával. Sajnálom, pillanatnyilag kimerültem.

— Látom, szereti az állatokat — bólint barátságosan a szomszédom. — Önnek is van kutyája?

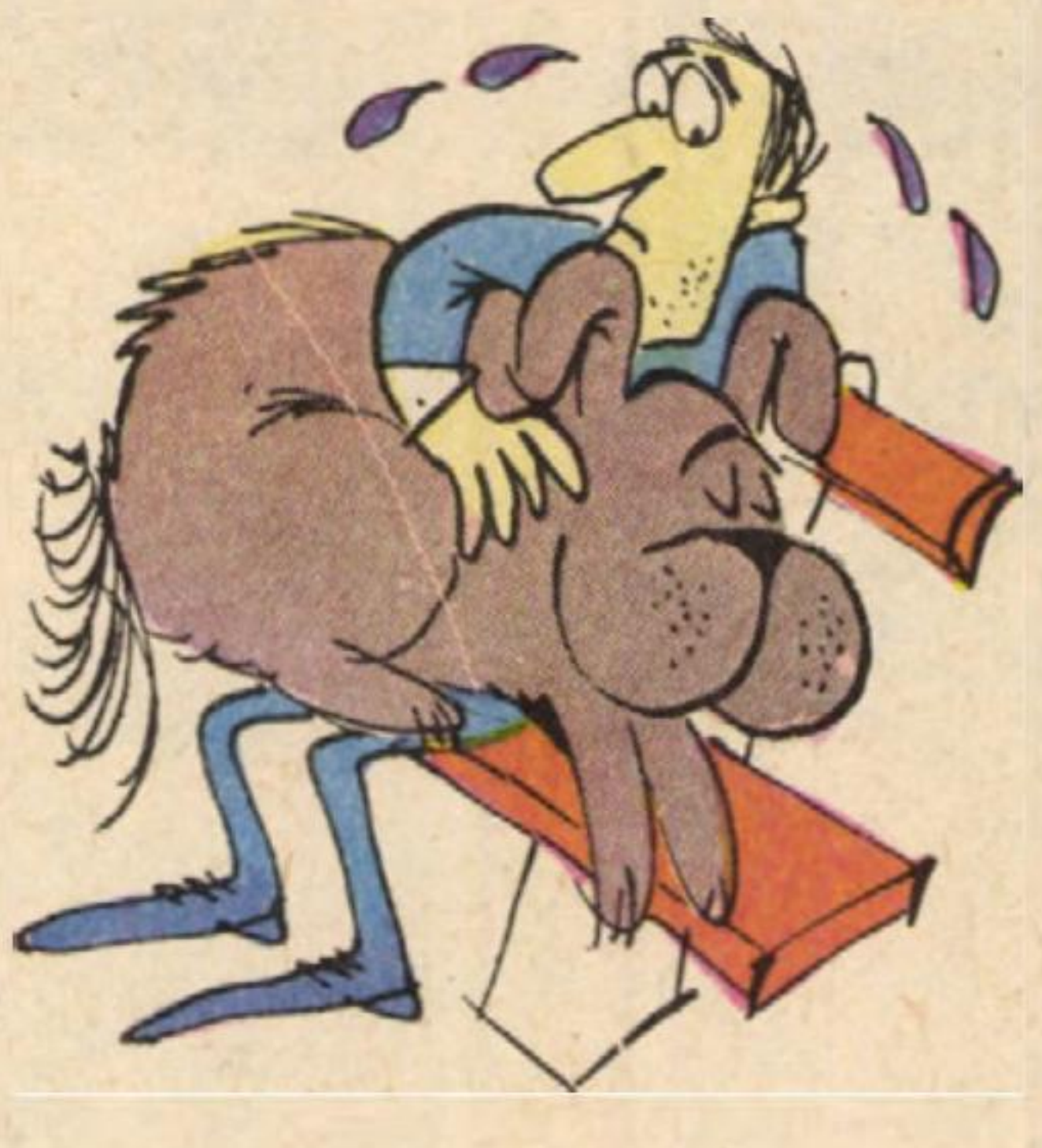

— Nincs. De van egy házőrző törpe papagájom. Olyan csúnyán káromkodik, hogy nincs olyan betörő, aki végig tudná hallgatni . . . — jegyzem meg tréfásan. S most megdermed bennem a vér. Rex bedugja az orrát a zakóm zsebébe.

— Csodálatos szimata van. Érez valamit! — mondja büszkén a gazdi.

Nincs menekülés. Szomorúan kiveszem a zsebemből az uzsonnára félretett szalámis zsemlét és Rex szájába dugom. Egy pillanat alatt eltünteti a zsákmányt. Elégedetten nyalogatja a szája szélét és a másik zsebemet kezdi szagolgatni.

— Parancsolj! Egy tubus fogkrém!

Rex sértődötten elfordítja a fejét.

— Vehetett volna uraságod kolbászkrémet is — jegyzi meg rosszallóan a padtársam. Rex most gyengéden, de határozottan elkapja a nadrágom szárát az éles fogaival.

— Ne féljen! Csak játszani akar a kutya — súgja a kenyéradó gazdája.

— Egyáltalán nem félek — hebegem sápadtan. — Különben is már nagyon unom ezt a nadrágot. Ez a csíkozás már kiment a divatból.

Rex megkegyelmez. Fejét az ölembe fekteti.

— Engedelmével, most elmegyek. Vár a család — nyögöm idegesen. Felállok. Rex ebben a pillanatban két lábra áll és hatalmas praclijait a vállamra teszi.

— Ne féljen. Csak búcsúzik magától.

A kutya ledönt a földre, majd fölém áll, forró leheletével élesztget, mint az alpesi mentőkutyák. Persze, adhatna egy kis konyakot is. Lassan feltápászkodom, leporolom a ruhámat. Rex most egy helyben áll, derűsen csóválja a farkát, vidáman csahol.

— Délután négykor mindig itt vagyunk a parkban. Jöjjön máskor is. A kiskutyám nagyon megszerette magát! — kiáltja utánam Rex gazdája. Alighogy befordulok a sarkon, Rex már megint ott van mellettem. Szájában az újságom. A tekintete azt mondja: szórakozott vagy, barátom, máskor nem viszem utánad a lapot . . .

— Köszönöm, Rex, szervusz! Holnap négykor találkozunk. Pontos légy! — kiáltom jókedvűen. Az ember mindig örül, ha új barátot szerez magának.

Galambos Szilveszter

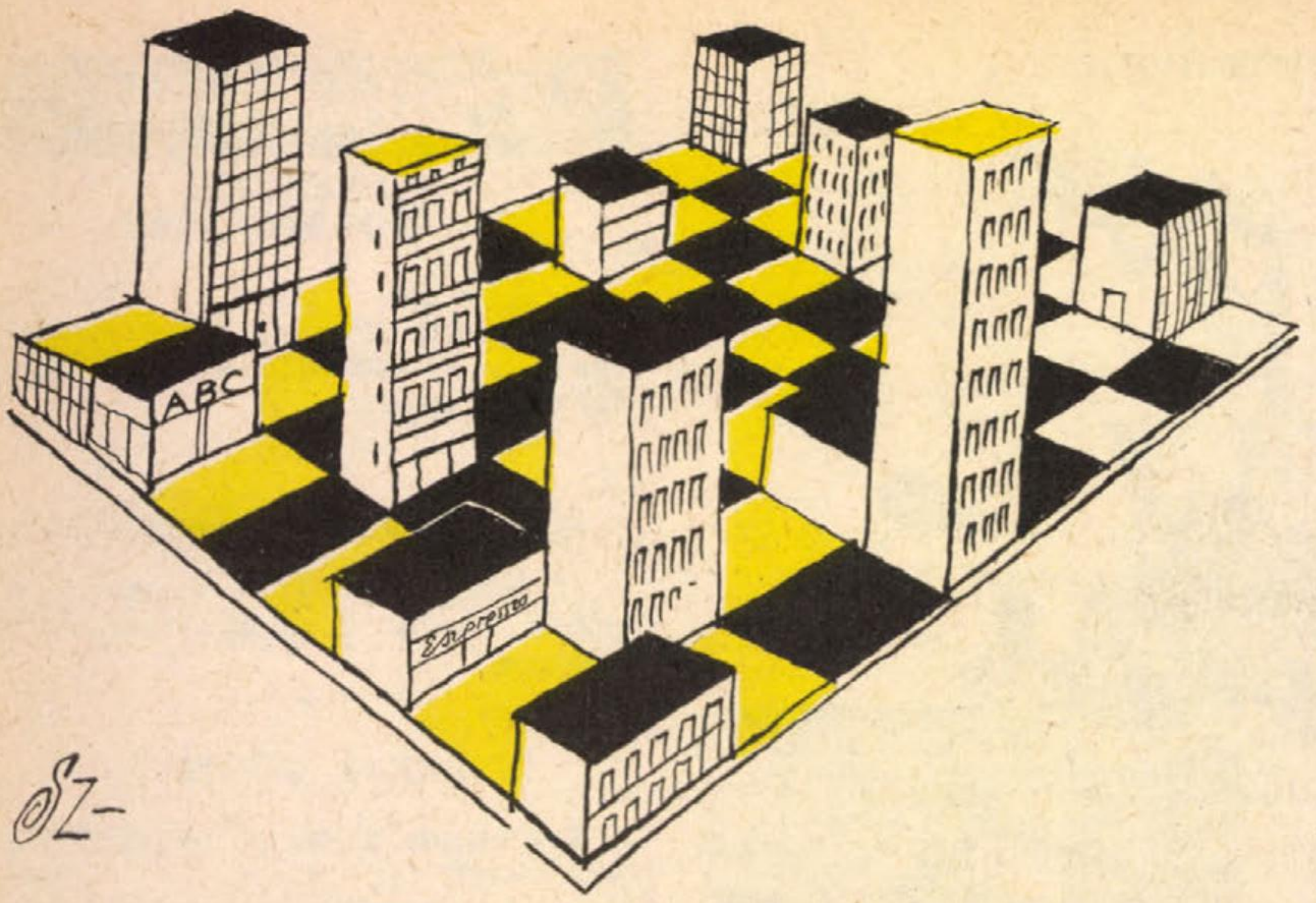
ABC
Espresso
SZ-

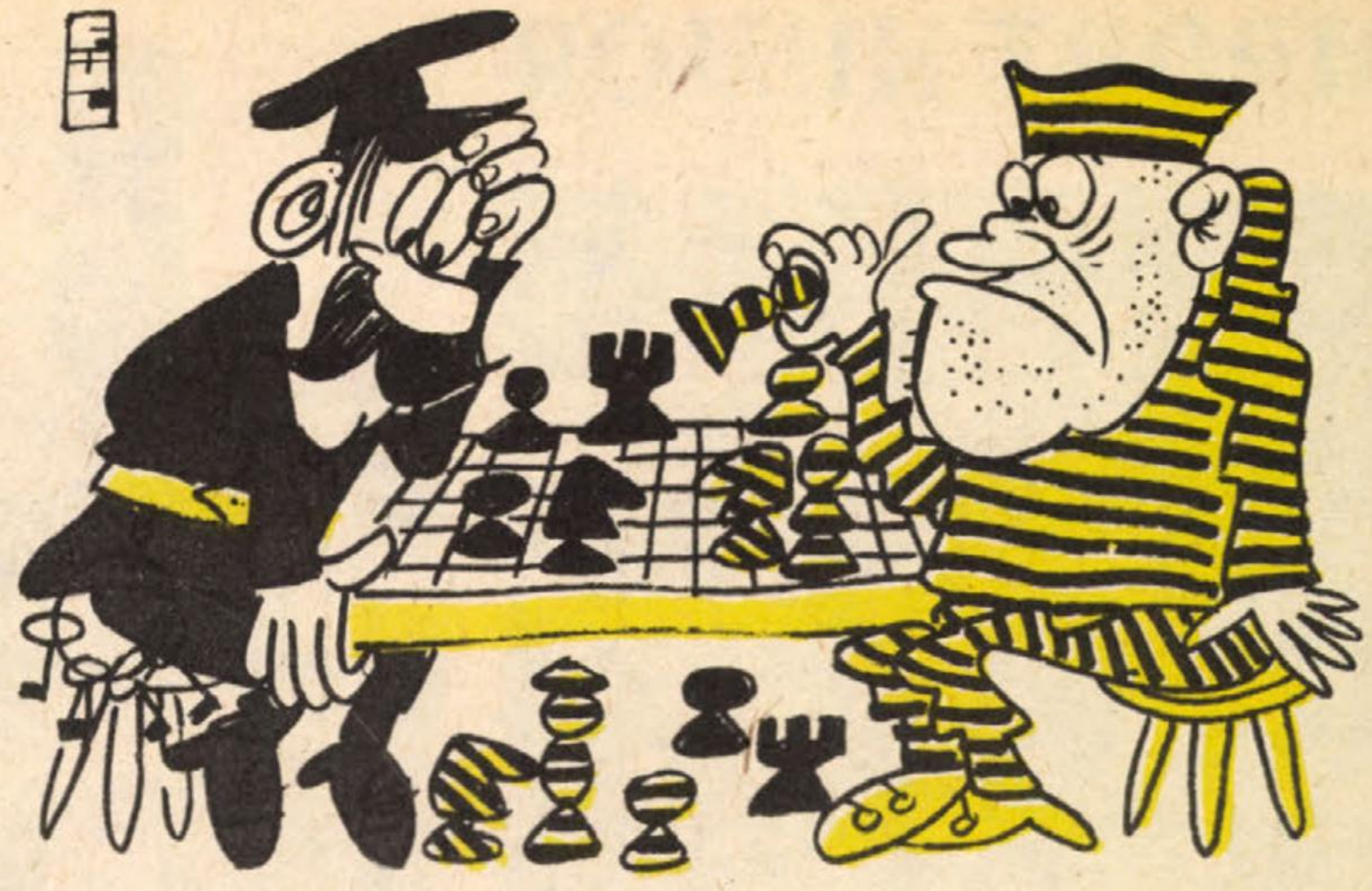

SAKK

SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
DALLOS,
TÓT,
HEGEDŰS
SAJDIK

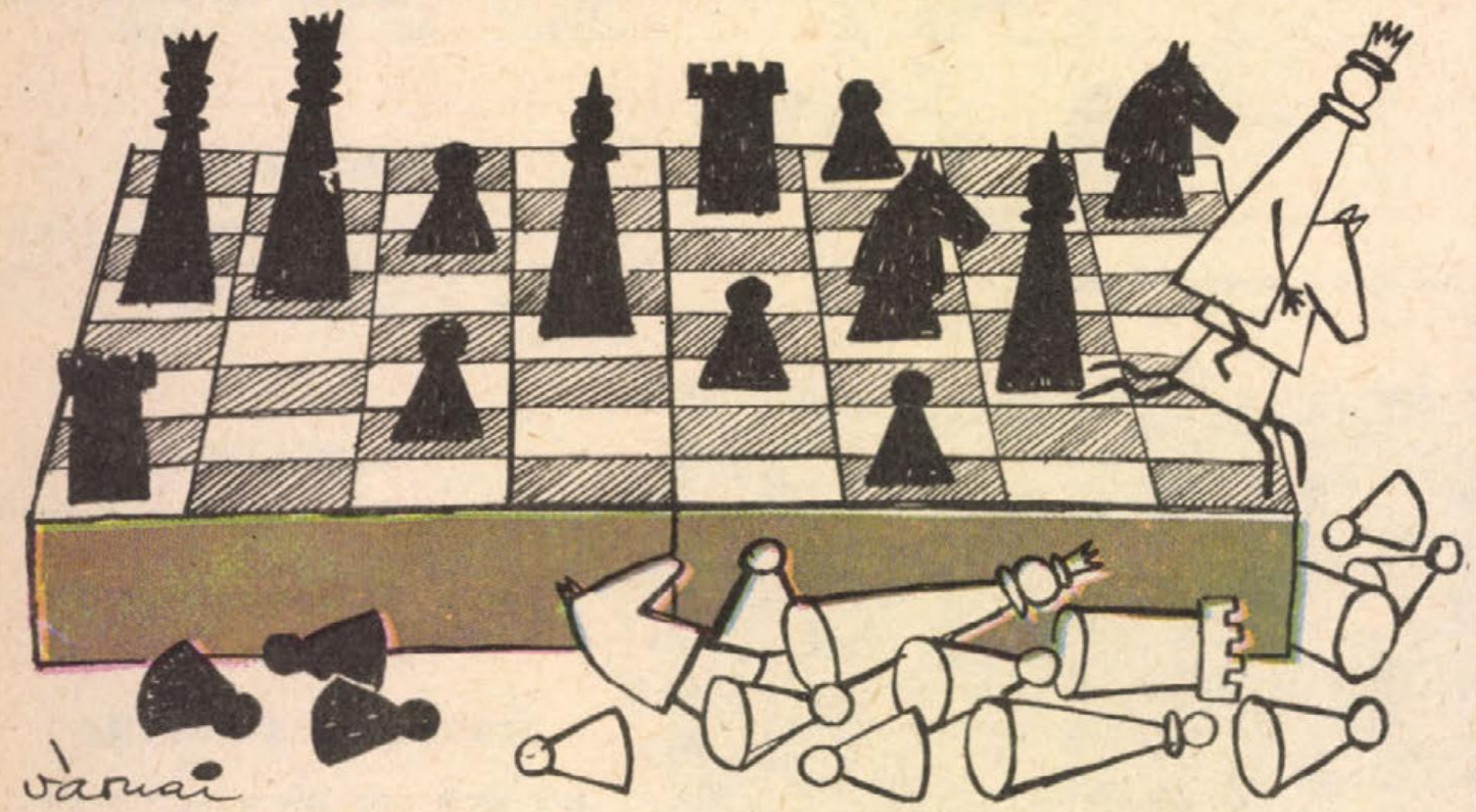

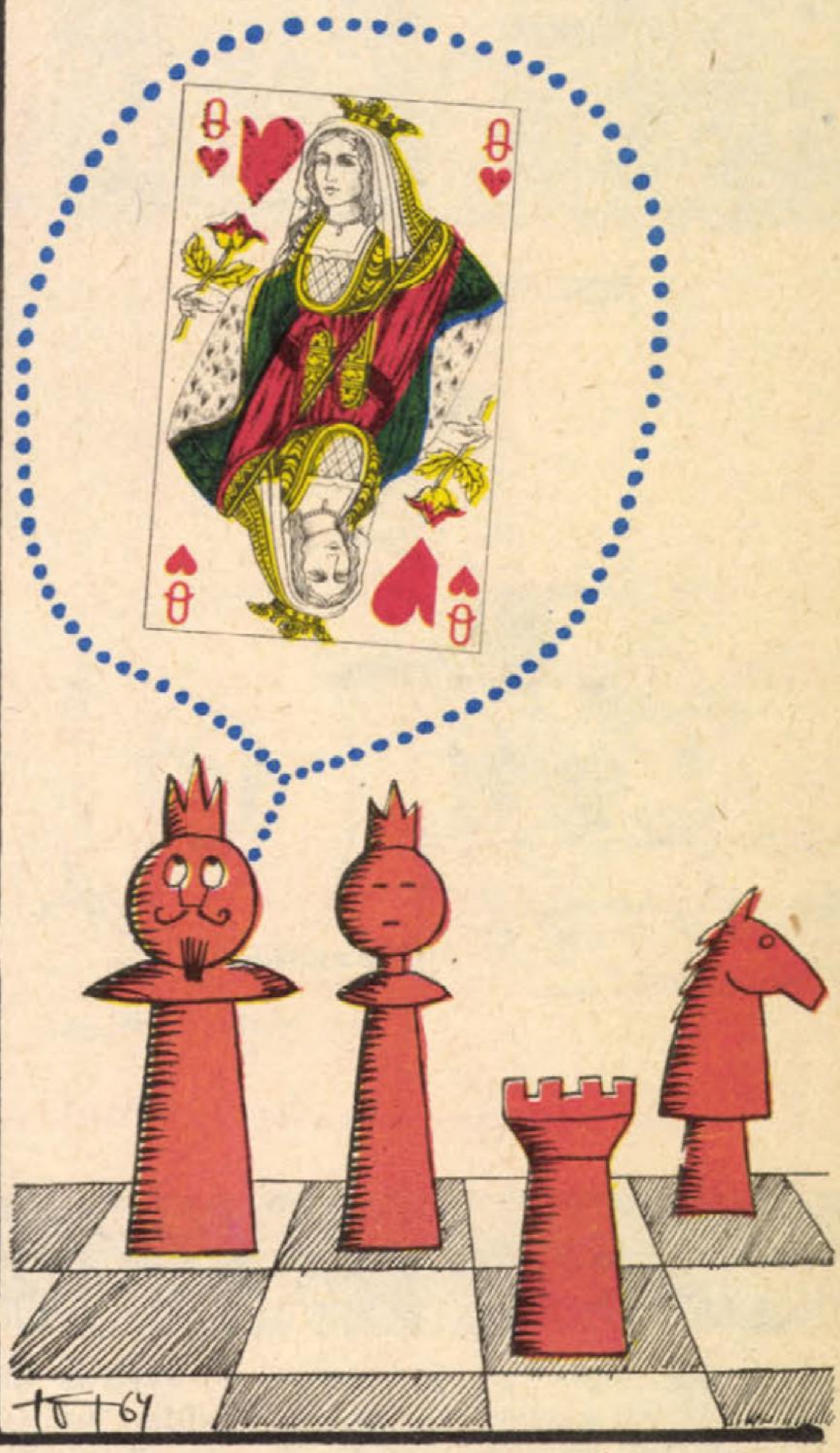

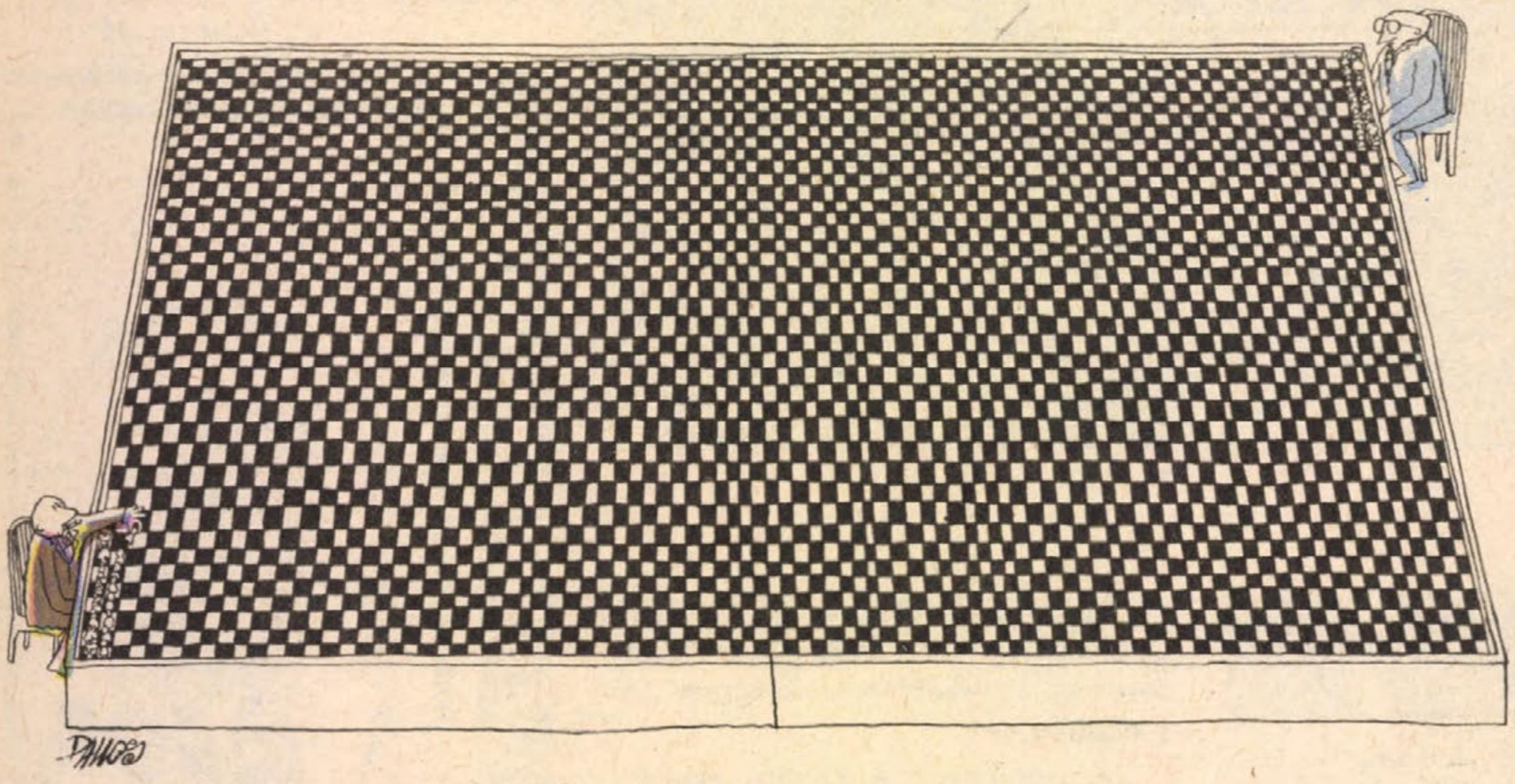

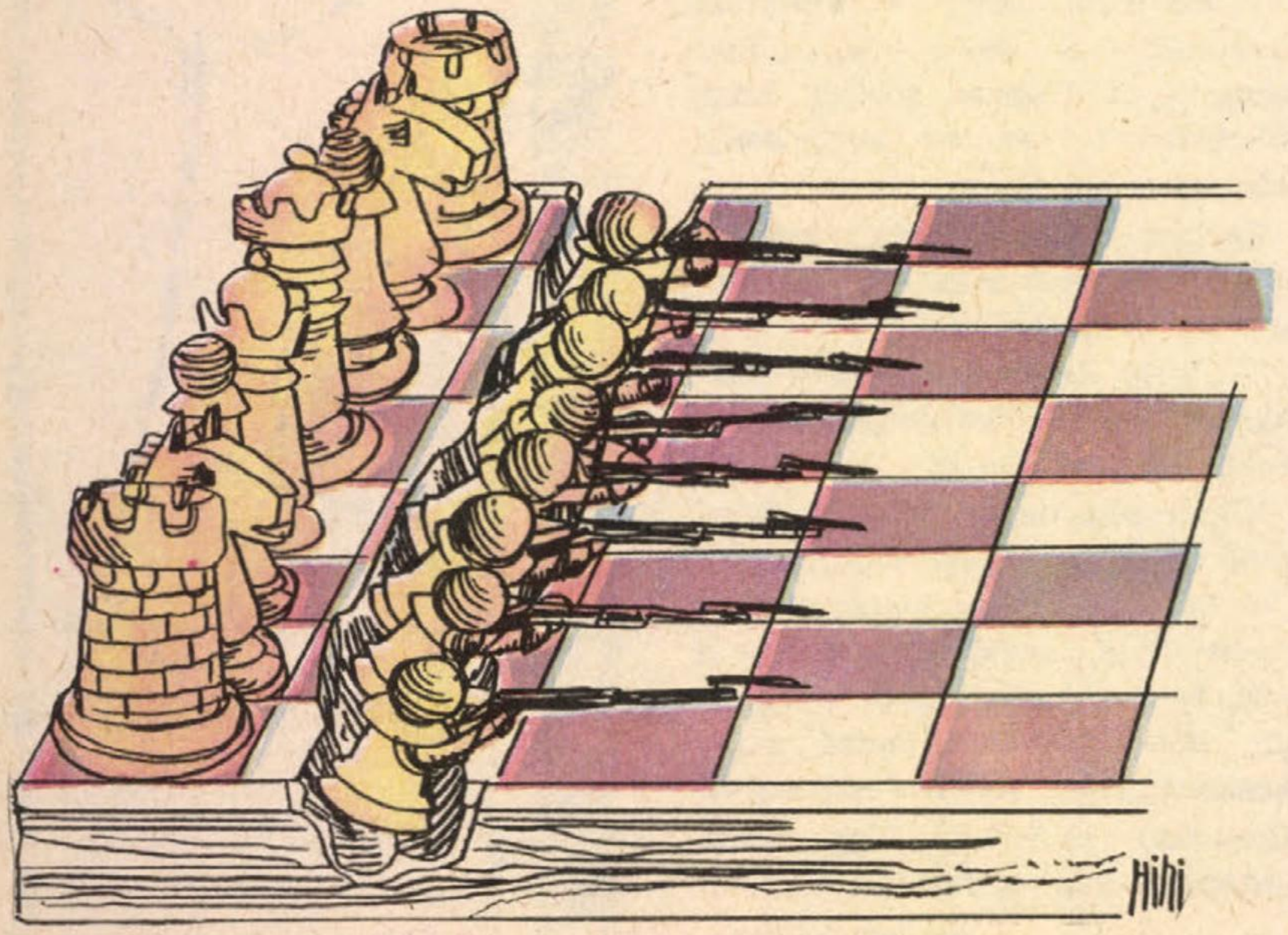

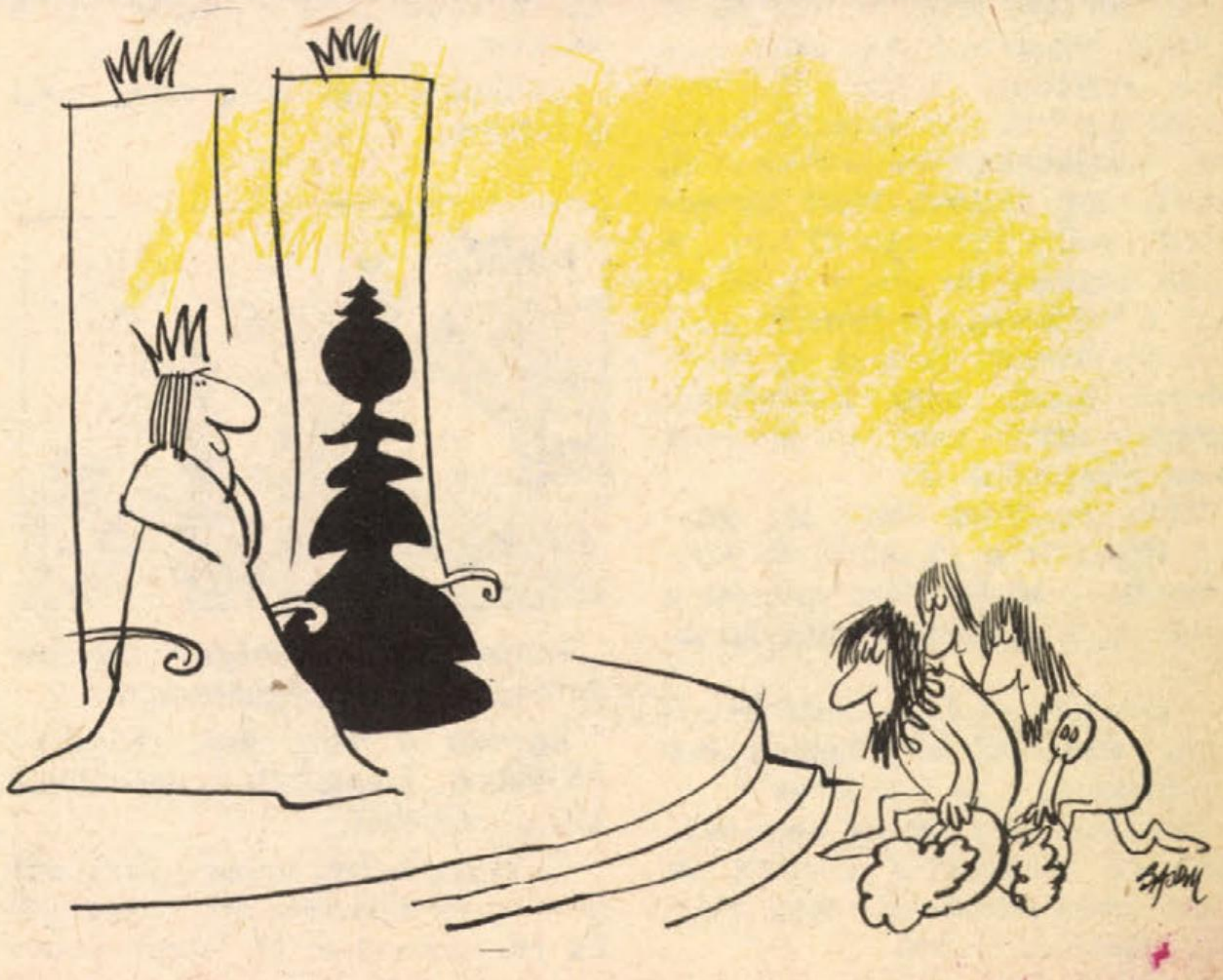

IMPORT HUMOR

GONDOS GAZDI

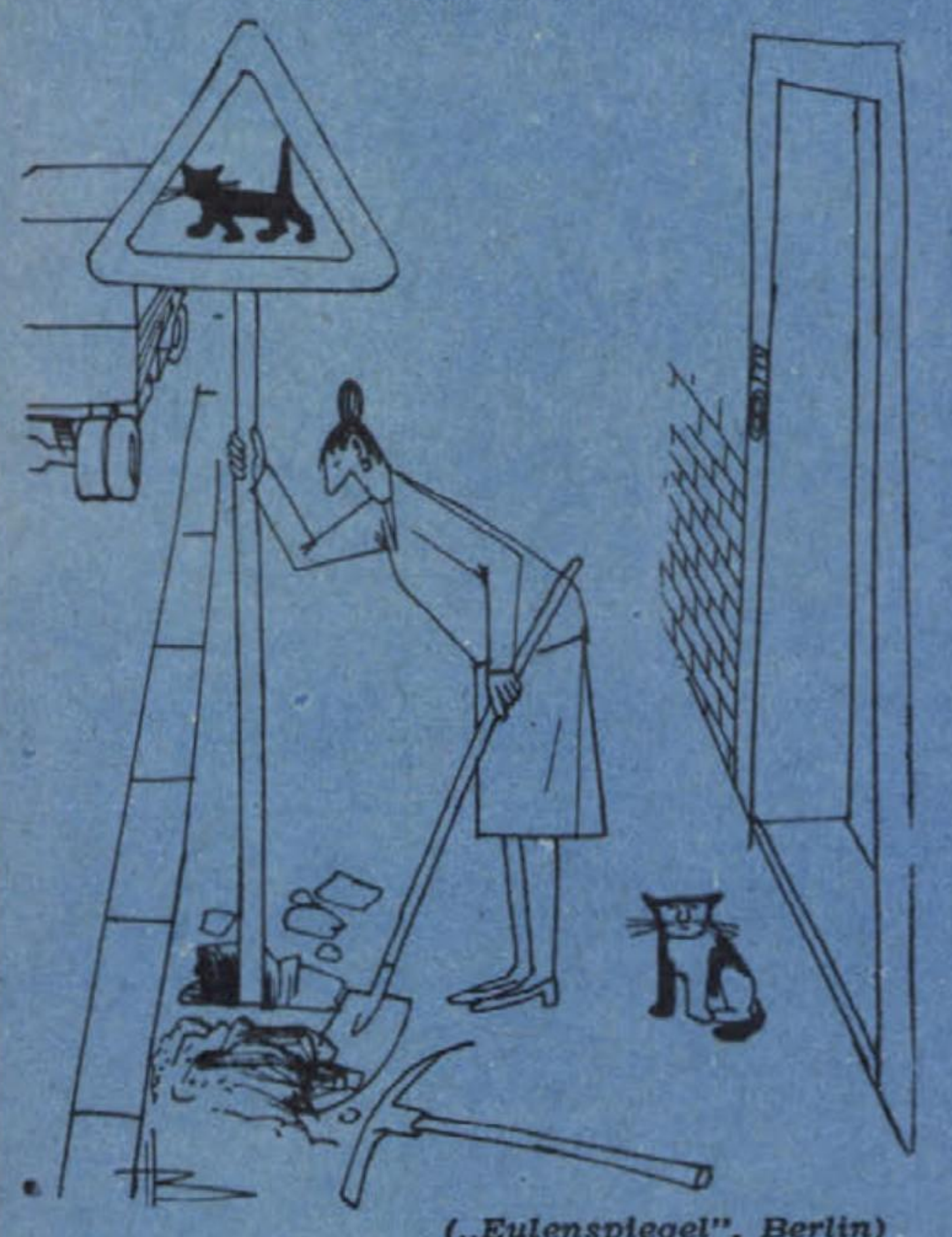

(„Eulenspiegel", Berlin)

MUNKÁSFELVÉTEL

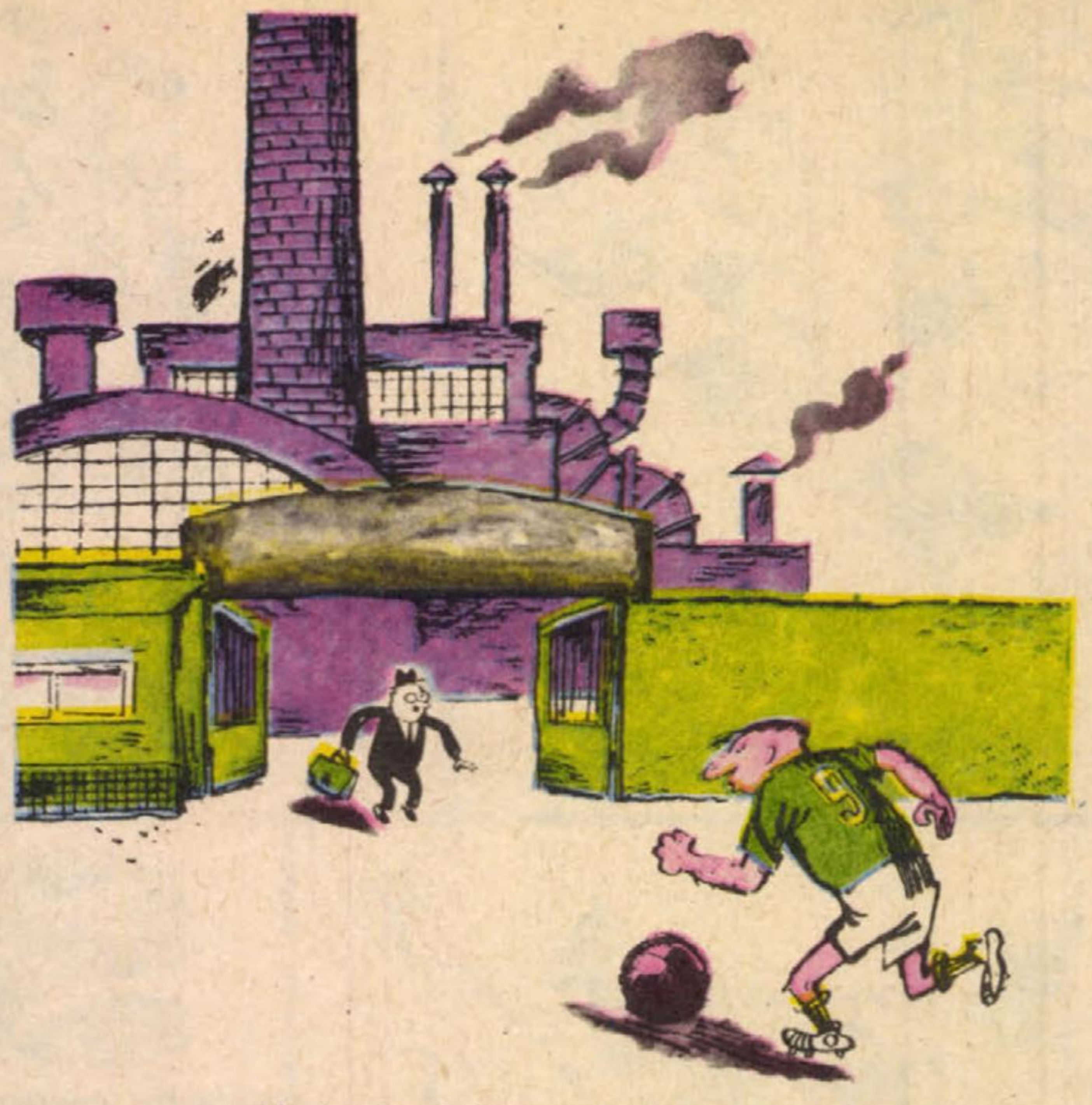

– Ha berúgod, kinevezünk technikusnak!

(„Krokodil", Moszkva)

RÉSZLEGES GÉPESITÉS

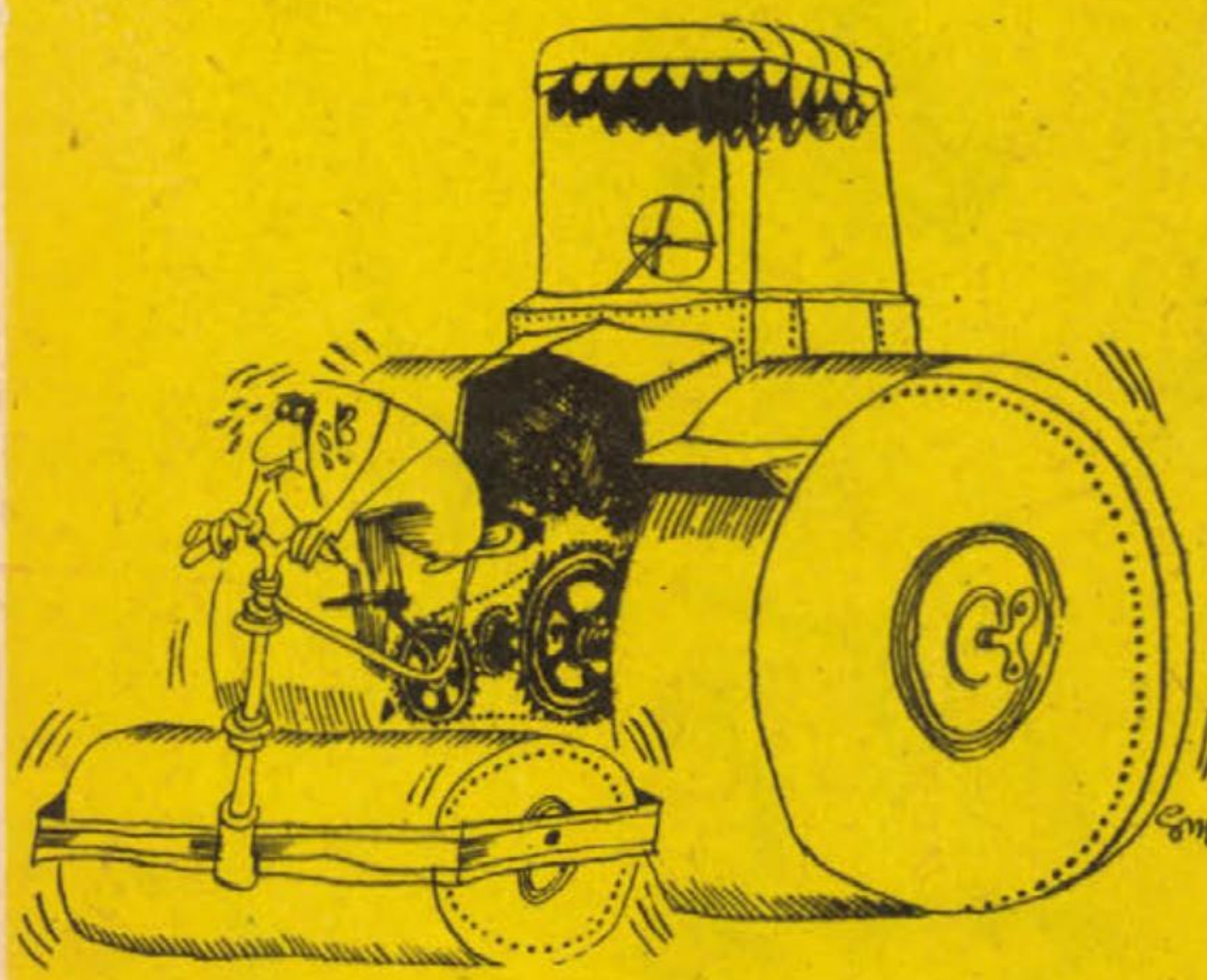

(„Dikobraz", Prága)

MINDEN KEZDET NEHÉZ

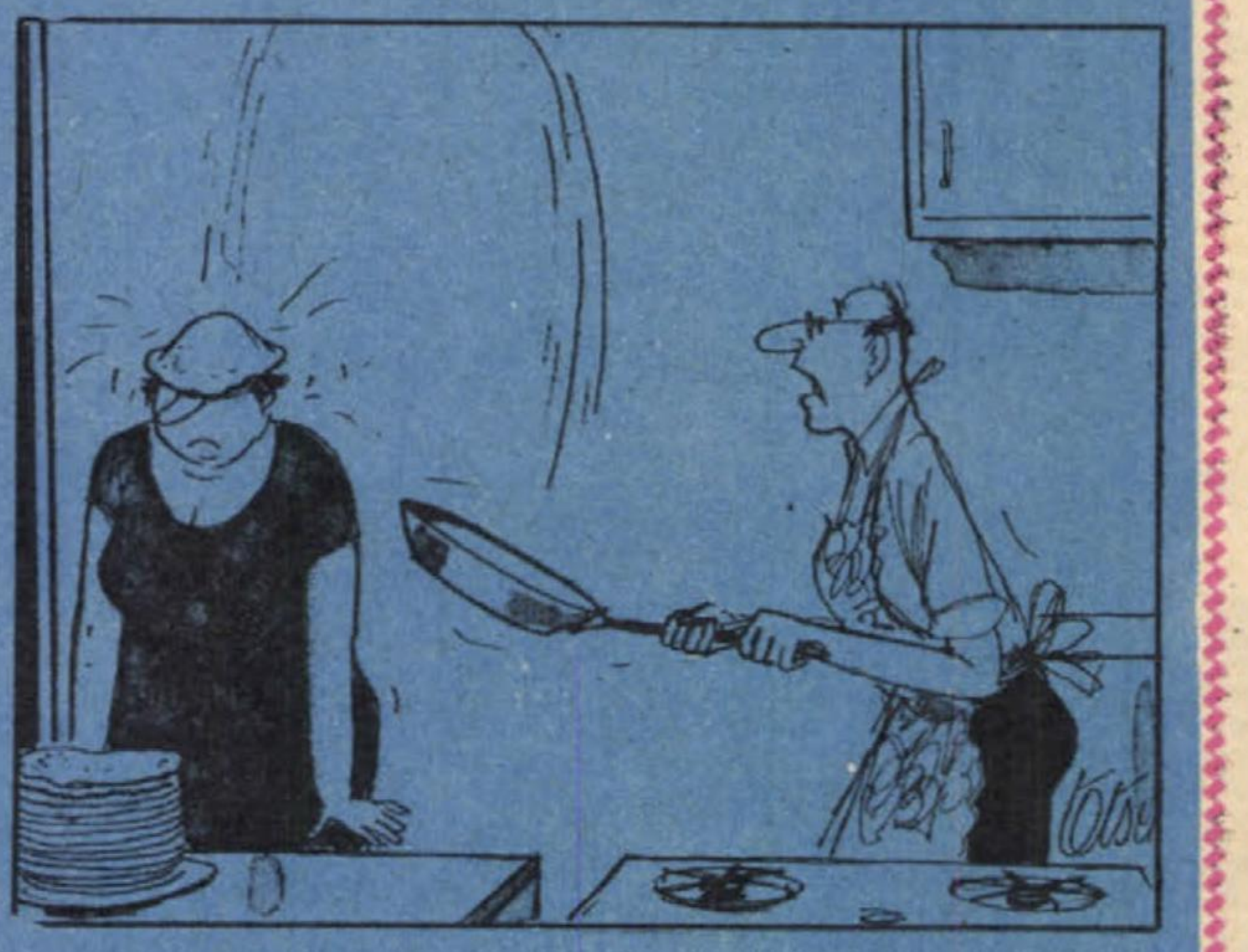

- Óh, nem akartam!...

(„Ici Paris")

BUROKBAN SZÜLETETT

Kázmér barátom jó ember volt. Ha valamelyik ismerősét baj érte, mindig talált bátorító vígasztaló szavakat. Logikus érveléssel igyekezett meg győzni a pórul járt barátját arról, hogy tulajdonképpen örülnie kell, annak, ami történt, mert történhetett volna rosszabbul is. A vigasz rendszerint elérte a célját, mert a balszerencsés ismerős gondolkodni kezdett és arra az eredményre jutott, hogy Kázmérnak valóban igaza van: történhetett volna rosszabbul is.

Példa erre Géza esete, aki rosszul lépett le a lépcsőről és kificamította a lábát. Géza ordított a fájdalomtól, de Kázmér megvigasztalta:

— Gondold el, hogy történhetett volna rosszabbul is. Kelemen Zoli a múlt héten eltörte a lábát.

Géza fájdalma ugyan nem enyhült, de Kelemenre gondolt és jóleső érzés töltötte el, hogy megúszta lábtörés nélkül.

Ferit is sikerült hatásosan megvigasztalnia, amikor annak egy kis cserépdarab esett a háztetőről a vállára.

— Örülj, hogy nem tégla esett a fejedre.

Kázmérnak gyakran sikerült önmagát is megvigasztalnia.

Egyszer a Közértben, csúcsforgalomban, kiemelték a pénztárcáját a zsebéből:

— Történhetett volna rosszabbul is — mesélte szinte örvendezve —, ha pár perccel előbb lopták volna el. De akkor a bevásárolt áru már a kezemben volt és így negyvenöt forinttal kevesebbet zsákmányolt a zsebtolvaj.

Nemrég éppen a körzeti rendelőből jött, amikor találkoztam vele.

— Reumám van — újságolta örvendezve — de a rövidhullám meggyógyít. Nagyon féltem, hogy köszvényem van de szerencsére csak a reuma kínoz.

Egyszer elpanaszolta nekem, hogy nagy veszteség érte, elvesztette a lottószelvényét.

— Pedig hármasom volt — búslakodott. — Négyszázhetvenkét forintot kaptam volna.

Kötelességemnek éreztem, hogy most én vigasztaljam meg:

— Sose búsulj, pajtikám. történhetett volna rosszabbul is. Gondold meg, ha négyes találatod van, akkor nem kevesebb, mint százhuszonnégyezer forint veszteség ér. Burokban születtél, hogy csak hármasod van a lottón.

Palásti László

Dirib-darab

GENERÁCIÓS TÁJÉKOZATLANSÁG

— Apukám, már a második világháború idején is éltek emberek?... — kérdezte egy hatévesforma gyermek.

*

EGY „KÖZÉLETI' FÉRFIÚRÓL

Idejének nagyobb részét a nőkre, kisebb részét az emberiségre áldozta.

*

ÉJSZAKAI TÖRTÉNET

Egy csinos, fiatal nő megszólított egy férfit az utcán: — Uram! Segítsen megőriznem a jóhírnevem... Ne hagyjon itt járkálni az utcán... Vigyen fel a lakására!...

*

SZEMLÉLET

— Az a legjobb újság — mondotta egy gyümölcskereskedő —, amelyik a legvastagabb papírból készül...

*

FELIRATOK

A szemétgyűjtő telepen ki volt írva:

„Ügyeljünk a tisztaságra!"

*

IGAZSÁGOS ELOSZTÁS

Így szólt egy nő a szerelméhez: — Éjszaka a tied vagyok, nappal a főnökömé!

B. Szilágyi János

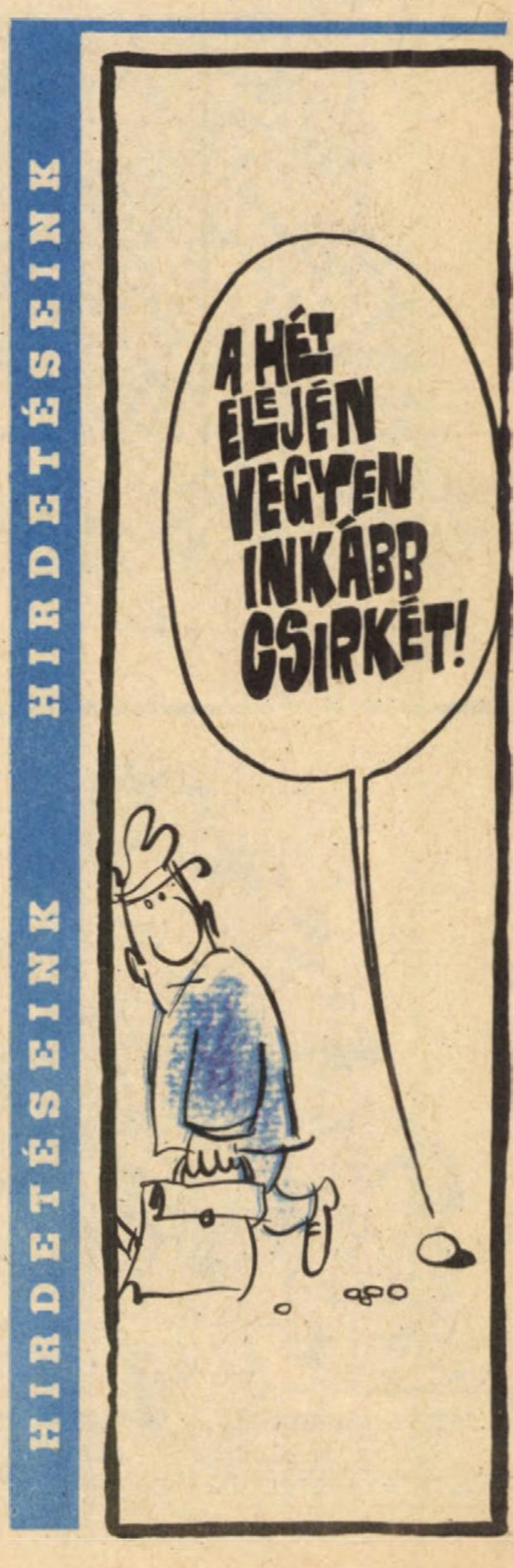
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK
A HÉT ELEJÉN VEGYEN INKÁBB CSIRKÉT!

Kellemes útja lesz!
CASCO
BIZTOSÍTÁSSAL!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

GRANVISUS
napszemüveg
„kellemes pihentető viselet"
napszemüveg
minden színben, minden méretben!
OFOTÉRT

TÜCSÖK és BOGÁR

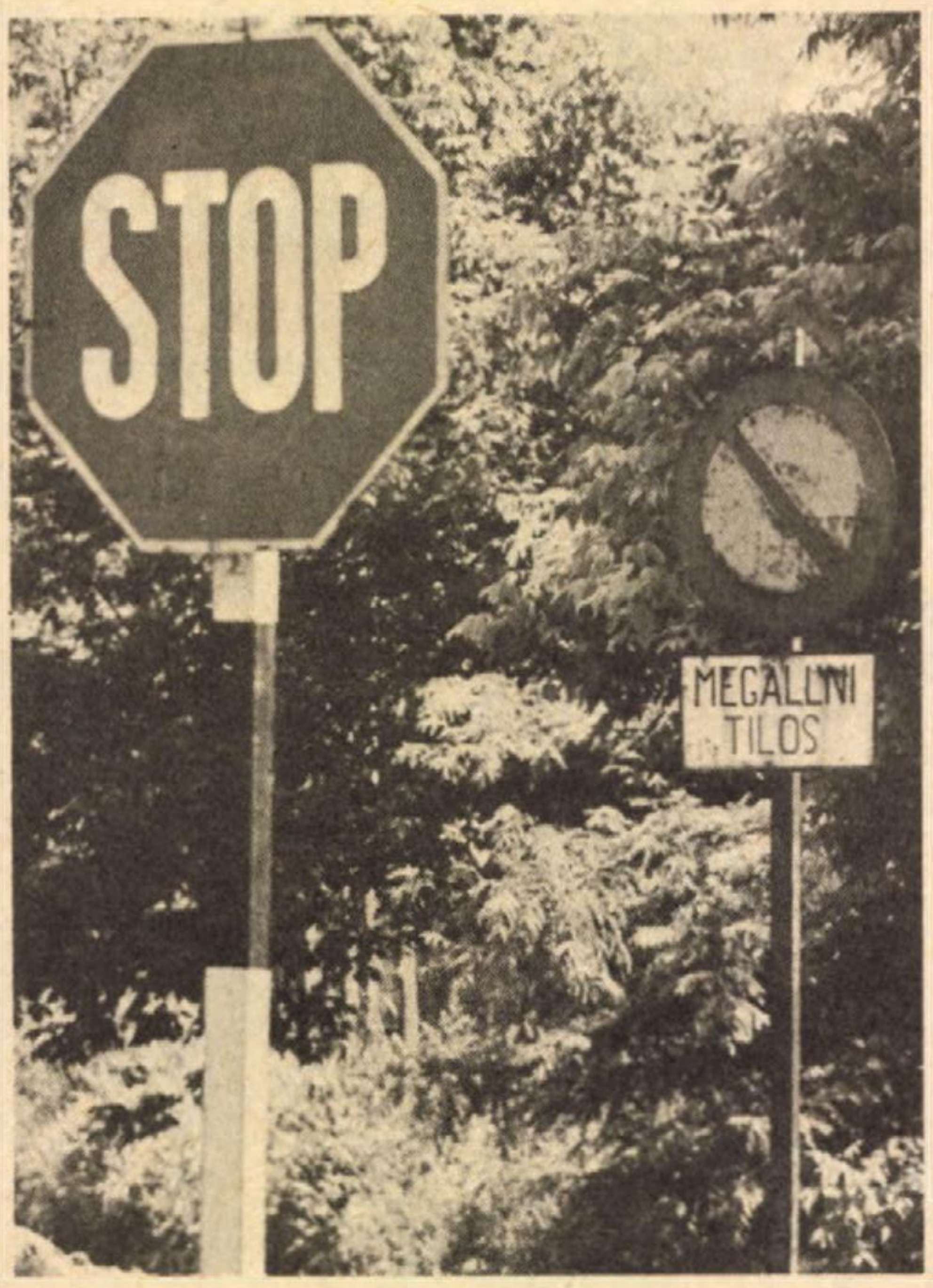

Megállni, vagy nem megállni, ez itt a kérdés!

(Ózdon fényképezte Laczó József sajószentpéteri olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

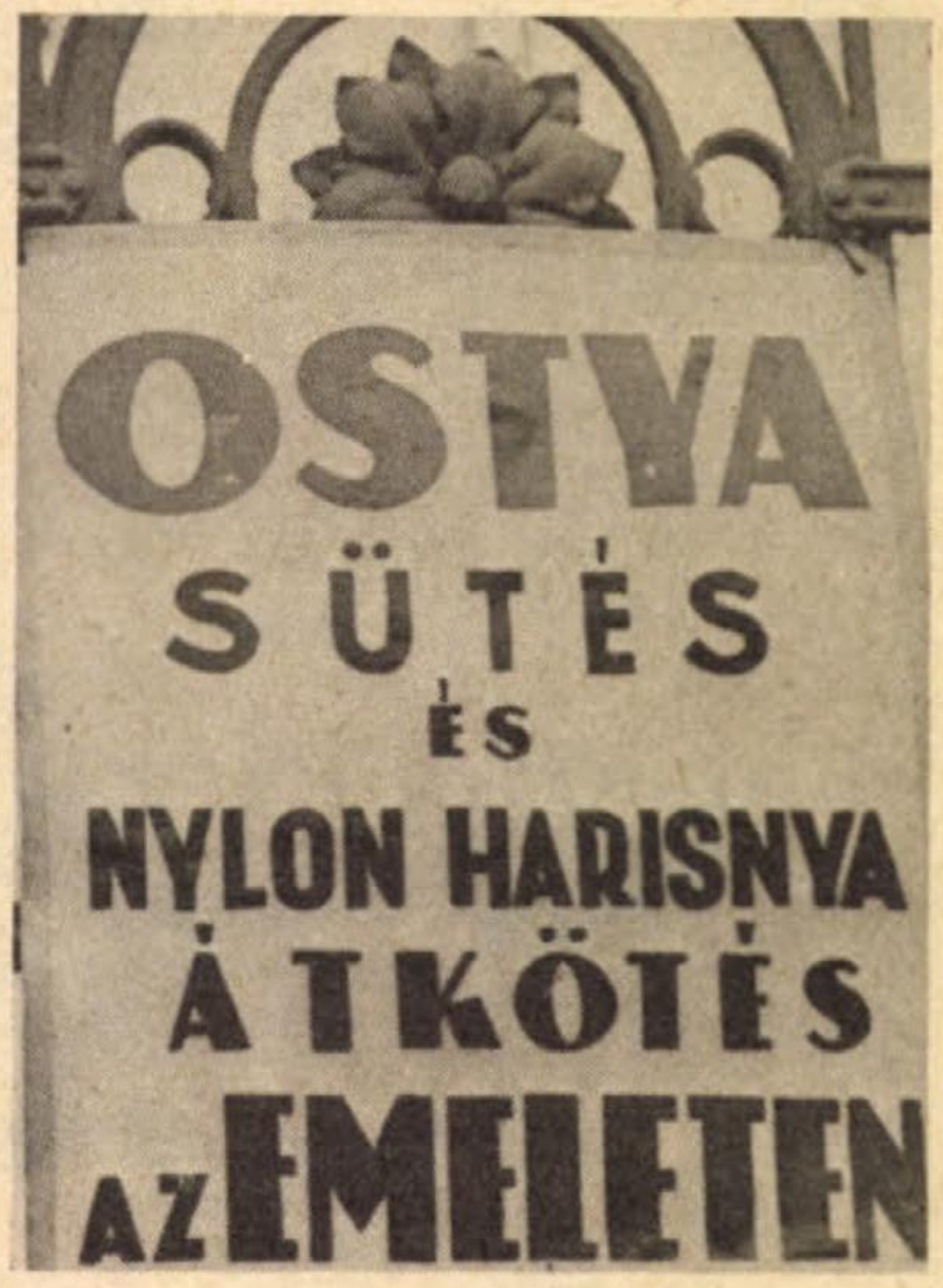

Az ember legyen sokoldalú!

(Cegléden fényképezte Simay István)

Ne vegye ki pénzét a takarékból!
Ne mondjon le az újabb autóról, hétvégi házról, külföldre utazásról, ruháról, babáról, semmi muszájról, azért, mert bérletet szeretne.
Színházbérletet kap – részletre.

Ezt a kecsegtető reklámversikét a Néző című lapból ollózta Flórián Zsuzsa és Rózsa Endre. A magunk részéről osztozunk indulatukban: sok jó reklámot láttunk, de ilyen hajmeresztőt még alig.

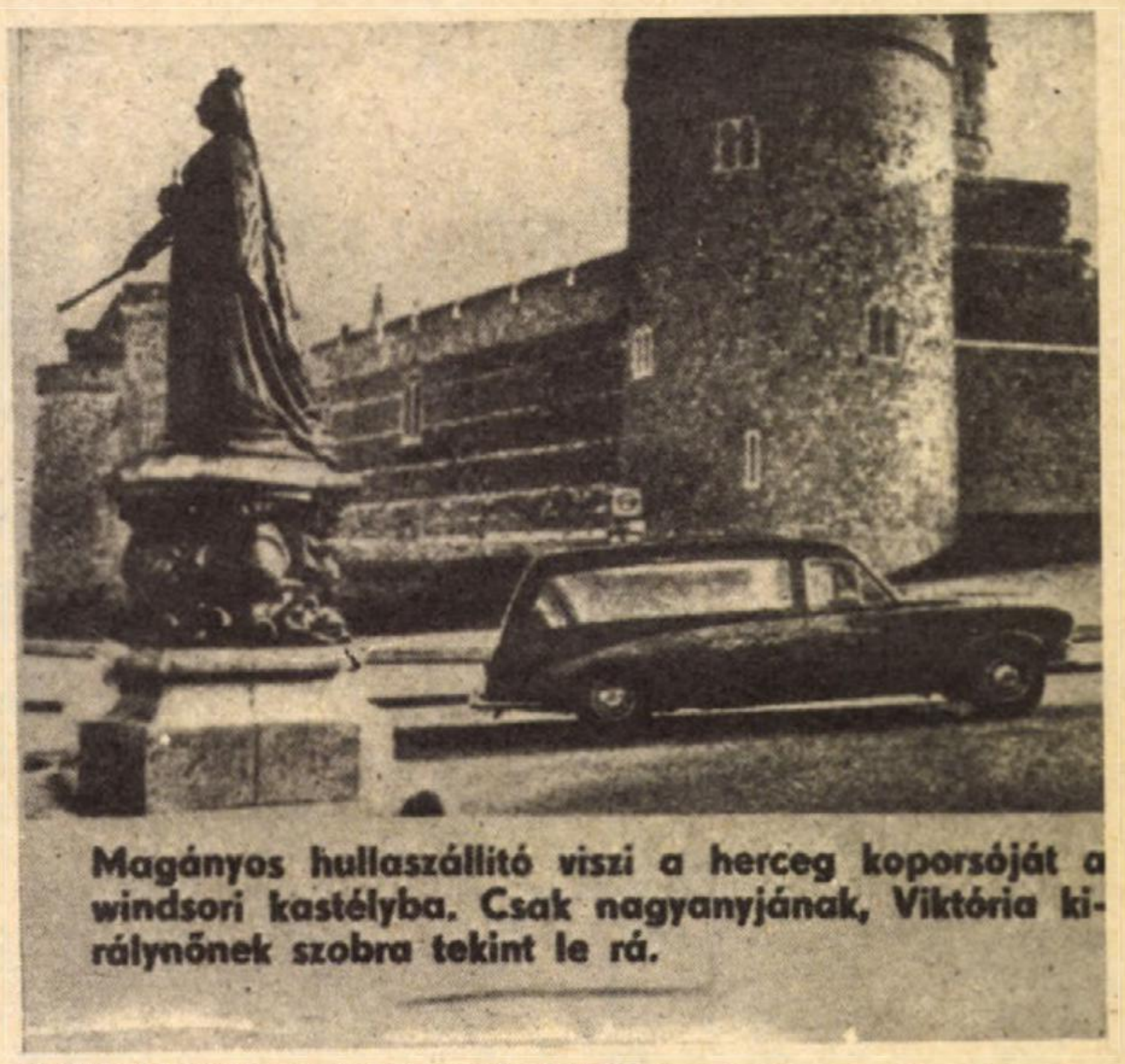

Magányos hullaszállító viszi a herceg koporsóját a windsori kastélyba. Csak nagyanyjának, Viktória királynőnek szobra tekint le rá.

Különleges nagymama volt Viktória királynő: hátul is van szeme.

(A Tükörből ollózta H. M budapesti olvasónk)

SZILÁNKOK

HIRDETÉS

MEGFELELŐ DÍJAZÁSÉRT HETI 2–3 ALKALOMMAL FELELŐSSÉGET VÁLLALOK

AZ UTOLSÓ FUVAR

A taxis szigorúan tudtára adta az utasnak:

— Figyelmeztetem, uram, ez ma az utolsó fuvarom. Csepelre nem viszem, Albertfalvára sem viszem, Pesterzsébet pedig szóba sem jöhet. Ami pedig a borravalót illeti...

— Tudja mit? Tessék egy huszas. És gyalog megyek.

A sofőr bosszúsan vágta zsebre a bankjegyet:

— Na, nem erőltette meg magát...

FURCSA ESET

— Tegnap bemutattak egy elvált asszonynak.

— Csinos?

— Csinos. De nem érdekel. Tőlem vált el.

ÖRÖKBEFOGADÁS

— Szülők nélkül nőttem fel. Ma már szívesen örökbefogadnék egy mamát.

REVIZOR

A revizor még arra sem figyelt fel, hogy Y. már hónapok óta nem nyúlt a társadalmi tulajdonhoz.

PESSZIMIZMUS

A magyar futball nem volt, hanem nincs.

SZÉLHÁMOS

Az illető mindenütt színésznek adja ki magát. Még abban a színházban is, ahol játszik.

CIPÓ

A friss, aranybarnára sült cipó nagyon gusztusos. Ki hinné, hogy ebből lesz az üzletekben a másnapos kenyér?

SZÍNHÁZI VACSORA

A színpadon olyan jóízűen ettek, hogy egy néző a második sorból felkiáltott:

— Adjanak már egy falatot. Megkívántam!...

SZÉP IDŐ

— Az volt a szép idő, amikor a lányom még minden reggel öt órakor járt haza. Mert most már egyáltalán nem jön haza...

G. Sz.

AZ ÜGYFÉL KÉNYSZERKÉPZETE

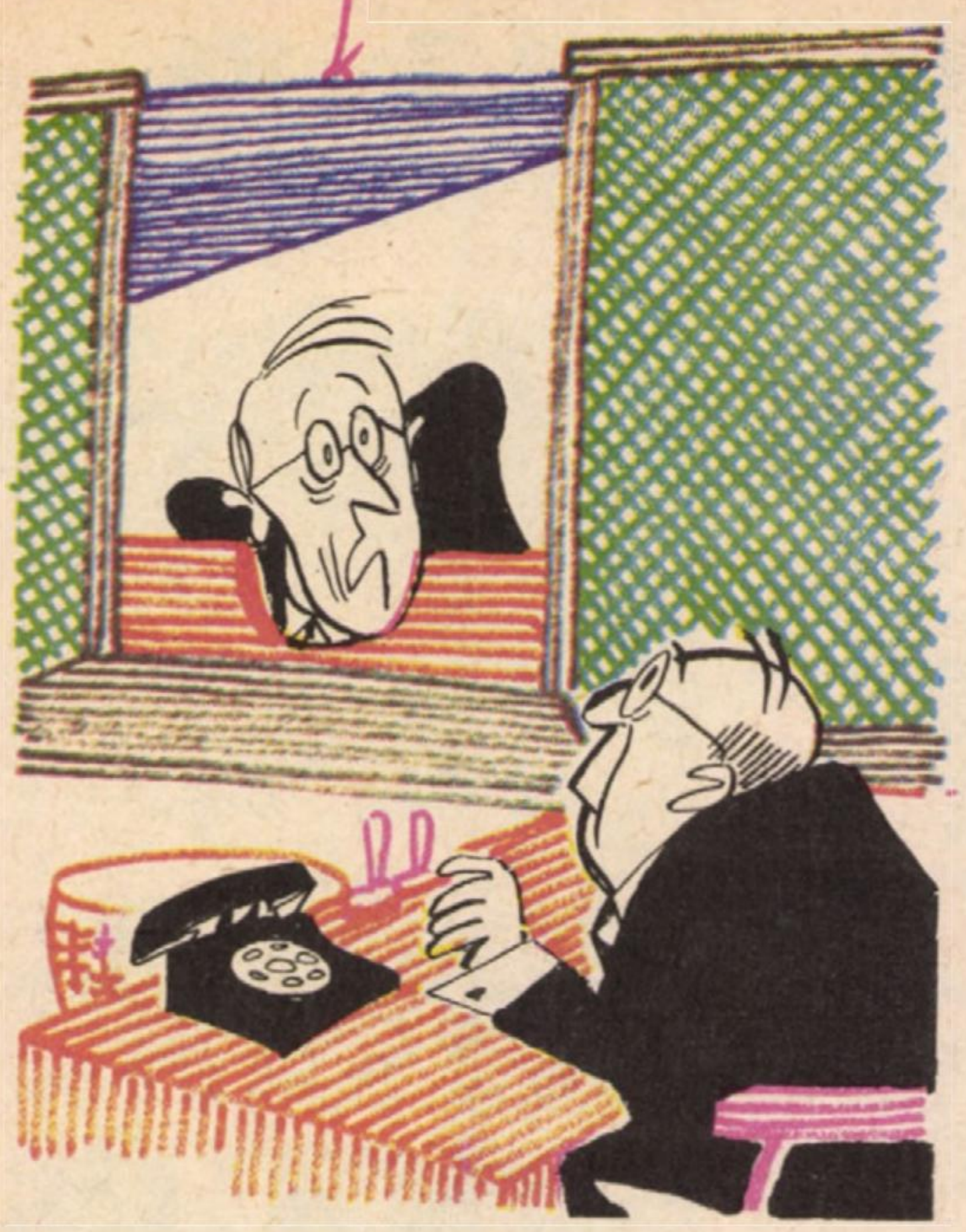

– Bocsánat, itt intézik az ügyemet?

VILÁGJÁRÁS A DIVAT

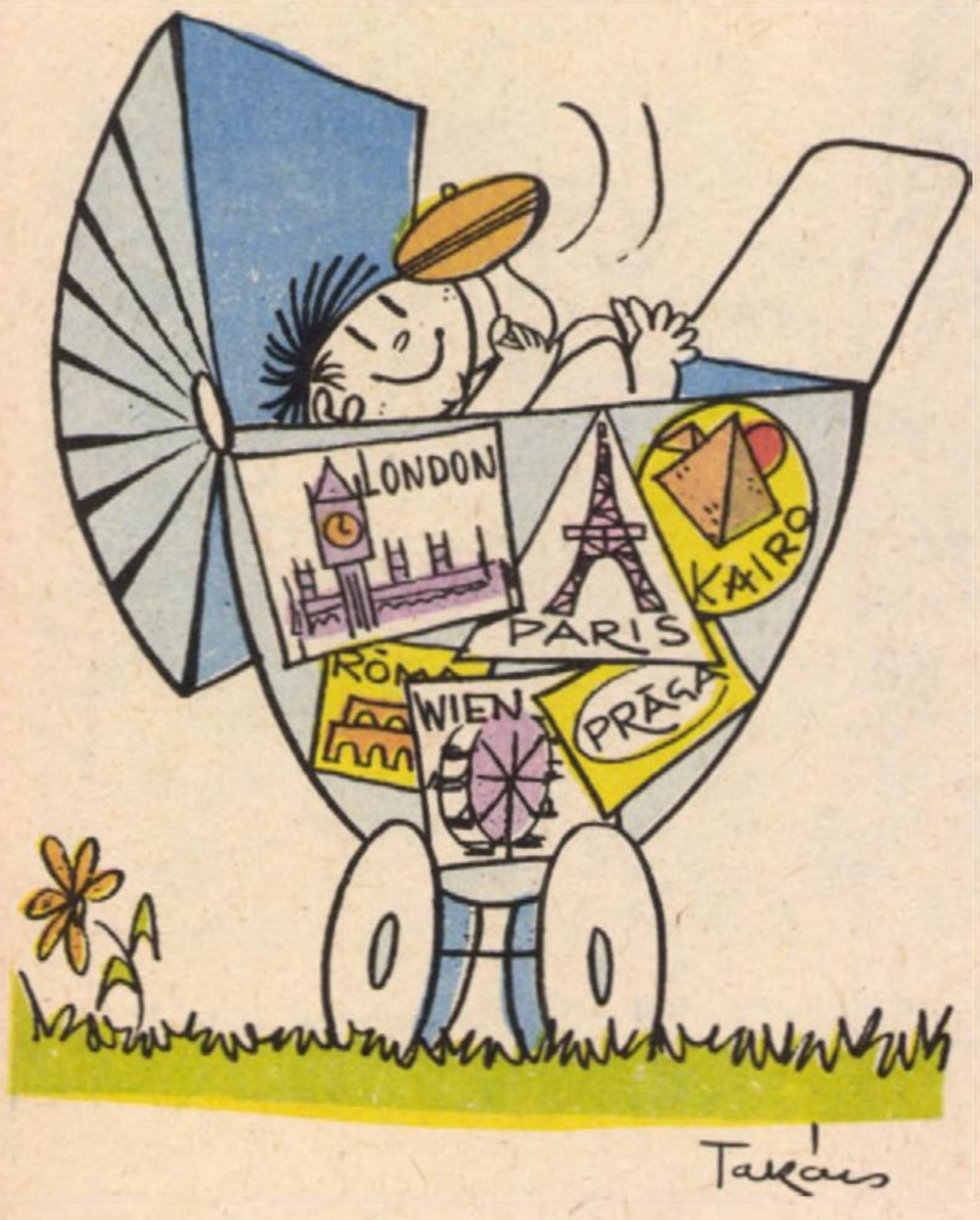

TELHETETLEN GÉPRABLÓK

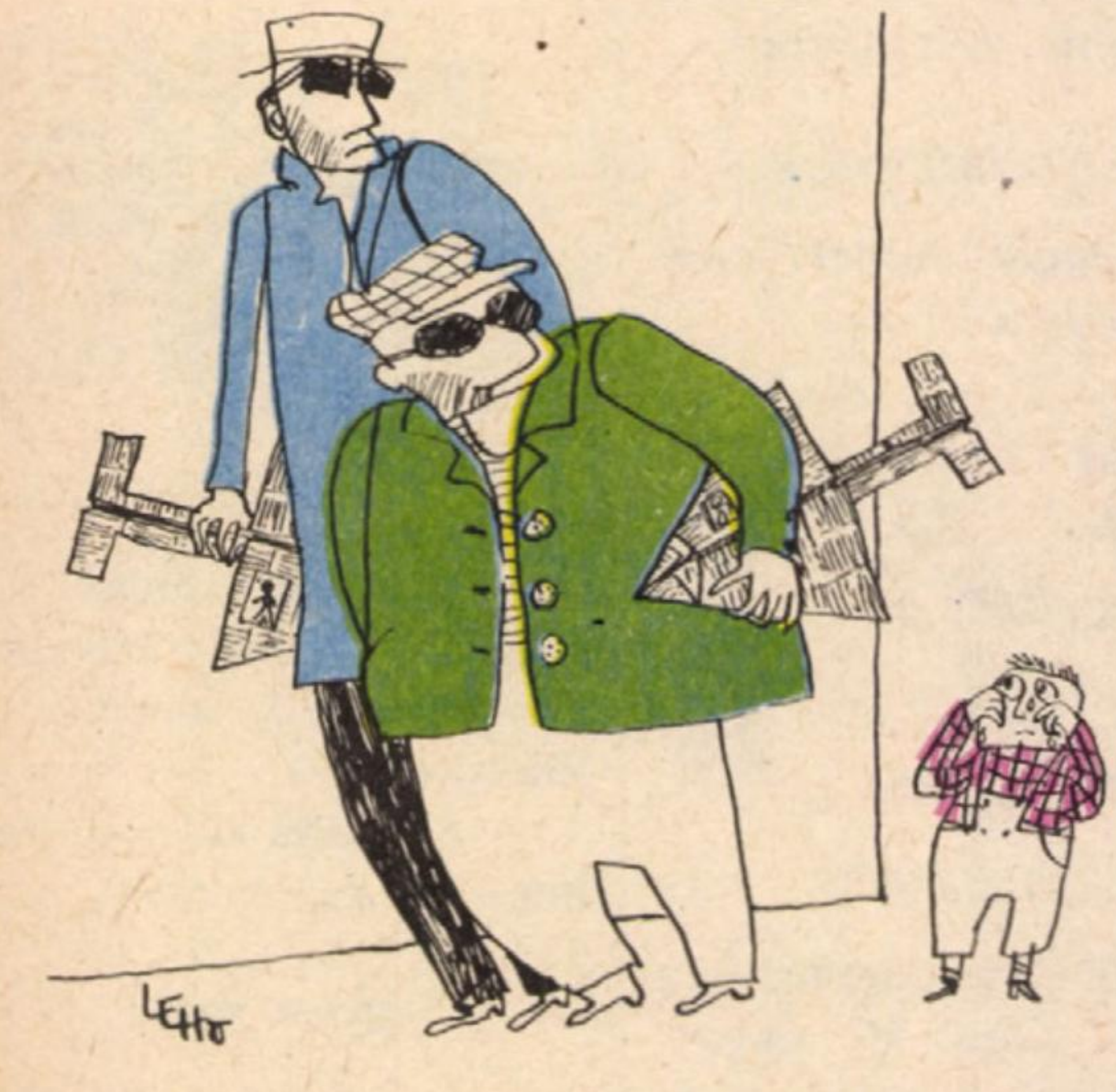

RÉBUSZ

Indulás az első munkahelyre

Rejtvénykedvelő olvasóink egyre nagyobb számban kérik — hogy már csak a változatosság kedvéért is —, közöljön keresztrejtvényt a Ludas. A számtalan kérésnek eleget teszünk; népszerű képrejtvényeinkkel felváltva keresztrejtvénybe foglaljuk egyik karikatúránk képaláírását. Megfejtésül — kizárólag levelezőlapon — csak a karikatúra aláírását kérjük. Háromszor 100 forint a nyertesek jutalma (sorsolással!). Címünk: Ludas Matyi, Bpest 8., Postafiók 53. A beküldési határidő: július 10.

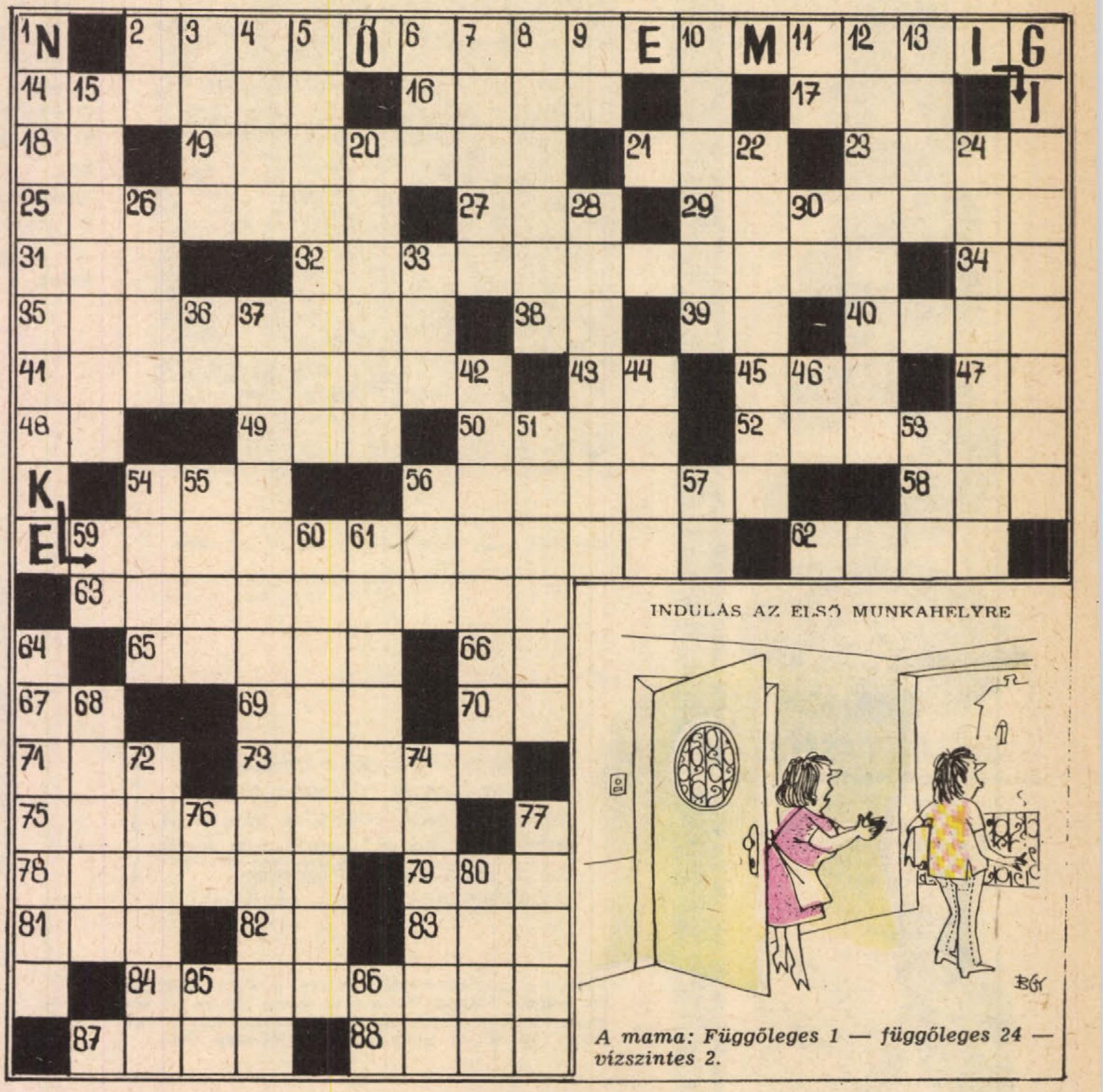

INDULÁS AZ ELSŐ MUNKAHELYRE

A mama: Függőleges 1 — függőleges 24 — vízszintes 2.

VÍZSZINTES

14. Az egyik földrész
16. Szenteket ábrázoló festmény
17. A világpolitika egyik alakja
18. Rövidítés angol férfinevek előtt
19. Az egyik kerek szám németül
21. Fanyarízű gyümölcs
23. Egy szocialista állam fővárosának német neve
25. Időhatározó
27. Annyi mint: gyilkolja
29. Csodás szépségű völgy és folyó neve Jugoszláviában
31. Egy spanyol királynő, akit a keresztrejtvények tettek híressé
32. A szofizma magyar neve
34. Étel jellemzője
35. A Szovjetunió egyik szövetségi köztársasága
38. Kettős mássalhangzó
39. Visszaás
40. Város Moszkvától délre
41. A komédiaírás klasszikusa
43. Tiszteletbelit jelent
45. Európai pénznem
47. Államvasutak
48. Két római szám (a második az első kétszerese)
49. Azonos magánhangzók
50. Régen letűnt filmkomikus
52. Nyugtalan, kötekedő
54. . . . ta (ütőér)
56. A magyar munkásmozgalom vértanúja (1886—1919)
58. . . . gobárdok
62. Árusításra szolgáló helyiség
63. Jól kereső, tisztességes, csinos, nőtlen férfi
65. A nemesgázok közé tartozó kémiai elem
66. . . . bob
67. Angol prepozíció
69. Happy . . .
70. Rövidítés számok előtt
71. . . . onyolít
73. A kert dísze
75. Határozószó („Ha jól meggondolja az ember . . .")
78. Üdítő ital
79. Elborít
81. Az „ás" ige egyik alakja
82. Y. Z.
83. Belső szerv
84. Egész nyáron át virágzó cserje
87. Kellemetlen időjárás
88. Hangszer és pénz

FÜGGŐLEGES

2. A legkisebb folyóvíz
3. London egyik negyede
4. Ókori nép, névelővel
5. Képzelőerő
6. Soha — németül
7. Békés igavonók
8. Tyúkanyó
9. Ismeretlen személy betűjele
10. A görög mitológia egyik titánja
11. Mutatószó
12. „Amíg csak a nap le nem száll" — egyszóval
13. Ott — németül
15. Ritka elem
20. Világhírű francia énekesnő
22. Kitüntetésként kapott érem
26. VIII. Henrik Katalin nevű nejének családneve
28. Félsziget az Adriai tengerben
30. Igekötő és napisten
33. O. A. E.
36. . . . zella
37. Nem kontár iparos
42. Tápláló eledel
44. Az NSZK fővárosa
46. Mutatószó
51. Ritka férfinév
53. Nem mozdul
54. Kocka — latinul (. . . iacta est)
55. Arab név
56. A függ. 53. betűi más sorrendben
57. Kérdőnévmás
59. Azonos betűk
60. A „Csak egy éjszakára!" költője
61. Megy, megy, mendegél
64. Mátyás király — ha igaz — legyőzte
68. Babonás erővel felruházott tárgy
72. Kiváló szobrászművészünk
74. „Kimegy a fejéből"
76. V. S.
77. Nagylélegzetű zenemű
80. Finom gyümölcs
85. Fegyverrel teszi az ember
86. N. L.

234. rejtvényünk megfejtése:

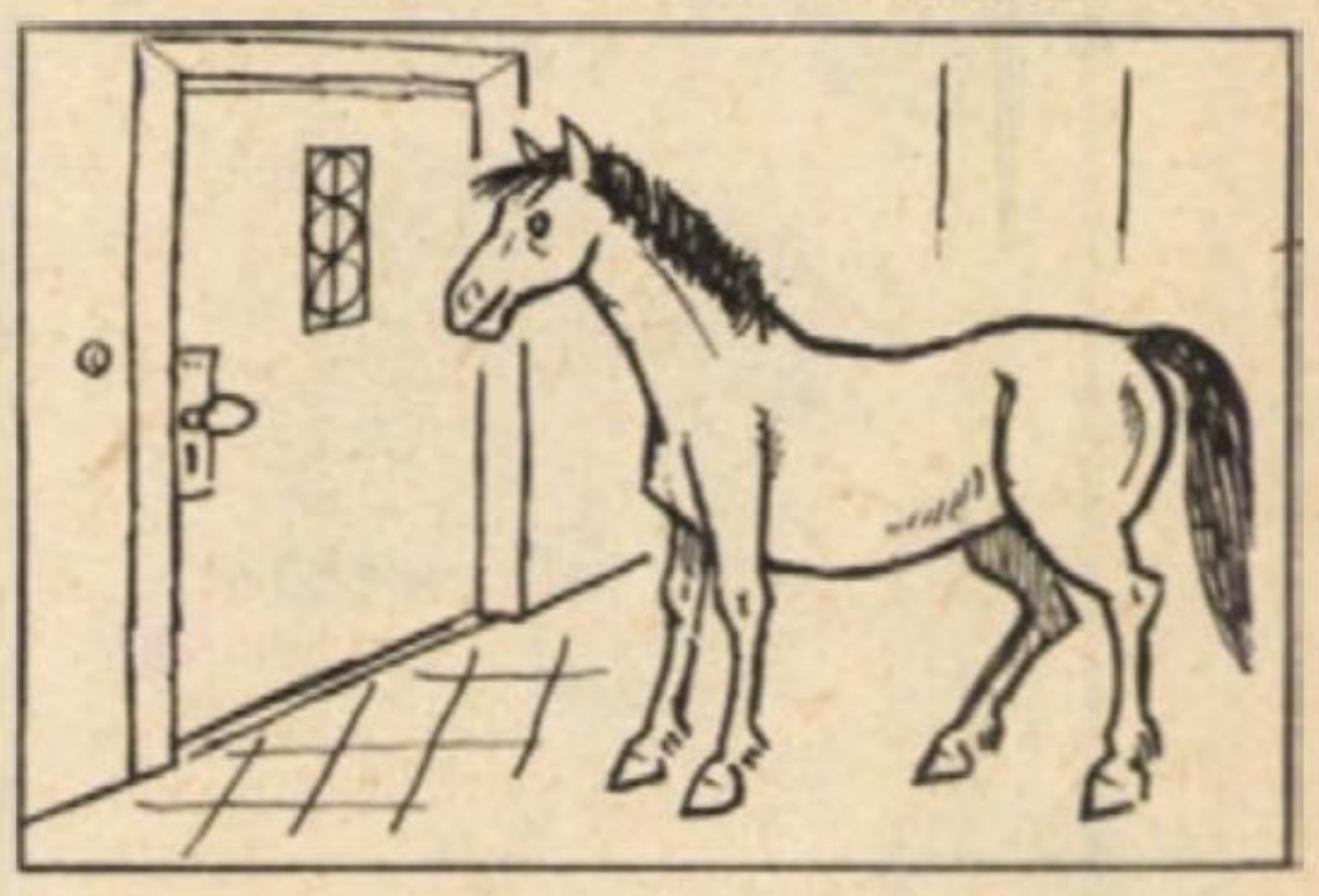

Ajtónálló

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Gavlik Gábor, Baja, Táncsics u. 17.

Reményi Mária, Budapest XX., Szatmár u. 29.

Zsohár Jenő, Nagyigmánd-Szőkepuszta.

OLVASOM HOGY...

Tolvaj bácsi a lopott pénzt
eldugta egy bödön zsírba,
ezért került egy ártatlan
disznó zsírja bödön-sírba . . .

Egyszóval a disznó zsírját
ezúttal nem étkezésre
szánták (persze, később bánták),
hanem bűnös vétkezésre . . .

A vádirat zsírtól csepeg,
és zsírfelirattal felér:
a sors keze minden tolvajt
a zsírban is, bizony, elér! . . .

Szilágyi György

● ● ● ● ● ● ● ● ●

ELKÉSETT BÍRÁLATOK

Harold Macmillan, a volt brit miniszterelnök emlékiratainak ötödik kötete is megjelent, amin egyébként nem kell csodálkozni, mert az ismert politikusnak saját könyvkiadó vállalata van, s így nincs kitéve annak, hogy kéziratát visszautasítják. Könyvében Macmillan élesen birál néhány néhai politikust. Szerinte Charles de Gaulle „korlátolt" volt, Konrad Adenauer „hiú, gyanakvó és kapzsi", Dwight D. Eisenhower „csacska és elképzelhetetlenül naiv, amatőr diplomata". Az élők közül Lyndon B. Johnson, a volt amerikai elnök részesül a legkeményebb bírálatban: „minden értelmi képesség nélküli ember".

A bírálatot már csak egyedül Johnson tudja felhasználni további fejlődése érdekében.

Emlék iratok

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-27 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

Így nyaralunk 3000-ben

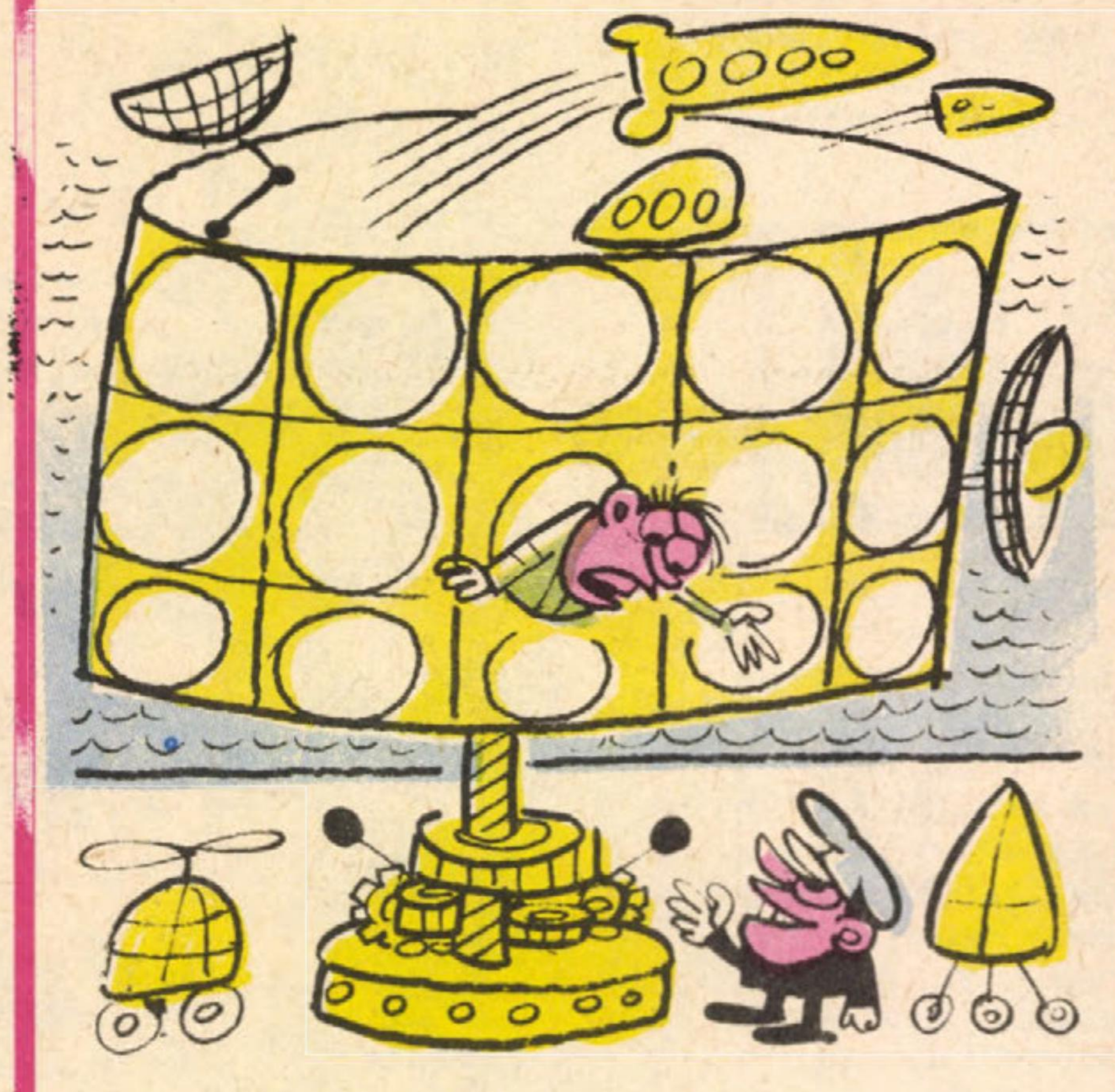

– Kérem, én egy Balatonra néző szobát rendeltem.
– Igenis. Azonnal odafordítjuk.

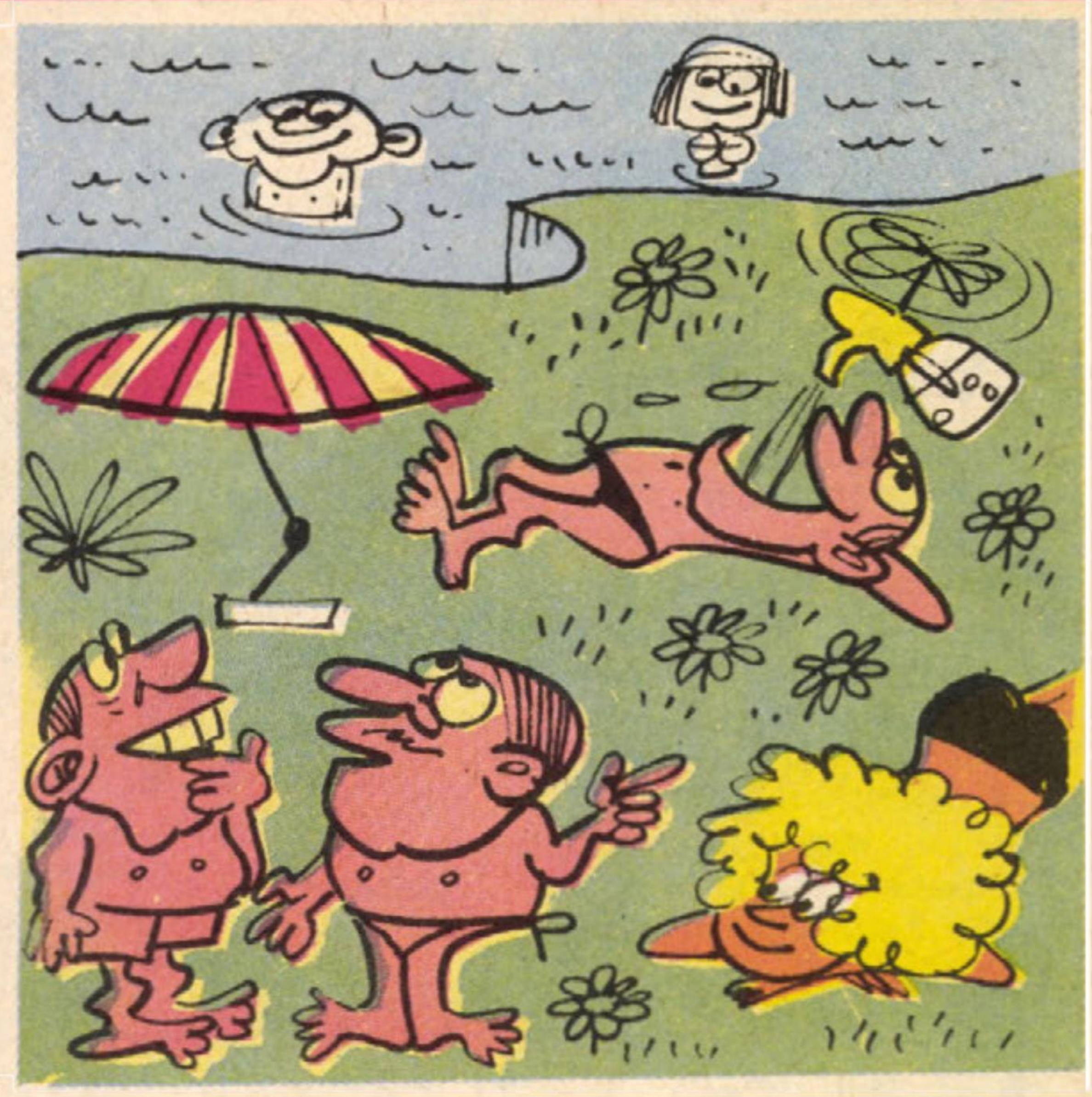

– Ha jól emlékszem, a Balaton nem is olyan régen még nagyon zsúfolt volt.
– Igen, de azóta csináltunk még hármat.

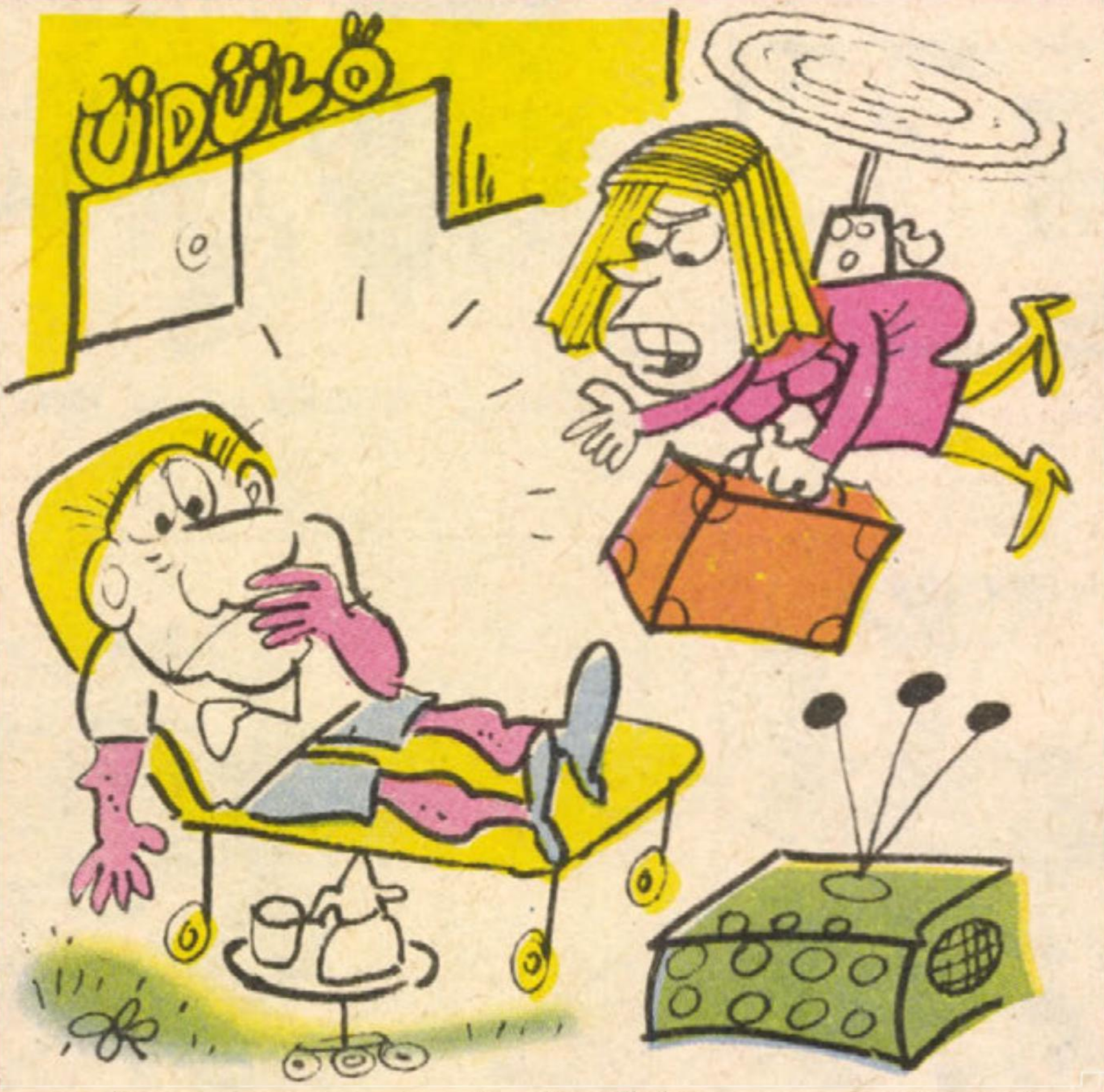

– Engem nem versz át, Jenő! Itt van a nőd, csak lathatatlanná tetted!

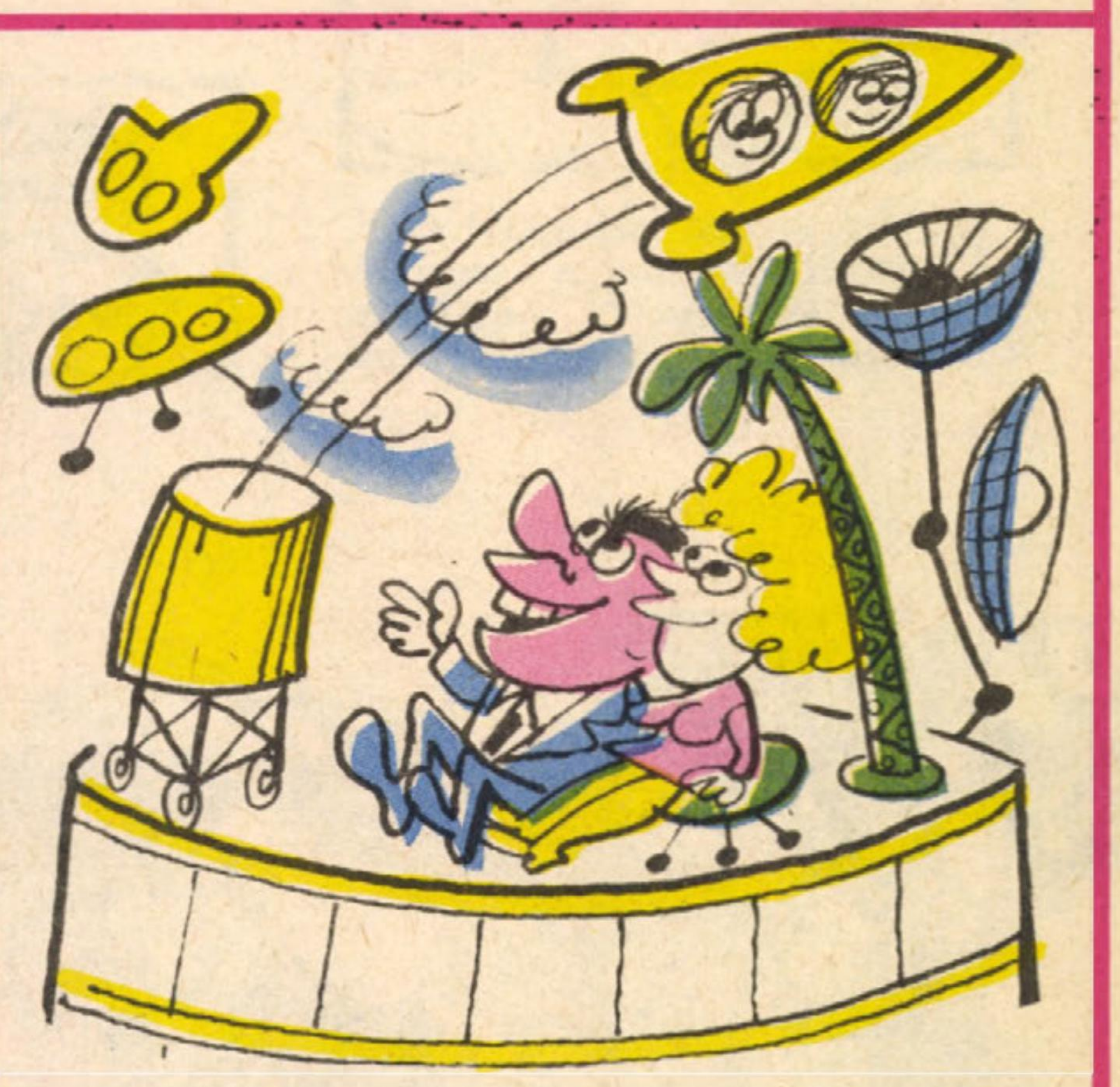

– Végre egy kis nyugalom, a gyerekeket fellőttük a Jupiterre.

van már MOBILDARÚ

Hónapok óta járom az ország üzleteit. Falusi népboltoktól a pesti nagyáruházakig érdeklődtem már mindenütt, de sem a pultokon, sem a pultok alatt nem találtam egy szem Mobildarut.

Örömmel olvasom hát kedvenc napilapomban a hirdetést, hogy van már Mobildaru, azaz lesz a harmadik negyedévben, ha megrendelem.

Nosza, sietnék is az Autókerhez, csak az tart vissza, hogy ugyanabban a lapban az Ofotért is hirdet olcsó fényképezőgépet, a Ruhatisztító szövetkezet vegytisztítást áron alul, és a MOKÉP néhány filmújdonságot.

Namármost! Ha én engedek a MOKÉP csábításának, és megnézem *Baltazár, az oroszlánt*, valamint veszek egy kisfilmes Certo Sl-t 190 forintért, továbbá odaadom a kardigánom és a pulóverem tisztítani (már rájuk fér!), akkor nem marad 3 670 000 (azaz Hárommillió-hatszázhetvenezer) forintom a Mobildarura.

Pedig olyan szükség lenne háztartásomban egy Mobildarura!

S. L.

● ●

LIBEGŐ

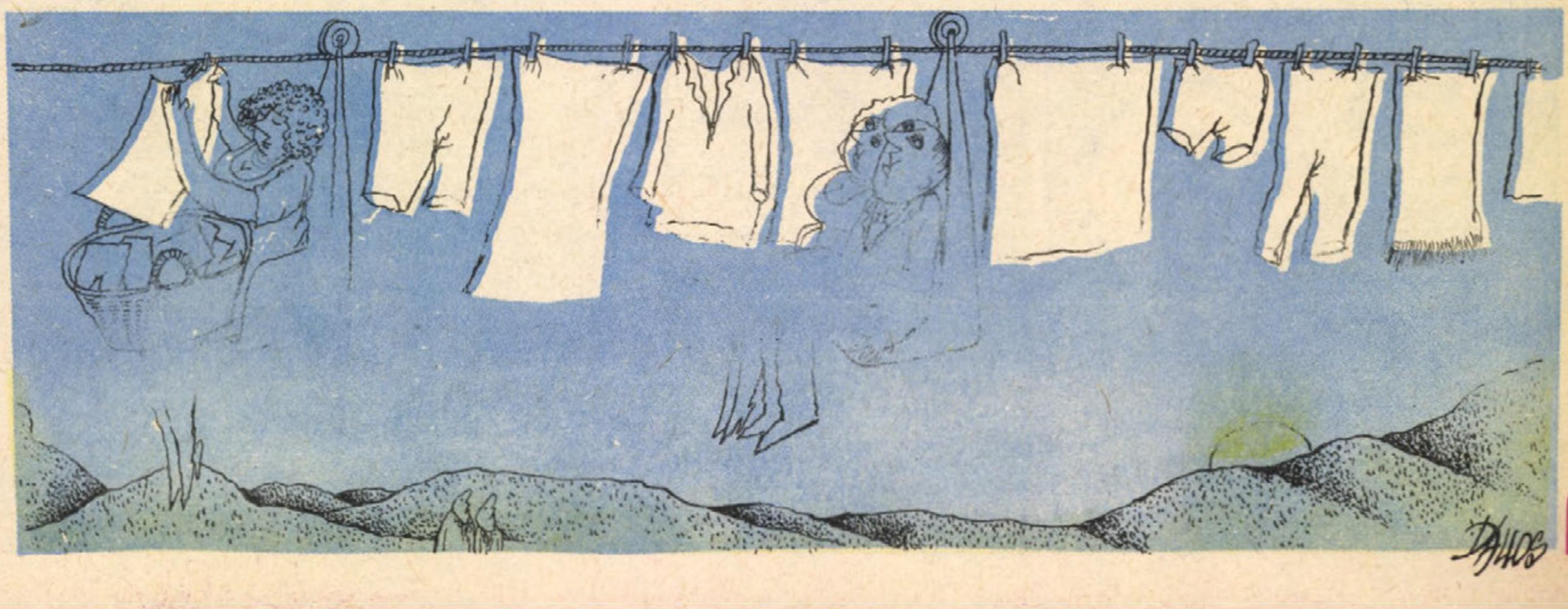

tribün

A spanyol Urtain csúnyán kikapott a nyugatnémet Jürgen Blintől és ezzel elvesztette a profi nehézsúly Európa-bajnokságát. A roppant méretű favágó méltósággal viselte a csapást. Elegánsan gratulált ellenfelének, kedvesen integetett a közönségnek. Az öltözőbe menet aztán egy riporter megkérdezte: mi a véleménye a pontozókról? Urtain szelíd mosollyal válaszolt: „Al Capone ártatlan kétéves kisfiú volt hozzájuk képest!”

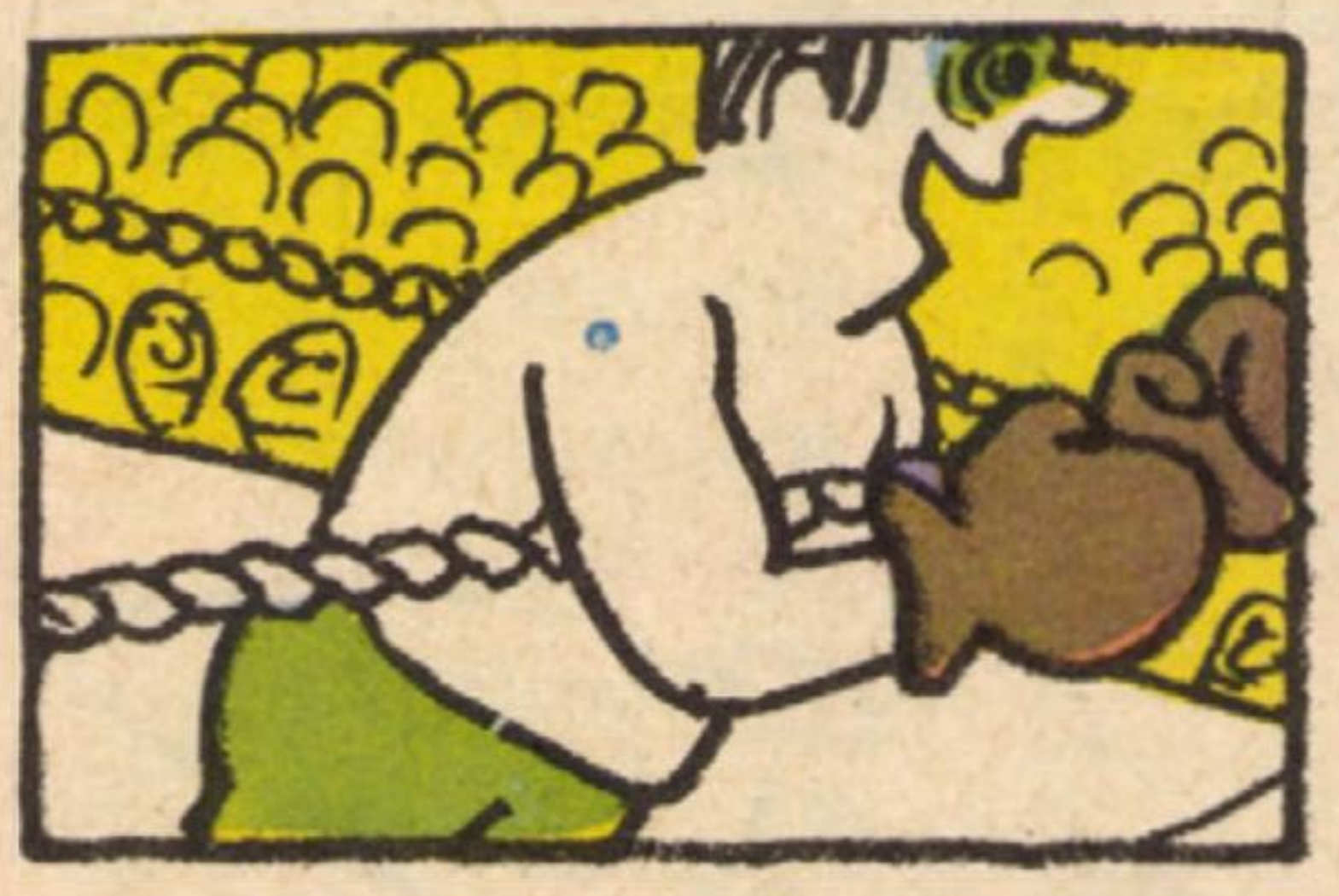

Bobby Moore, az angol válogatott kapitánya mesélte: „Életem legnagyobb megaláztatását éltem át a bajnokság hajrájában. Az egyik mérkőzés végén pöttöm kislány lépett hozzám. Elmondta: annyit látott, hogy a West Ham trikója volt rajtam, de mégsem tudta megállapítani, hogy melyik csapatban játszottam.”

Anglia békaugró bajnokságát egy Hippety Hop nevű varangy nyerte, három szökkenéssel megtett kétméteres eredményével. Ez úgy megy, hogy a békát leteszik az asztalra s aztán a gazdája mögötte a deszkára csap, mire a béka ugrik. A bajnokság döntőjében keserves sors érte Pickle Puss-t, a második helyezettet. Gazdája, egy mohó kisfiú, eltévesztette az utolsó csapást. A díjat kiadták. Ez volt a békaugró versenyek történetének első posthumus ezüstérme.

(p. p.)

VIHARVESZÉLY

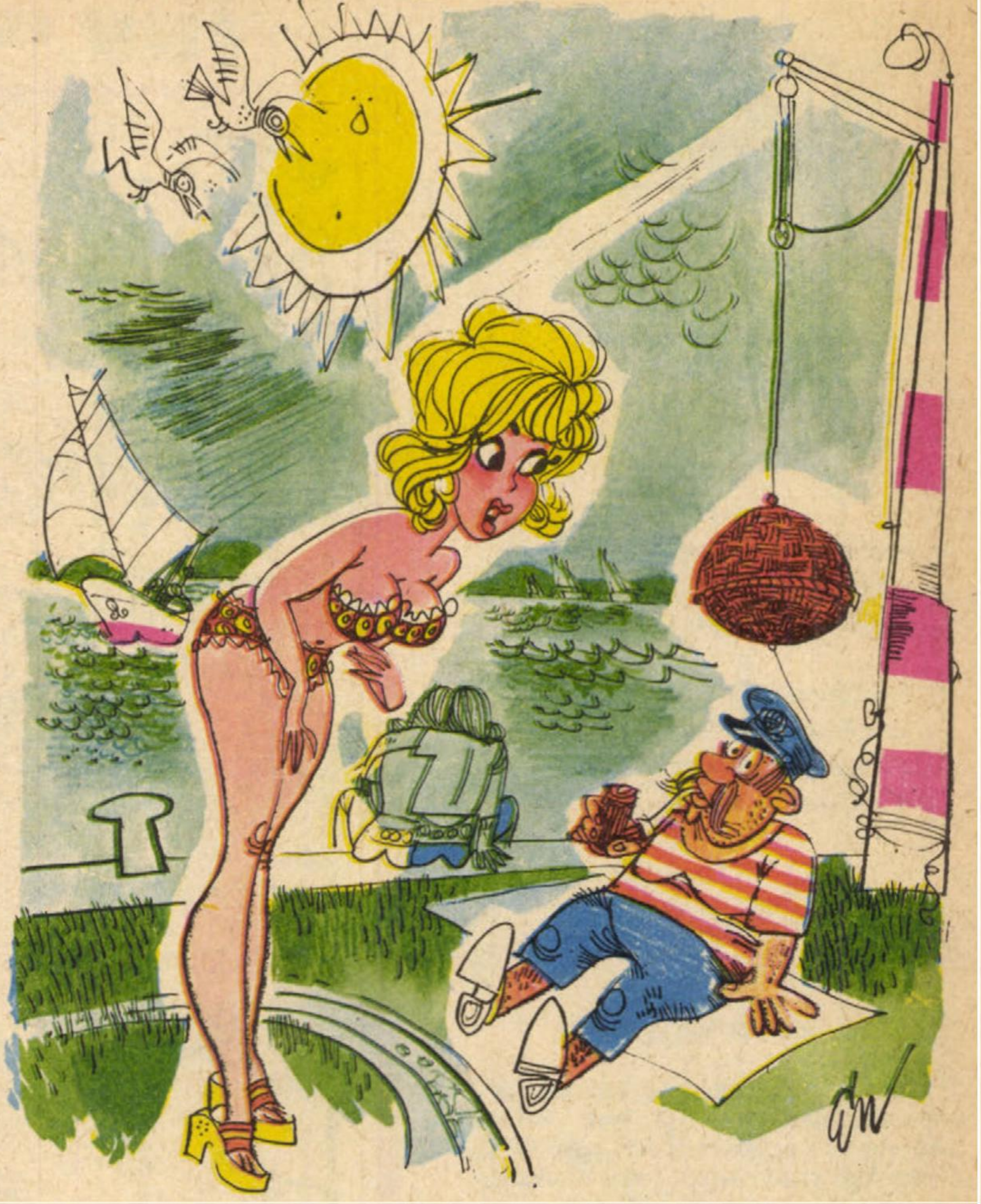

A vörös jelzést, Pisto bácsi! Megjött a kikapós Kovácsné férje!

AUTÓSTOP

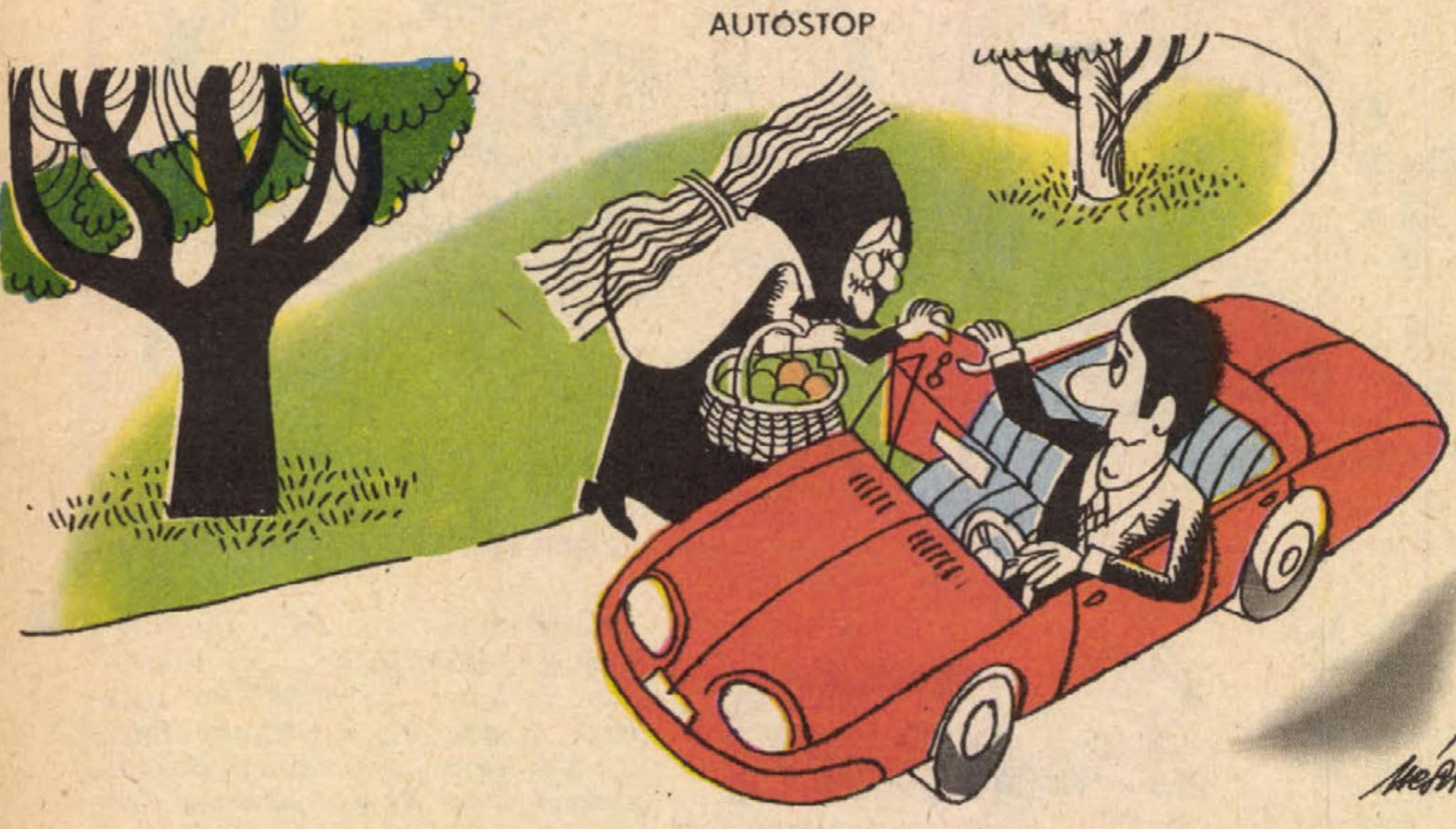

– Ki fogja ezt elhinni nekem?

MIKOR KEZDŐDÖTT?

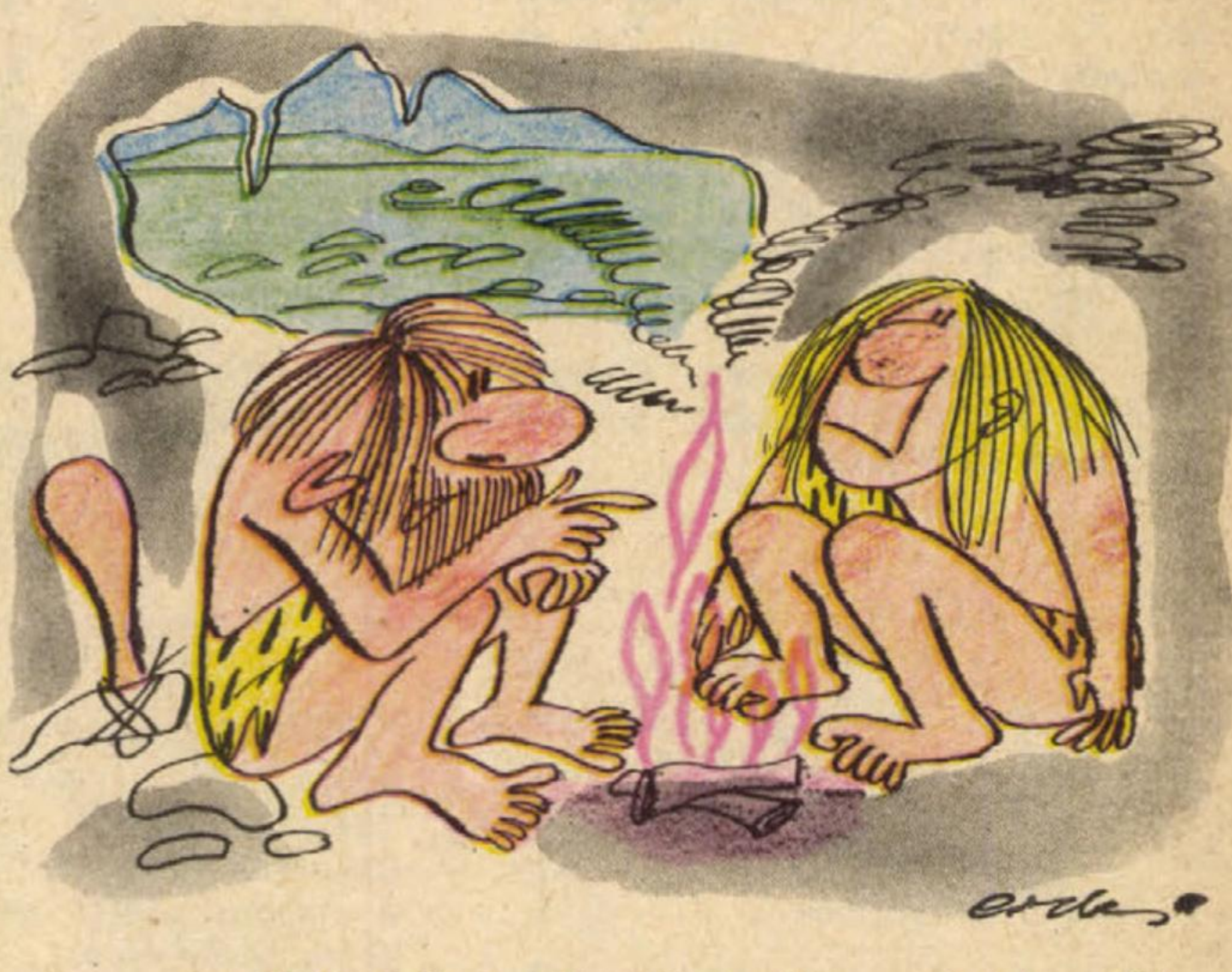

– Mióta felfedeztük a tüzet, olyan rossz a levegő!

Sajdik Ferenc rajza

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

JULIUS CAESAR

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

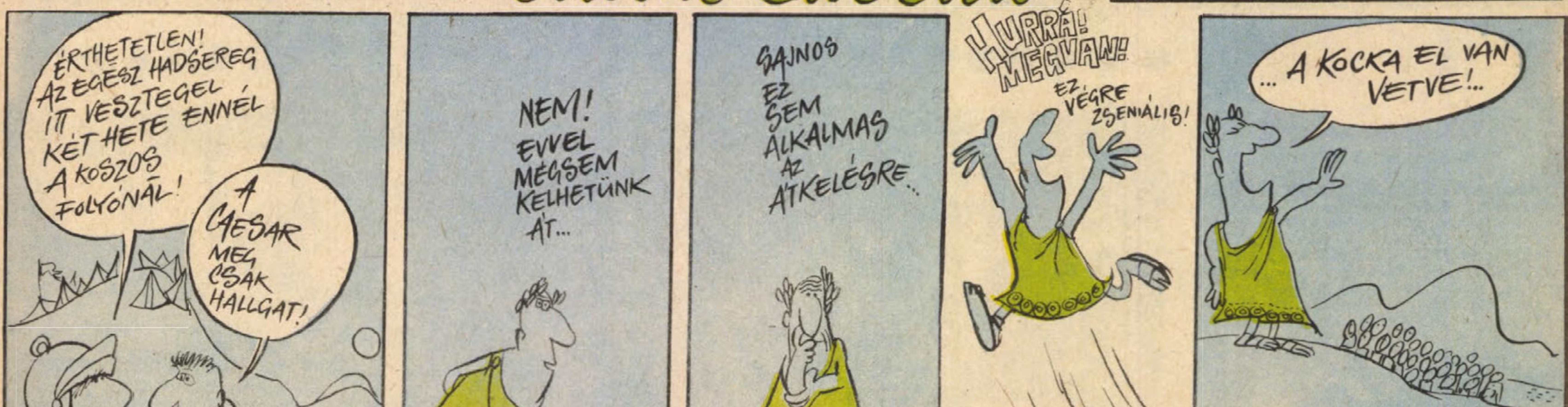
ÉRTHETETLEN! AZ EGÉSZ HADSEREG ITT VESZTEGEL KÉT HETE ENNÉL A KOSZOS FOLYÓNÁL!
A CAESAR MEG CSAK HALLGAT!
NEM! EVVEL MÉGSEM KELHETÜNK ÁT...
SAJNOS EZ SEM ALKALMAS AZ ÁTKELÉSRE...
HURRÁ! MEGVAN!
EZ VÉGRE ZSENIÁLIS!
... A KOCKA EL VAN VETVE!...
... ÉS JULIUS CAESAR CSAPATAI EVVEL A HALHATATLAN MONDÁSSAL VÉGRE ÁTLÉPHETTÉK A RUBICONT